

~~1480~~

PAKT 1479

1. peld. (teljes)
(A metzet sürült.)

1/30 L ~~St. H.~~

5226.

great beach.

S. H.

TIS

s.

S

otas

NI

ropo-

An-

J. B. Straub delin.

J. A. F. Wel

LYRA COELESTIS

SVAVI CONCORDIA

Divinas Laudes personans.

Hominūque animos

^A
T E R R E N I S

^{Ad}
Cœlestia avocans.

Elaborata, & juxtà Musicales Notas

^{IN}
Harmoniam adaptata.

Nuncquē primò Typis edita: Operâ & Studio

ADMODUM REVERENDI DOMINI

GEORGIJ NARAY,

Archidiaconi Zoliensis, Ecclesiæ Metropo-

litanæ Strigoniensis Canonici, Seminarij

S. Stephani Regis Ungariæ p.t. Præfeti.

Superiorum permissu.

TYRNAVIÆ Typis Academicis, per Joannem Andream Hôrmann. Anno M. DC. XCV.

Psalmus 99.

Jubilare DEO omnis terra,
Servite Domino in lætitia,
Populus ejus & Oves pascuæ ejus.

Introite portas ejus in confessione
Atria ejus in hymnis
Confitemini illi.

EMMINENTISSIMO ac CELSISSIMO

PRINCIPI

DOMINO DOMINO

LEOPOLDO

A

KOLLONICS,

S. R. E. PRÆBYTERO CARDINALI, ECCLESIAE
METROPOLITANÆ STRIGONIENSIS

ARCHI - EPISCOPO,

Lociquè & Comitatus Ejusdem Supremo
ac Perpetuo Comiti, Primati Regni Hungariæ, Legato
Nato, Summo & Secretario Cancellario, S. Joannis Hierosoly-
mitani Ordinis Priori, & Commendatori Ægræ & Maylbergæ,
Sacrae Casarea, Regiæque Majestatis Consi-
liario Intimo.

Domino Domino mihi gratiosissimo

Vitam & Felicitatem.

EMMINENTISSIME
^{Ac}
CELSISSIME
PRINCEPS.

Suscipe Eminētissime
Princeps, ceu verna-
les violarum flosculos, hos-
ce primitivos Tuæ Stri-
goniensis Ecclesiæ spirituales fructus;
Suscipe benigno animo hos ut pluri-
mum nocturni laboris recēter nunc
in lucem editos partus; Suscipe spi-
ritualibus refertos canticis libellos:
Sive enim in Te suspiciamus totius In-
clyti hujus Regni Hungariæ Præsu-
lum Senioratum; Sive spectemus Te
du-

dudum promeritum, & nunc Primatiali dignitate honoratum Archi-Præfulem omnium Antesignanum, & cum Hungaria decem Regnorum omnium Sacerdotum Præsulúmque infulatum Principem factum, sive totius Orbis Capitis Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Purpuratum Antistitem: Undequaque Tibi Primario Prælato, Primati, Principi, hæ Divinarum Laudum & Canticorum primitiæ offerendæ & dedicandæ erant. Cùm nec deceat aliud, quàm pro tantis Divini Numinis Favoribus, gratijsquè cœlitùs acceptis, hujuscemodi

)? (

Hym-

Hymnis, Canticis, & Psalmis, per
omnes Tuæ Ditionis Ecclesias Divinam
jugiter collaudare bonitatem. Suscipe
itaq; Eminenter Princeps vultu
placido, hocce Divinarum Laudum
opusculum, illudque Tuo Nomine
nobilita, Tuâ Authoritate corrobora,
ab injuriis Censoribus defende, ubi-
que propaga: méque ipsum Tuum
humillimum clientem, uti semper fe-
cisti, ultrò quoque Tuâ benignâ gra-
tiâ solare, fove, & refove.

EMMINENTIÆ ac CELSITU-
DINIS TUÆ

*Humillimus ac obsequentissimus
Capellanus*

GEORGIUS NÁRAY,
Canonicus Strigon.

P R O E M I U M.

DEUS, immensa, ac infinita Bonitatis Sapientia, & Potentia, juxta trinam rerum dimensionem, longum, latum, & profundum, omnia fecit in pondere, numero, & mensura, ex quibus taliter factis ubique relucet Bonitas, sapientia, & Potentia Divina, præsertim autem bonitas, juxta illud. Et omnia quæcunque fecit, erant valde bona, unde propriissime DEUS per Theologos summum bonum dicitur, & nominatur. Bonum vero triplex invenitur, utpotè honestum, utile, & delectabile, quod bonum triplex, cum in omnibus creaturis suo modo detur: merito omnia, quæ facta sunt, valde bona dicuntur. Ex quibus creatis rebus, & adinventis, taliter bonis, Hymnodia, Cantus, & Musica, non abs re præcipuas partes tenent; Musica enim in dissono Consonans, omnibus suo modo inest rebus, dum analogæ proportionem omnia in omnibus sunt, ac universæ res creatæ diversis in unum finem tendentibus in ipsamet discordiâ pulcherrimè concordant, & naturalem quandam, ac per jucundam Musicam, seu Harmonyam exercent, ita, ut quidquid in toto mundo, vel cælo agitur, ad imitationem Musicæ, verbo non aliud, quàm Cœli, vel Mundi Harmonyæ, apelletur.

Qui igitur hujusmodi pulcherrimam dissono consonantiam amant, ac diversorum concordiam; diversis quæ à DEO talentis acceptis, suo quisque, ut ut diverso modo, unum colunt tenduntque ad finem, omnibus concentricum, qui DEUS est: immobilis omnium motor, Principium & finis; Illi verà delectantur Musicâ, ac Cœlesti Harmonyâ, meritoque tales amantes Musicæ, prædestinati, cœloque nati, nuncupantur.

Et ut ultra de Musica ex instituto hic loci, loqui pergamus, tantam ea in se vim & energiam habet, ut quod dicitur, *me mea delectant, te tua, quæmque sua: trahit sua quæmque voluptas*. Hæc una omnes delectet, & communis omnium sit voluptas, & nisi quædam etiam aliæ, pro dolor! vitiosæ pluries sese admiscerent voluptates, quas necesse est sequi tristissimas

mas anxietates , semper jucundè , plausibiliter & deliciosè , juxta illud ,
semper gaudere , rectæ rationis ductu , è terrestri , ad cœlestem Parady-
sum , exultantibus animis , quasi chorealiter pergeremus.

Quantum ergo de se est Musica , adeò omnes oblectat , ut non so-
lùm cultioris ingenij homines , verùm etiam Barbari , ipsâque bruta ani-
mantia , eâ capiantur. Quapropter nec ipsi quondam gentiles , ac natio-
nes barbaræ , aliquâ suo modo Musicâ carere potuerant , testis est Chalce-
donius apud Laërtium , qui musicam primarium Philosophiæ adminiculum
vocat. Plato & Aristoteles summa Philosophorum Capita , eò musicam
efferunt , ut in ea potissimum , rationem puerilis institutionis constituent :
Sciebant quippe viri præstantissimi , ita nobis musicam naturaliter ingeni-
tam esse , ut eâ nullo modo carere possimus. Hinc est quod divus Christo-
stomus in Psalmum 41. dicat , quòd natura nostra usque adeò delectetur
canticis & carminibus , & tantam cum eis habet necessitudinem , ut vel in-
fantes ab uberibus pendentes , si flectant & afflicentur , eâ ratione sopiantur.
Nutrices quidem , quæ eos gestant in ulnis , sæpè abeuntes & redeuntes , ac
puerilia eis carmina decantantes , supercilia eorum ita sopiunt. Sæpè quo-
que viatores meridie agentes , jugalia animalia de itineris molestia canticis
consolantur. Hoc Pastores , hoc agricolæ , hoc Mechanici , hoc Nautæ ,
hoc Milites , etiam in medio certaminis , fistulis , tubis , timpanis agunt.
Alique in quacunque molestiori opera , canticis sese solari consueverunt.

Quod eleganti versu exprimit Ovidius Libro 4. de tristibus Elegiâ
Imâ ita canens :

Hoc est cur cantet vinctus quòque conpede fossor ,
Indocili número , cum grave mollit opus.

Cantat & innitens limosæ pronus arenæ
Adverso tardam , qui vehit amne ratem.

Quique refert pariter lentos ad pectora remos ,
In numerum pulsa , brachia , versat aqua.

Fessus ut incubuit baculo , saxòque resedit
Pastor , arundineo carmine mulcet oves.

Cantantis pariter , pariter data pensa trahentis
Fallitur ancillæ decipiturque labor.

Quin & triturbis excutientes frumenta ruricolæ , & viatores cir-
culos vasis incutientes : Fabri malleis malleolisque candens in incude fer-
rum

rum ad suæ opus artis cogentes per certos docili arte numeros, streperis
ictibus, singuli suo modo sibi propriam quandam edunt harmonyam.

Quare sapientissimus Hæbreorum Philo. initio libri de agricultura
vel ipsa primordia & rudimenta Musicæ lac animæ esse dixit: nam sicut lac
corpus, ita musica animum dulciter refovet. Et si in duris, molestis, &
tristibus, musica locum habet, & in levamen quodpiam usurpari solet,
quantò magis in lætis ac prosperis, ubi suâ spontè in plausus, & jubilos,
uniuscujusque animus erumpit.

Idque præsertim in solemnioribus convivijis & nuptiarum celebri-
tatibus pro consuetudine habetur, ubi olim etiam musicam adhibitam fuisse
Athenæus libro 1mo & libro 14. Plutarcus 7. Symposios testantur, præ-
sertim temperantiæ & moderationis causâ, dum enim suavi musicæ inten-
ti convivæ, animos recreant, rariùs propinanda pocula prensant, quibus
aliàs otiosi, ad ebrietatem sese mutuò adurgerent.

Sed quid dicam (quod caput rei est) de musica in Sacrificijs, sa-
crisq; Mausoleis, præcipuè ac præ omnibus adhibenda, in cultu divini
Numinis, dum Strabo libro 10. Geographiæ dicit, omne id, quod musi-
cum est, opus DEI esse, ipsosque Musicos non solum Ministros DEI, sed
DEOS quodam modò existimandos. Multum itaque, ait Censorinus de
die natali, Capite 11. divinitatis obtinet musica, & animis permovendis
plurimum valet. Nam nisi grata esset immortalibus Dijs, qui ex anima
constant divina, profectò ludi scænici placandorum Deorum causa insti-
tuti, non essent, nec tibicen omnibus supplicationibus in sacris Ædibus
adhiberetur. Quocirca Pythagoras, ut animum suum, suâ semper inbue-
ret divinitate, priusquàm se somno daret, & cum esset exspectus, Cy-
tharâ, ut ferunt, cantare consueverat.

Placet itaque, placet omninò, placâtque musica hominèsque
Deosque. Et quidni, cum musicalis Harmonyâ omnibus quoquo modo
infit rebus, ac mundo cœloque communis sit: ut jam supra dictum est,
oblectet quoque aves cœli, animantia terræ, atque ipsos etiam mutos
aquaticos pisces. Et enim Apiculæ parvæ nonnè cantilando mella colli-
gunt. Ab avium suavi modulaminè, nonnè illicò ab ipso crepusculo ma-
tutino totus resonat æther: Quæ usque adeò deliniuntur cantu, ut exin-
de non raro capturam sui, atque mortem ipsam incurrant, unde dici solet:
Fistula dulcè canit volucrem, dum decipit auceps. Et sicut fistulis aves alli-
ciuntur, ita serpentes cantu dirumpi comprobatum est, inquit Marcialis

))(

libro 9.

libro 9. Equos tiliarum clangore ad prælium concitari testatur Job Cap. 39. Cervos cantu demulceri, & sonitu tiliarum scribit Plutharcus 7. Symp. Idem asserit Strabo de Elephantis, quod attinet ad pisces certissimâ experientiâ conpertum est, Delphinos & alios quosdam pisces, instrumentali musicâ plurimum delectari, cui assertioni succenset Plutharcus in convivio septem Sapientum. Indè Orphei Lyra etiam nunc inter sidera nomen habet, cuius dulcedo non solùm lenire Tygres potuit, rapidósque leones, sed, ut Tragicus canit, cantu tartara flebili & tristes Erebi DEOS movit, nec timuit stygijs Juratos superis lacus.

O immensam Musicæ suavitatis efficaciam! quam dulci Tyrannide in omnes Microcosmi potentias dominaris? Musica & vinum, ut ait Sapient. Eccl. 40. lætificat cor. Musica, ut magnus scribit Cassiodorus Lib. 2. Ep. 40. naturæ convenientiam ubique dispersam, virtutis suæ gratiâ comprehendit. Hæc cum de secreto naturæ tamquam sensuum Regina tropis suis ornata processerit, reliquæ cogitationes exiliunt, ut ipsam solummodo delectet audiri. Hæc tristitiam noxiam jucundat, tumidos furores attenuat, cruentam sævitiam efficit blandam, excitat ignaviam, soporatumque languorem: vigilantibus reddit saluberrimam quietem, viciatam turpi amore, ad honestum studium revocat, castitatem; sanat mentis tædium, bonis cogitationibus semper adversum: perniciosæ odia convertit ad auxiliatricem gratiam, & quod beatum genus curationis est, per dulcissimas voluptates expellit animi passiones.

Incorpoream animam corporaliter mulcet, & solo auditu ad quod vult deducit, & per insensibilem obsequium, prævalet sensuum exercere dominatum. Hæc Cassiodorus. Ocijssimè namque ex omnibus sensibus auditus, quodcunque novit, transmittit ad animum, sibi que consentientissimum reddens, in eos, affectionum impetus trahit.

Transeunt in stuporem admirabiles musicæ affectus, & omnem prorsus amitterent fidem, ni præter summorum virorum auctoritatem, continuâ probarentur experientiâ. Ita ut nonnulli existimârint musicis concentibus vim quamdam inesse magicam & supernaturalem; quam tamen opinionem erroneam esse, Martinus Del Rio vir doctissimus, luculenter ostendit. Multum enim admirabile est, quantum musica, non imperiosè, sed purâ suavitate, in hominum animis regimen exercet, uti id ipsum Himerio sophistâ teste. apud Photium, codice 2. 4. 5. magni Alexandri exemplo manifestè comprobatur, nam Timotheus musicus omnes Alexandri affectus

affectus facile, in quamcūque partem voluerat, fleſtebat. Parumnè, inquit auſtor, Rex aliquando ſapuit? non permifit id Timotheus, ſed cantu in cœlum uſque Regis animum abduxit. Immoderate ne æſtuabat animus? præſens ille elatum animum pulſando Cytharam domabat. Mœſtus, ne erat? ſtatim ridentem oſtendebat. An voluptatibus tenebatur? poſt cantum ſtatim caſtiſſimum videbat. Et ut omnia dicam, talem videre Alexandrum licebat, qualem tibi eum Timotheus reddidiſſet. Hinc Pauſanias in Corinthiacis effigiem amoris commemorat, Pauſiæ Piſtoris opus, qui abjecto arcu & ſagittâ, LYRAM tenet; quia nimirum muſica in omnes affectus humanos dominatur. uti præter ſupra dicta id etiam in alijs abundantius comprobatur.

Muſica furorem extinguit, exemplo Empidoclis, cujus hoſpitem dum quidam furibundus gladio invaderet, is canendi modo juvenis iram repreſſit. Item cum olim Lacedæmones bellis civilibus affligerentur, oraculum illis redditum eſt, ſi Perpandrum Methimnæum citharâ canentem audirent, protinûs conciliandos eſſe: quod & factum eſt, nam ejus cantu commoti, lacrimantes ſe invicem oſculabantur.

Muſica multis etiam tum animi tum corporis morbis medetur, Teſtes ſunt Theophraſtus, Martianus, Boëthius & plures alij. Vocum enim concentus ex anima in corpus influere ſolet, & occulto quodam tramite ſeſe inſinuat, eos præſertim morbos levat, qui animum vehementer exagitant. Hinc eſt, quòd Xenocrates organicis modulis lymphaticos liberabat. Tales cretenſis, citharæ ſuavitate peſtilentiam fugavit. Sed & quos Tarantula momorderit ab hoc ipſo delirare ac fatui eſſe ſolent, nullâ omnino illis ſuffragatur medicina, ſed ſolum certa quædam muſicalis modulatio ipſos ad uſum rectæ rationis feliciter reducit. Quod in provincia Apullia maniſeſtiſſimâ experienciâ & comprobatur & comprobatum eſt, ideo Bion ex hac cauſa cecinit, nullum eſſe remedium præſtantius cantu.

In reliquo licet Jubal de progenie Cain primus omnium dicatur inveniſſe Muſicam, eo quod fuiſſet Pater canentium Citharâ & Organo: aliqui tamen volunt cum ipſis planetis concreatam & quodammodo congenitam eſſe Muſicam, juxta appellationem dierum ex eiſdem Planetis. Ita Dion Caſſius lib. 37. Nam feria ſecunda, dies Lunæ dicitur, feria autem tertia non à Mercurio juxta naturalem ſphærarum ordinem, ſed à Marte denominatur: quia luna ad Martem proportionem habet ſeſquialteram, ex qua oritur conſonantia diapente. Poſt diem Martis, Mercurij diem numera-

mus, Martis enim ad Mercurium intervallum est sesquitercium, è quo provenit diatessaron, cum superiore diapente plenum diapasson efficiens. Idem consonantiarum respectus in cæteris diebus observatus est.

Plutarchus in syposiacis lib. 1. q. 5. explicans dictum illud antiquum: *Amor musicam docet*. Theophrastum laudat, quia hæc tria, Musica principia constituit videlicet, Dolorem, voluptatem, & indistinctum divinum, nam unum quoddamque inquit horum, vocem à consueto modo, averfam, ad canendum inclinat.

Sed si quis unquam amavit, sanè fatebitur primum Musicæ Principium, esse amorem, ejusque inventorem. Quod si ita est, cum Amor DEI debeat esse ante omnia & super omnia, haud dubiè DEUS DEIque Amor erit Musicæ basis, principium & origo, & quemadmodum, si Amor est principium Musicæ, ita tristitia & dolor ex opposito origo erunt contrariorum, Musicæ planctuum difformium, & inconditarum vocum, infernalibus spiritibus propriorum, nam cum Musica pulcherrimum ordinem & proportionem essentialiter requirat, non potest non esse dæmoni contraria, quia in Inferno nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat; unde non abs re supra dictum est, quod serpentes à cantu disrumpantur præsertim Satanici. Ideo Cytharam pulsante Davide, recedebat à Saul spiritus malus, è contra requisitus Eliseus à Regibus, 4. Regum 3. ut futuri belli exitum pronunciaret, jussit sibi Psalterium adduci, quo psallente facta est super eum manus Domini, statimque divinum Prophetiæ spiritum recepit.

Patet igitur, quòd per Musicam DEUS nobis appropinquet, & nos DEO, malignos autem spiritus per eundem procul fugamus: docuit hoc etiam Plotinus Platoniciæ sapientiæ Antistes & confirmat Rupertus Abbas in libris Reg. lib. 5. Ita factum legitur cum sancto Alberto Monacho, qui cum adhuc sæcularis esset, audiens minimum quendam, vitam & conversionem S. Theobaldi musicè decantantem, tantà repente gratià divinitus compunctus est, ut inde cœperit in magna vivere sanctitate. Et multi alij ex auditu Musicæ tam instrumentalis, quàm vocalis singulariter ad DEUM conversi sunt.

Et ipsimet gentiles, ut abstinerent à vitijs, Musicam adhibebant. Fecit hoc Agamemnon, qui peregrè profecturus uxorem Clytemnestram Cantori reliquit custodiendam, ut ab improbis cogitationibus mentem ejus averteret, illustrium fœminarum exempla pudicis modis decantando, nec prius Ægyptus illi vitium potuit inferre, quam Cantorem interemisset.

Et

Et DEUS bonus suos charissimos servos ordinariè per Angelorum
Musicam ad æterna ac cœlestia gaudia eliminaliter solet evocare. Id contigit
in obitu ipsiusmet DEIPARÆ Virginis Mariæ, in obitu S. Martini, S. Nico-
lai Tolentini, Beatæ Mariæ ogniacensis, & plurimorum Sanctorum in,
ex hac vita emigratione.

Quapropter meritò pro coronide & concentu usurpare hoc me-
trum libuit.

EJa cantu personate
Quotquot estis Musici.
Eja laudes, eja nomen
Personate Numinis.
Huc adeste voce, plausu,
Orbis omnes incolæ,
Huc adeste mente purâ
Qui DEUM veremini.
Barbitò dulci sonate,
Mollibusque canticis.
Organorum, buccinarum,
Et LYRÆ concentibus.
Nunciate quàm potenti
Cunctâ firmet dexterâ.
Prædicare quàm benignâ
Nos regat clementiâ.
Ferte laudes, ferte cantus
Ejus ad sacrarium.
Plaudat Orbis: plaudat æther
Fistulis, & tympanis.
Angelorum candidati
Personent exercitus.

Cœlitumque gloriosa
Turba laudes concinat.
Astra ludant, & serenum
Quidquid ornat æthera.
Terra saltet & choreis
Lætâ blandis obstrepet.
Alta plaudant floridorum
Montium cacumina.
Pontus adsit, & capaci
Quidquid alvo continet,
Amniûmque pura rauco
Psallat unda murmure.
O superne Rex Polorum,
Quo jubente vivimus,
Te Parentem prona adoret
Trina rerum machina.
Te potentem læta honoret
Omnis Orbis natio.
Eja cantu personate!
Quotquot estis Musici.
Laudes DEO sempiterno
Trino & uni simplici. Am.

PRÆ-

PRÆFATIO

Ad Cantorem, seu Lectorem.

T autem benigne Cantor seu Lector, Musica suam nanciscatur efficaciam, præter alia hæc præcipuè requiri videntur. Primo, ut quavis dictio in cantum assumpta, ita ad naturam rei quam significat (observando etiam quantitates poeticas in syllabis) per quotas Musicales canenda disponatur; ut canens dictionem illam, rem ipsam significatam affectu, & gestu aquè ferrè, agere, ac canere censeatur. Secundo, ut Cantor quantum possibile est, intelligat voces, quas canit: quomodo enim earum significat a affectu & gestu exprimet naturaliter, si canendarum vocum nesciat significationes. Tertiò, ut solito v. g. pio Cantui, Cantor conformem vitam ducat; quomodo enim publicus scortator, canens de castitate, corruptissima natura sua contrarios finget affectus, quos & cupiat in Auditorum animis excitari: perinde ac si posset lupus procul abjectâ larvâ se Leonem simulare. Quarto, requiritur, ut Cantor de Natura habeat suavem, gratam, & apertissimam vocem cum viribus ad attollendas voces proportionatis. Quintò, ut Cantor bene calleat Musicam, revideâtque canenda, si ex usu canendorum praxim non habeat: quomodo enim simul uno intuitu discet, & canet, omnesque debitos eliciet affectus: Et hoc de Musica lato modo seu in communi sumpta, hucusque dicta sufficiant.

*Hæc autem subsequentes cantiuncula circiter plus, minus, centum præter pauculas aliquas, velut rosas ex alieno horto collectas, à me rudiori minervâ elaborata, non sunt cum ejusmodi emphasi musicali, sed solum simpliciter univoco tono composita: & prout supra retulimus juxta antiquissimum proverbium: Amor musicam docet. Quantum subinde fors aliquis melior suggestit affectus; tantum attentare, ac eo usque progredi ausus sum, nam ut dicitur: Omnia vincit amor, labor improbus omnia vincit. & amanti nihil est difficile. Mihi quòque saltem aliquid mediante gratiâ DEI non fuit impossibile, quod attinet sequentes cantilenas. Que, (ut ait Cice-
ro;*

ro : Quòd in re præstantissima etiam mediocritas laudanda sit,) licet nec mediocritatem quidem forsitan attingant, respectu Artis Musica: confido tamen in DEO, quòd, si quis eo affectu eas legerit, aut cecinerit, quo easdem ego composui, qualem talem conatum meum haud condemnaturum spero.

Et quia nemo omnibus placuit, & nec defacto omnia omnibus placent, cui hac displicuerint, is meliora canat, & vel ista emendet, vel plura, præstantioraque ad augendam Gloriam DEI in promptuarium Ecclesiæ conferenda procuret, & providere sataget.

Ceterum eo fine actum est à me, quòd diebus celebribus & Dominicis ad Missam canenda hungarico & vernaculo sermone composuerim, uti sunt: Kyrie, Gloria, quædam profa, Credo, Sanctus, & Agnus DEI: Quia cum plerumque plebs hæreticis sit commixta, qui à missæ auditione abhorrent, ad minus canticis, quæ intelligent, magis ad frequentationem Ecclesiæ alliciuntur. Unicum hoc in fine monendum venit, quòd sicut in Psalmis ubique sunt versus disparēs, aliqui breviores, aliqui longiores, nihilominus per contractionem vel protractionem omnes sub eadem nota cantari consueverunt; ita subinde, rarius tamen, continget, quòd in his quoque Canticionibus aliqui versus unâ vel alterâ syllabâ, vel etiam integris verbis, breviores aut longiores obvenient, præcipue ex eo, quòd maluerim subinde verbis Ecclesiæ, aut Sacre Scripturæ, vel eorum sensui magis genuino me accomodare, quàm elegantias aut aptiores cadentias quarere, quæ tamen discretus Cantor facillè poterit solito modo nota subicere, & accomodare.

Quòd vero hic liber Cancionum, LYRA Cœlestis intitulus sit; est ratio: quia hoc sydus cum sibi adjunctis decem alijs stellis, spectat ad signum zodiacum sagittarij, sub quo signo habetur tota Hungaria, una cum annexis sibi Regnis Sclavonia, Dalmatia, &c. Et quia stella lucida LYRÆ per Astrologos ponitur inter regales, eò quòd agendo in hac inferiora, fortem & velut Regalem exerit virtutem, ut proinde his canticis spiritalibus, velut simili sydereâ potenti virtute, etiam animi nostri à terrenis ad Cœlestia avocentur, & fortiter ac suaviter attollantur: Ideò congruenter hoc omine, & nomine, præscriptus liber insiguri debuit.

Vale jam benigne Lector, seu Cantor, & si libuerit pulsa Lyræ utere hoc opere ad pios in Auditorum animis excitandos affectus, & DEI ter Optimi, Maximi, Laudes canendas, meique peccatoris, dum & ipse pio in DEUM affectu fueris, quæso memento.

APPRO-

APPROBATIO.

Cum hic Liber piarum ac devotarum Cantionum, cujus Titulus est:
*Lyra Cœlestis suavi concordia divinas laudes personans, hominū-
que animos à terrenis ad cœlestia avocans, elaborata, & juxta mu-
sicales notas in Harmoniam adaptata.* Operâ & studio Admodum Reve-
rendi Domini Georgij Náray, Archidiaconi Zoliensis, Ecclesiæ Metropo-
litanae Strigoniensis Canonici, Seminarij S. Stephani Regis Hungariæ Præ-
fecti; nihil contra Fidem Catholicam contineat, & res in eo contentæ Ti-
tulo suo omnino corresponsdeant, eundem approbo, ac dignum Typis, &
ad pietatem fidelium excitandam & fovendam, ac augmentum Gloriæ
Divinæ, incrementumque Fidei Catholicæ utilem esse judico. Tynaviæ
20. Martij. 1695.

Martinus Szentivány, Academiae
Tynaviensis Cancellarius.

REGGE-

REGGELI ENEKEK

Pater noster Magyarúl.

I Atyánk Isten, ki vagy menyekben. Szen-

telteffék a' te neved, Jőjön te országod; Légyen a' te

akaratom, mikép menyben, úgy a' földön.

Kenyerünket a' minden-napit, Adgyad kérünk mi nekünk
ma. Es bocsásd meg nekünk, Vétkeinket: a' mint mijs meg-
bocsájtunk ellenünk vétőknek.

Es ne vigy minket a' késértetbe; De szabadics a' gonosztúl.
O Mennyei Atyánk, Add ezeket: Urunk Jესus Szent Fia érdeme által.

REGGELI ENEKEK

Ave MARIA, Magyarúl.

Azon Notara.

ÜDvöz légy Boldog szép Szűz Maria, Lévéen tellyes Szent malasztal. Ur vagyon te veled; Te vagy áldott e' világon minden Afzszony-állatok között.

Es áldott te méhed gyümölcse. Jésus Krisztus. O Szűz Maria! Istennek Szent Annja: Imadgy értünk bűnösökért, Most, és halálunk oráján. Amen.

Credo Magyarúl.

Azon Nótára.

Hiszek egy örök élő Istenben, Mindenható Szent Atyában: Menynek, és földnek: 's minden féle állatoknak semmiből alkotójában.

Es ő Egyetlen egy Fiában, Jésus Krisztus, mi Urunkban: A ki fogantaték Szent Lélektől, és születék Aldott Szent Szűz Mariától.

Kénzaték Pontius Pilátus alatt, Meg-feszítették: és meghalt: De ismét föl-tamadt, Harmadnapon; 's méne Menyben, ül Atyának jobja felől.

Es onnét megint el-jövendő, Eleveneket, és holtakat, Hogy megítéllyen. Hiszek és a' Szent Lélekben, Közönséges Anyaszentegyházat.

Hiszem Szenteknek egygyeiséget. Es bűnőknek bocsánat-tyát; Test fel támadását: Hiszek és más világ béli az örök életet. Amen.

Isten-

Istennek Tíz Parancsolattya.

Allya meg minden ember, Gazdag, és a' szegény,

Isten Parancsolatit mikép kell érteni : Mellyeket

ti tartoztok tudni és meg érteni, és meg-is tartani, Szűnte-

len mind halálig : Ha Istennek országát akarjátok venni.

I. Első parancsolatban : Isten ad elődben ; Hogy hidgy igaz Istenben, a' te Teremtődben ; Atya, Fiú, Szent Lélekben, Három külömb személyű egy Elő Istenben. Őtet egyedül imádgý Mindenem föllyeb szerezsd, dicsőicse, és áldgy.

Bálvány képet ne csinálý, úgy hogy azt imádnál, Istenednek azt tartván, mind tudatlan Pogány: Sem a' helt, a' mint vannak most kéztünk Eretnekek, ördög's Boszorkányok, Tág úton a' Pokolra követőjök te ne légy, társaságoktól felly.

Ez Parancsolat szerént fok dolog tilalmas : Hamis Eretnek

REGGELI ENEKEK

vallas, Pogány bálványozás; Boszorkányhoz, ördöghöz akarmi folyamodás, Bubajos orvoslás, Titok alatt ördögtől szó, 's Babona jelekben segítség kíváns.

Szabad, és jó Szenteket segítségül hini, és azoknak képeit mindenűt tisztelni, Azokra mint egy könyvben tekéngetni, vigyázni Arrúl gondolkodni: Mékép éltek a' Szentek, és nekünk is miképp kell azokat követni.

II. Másod Parancsolattját Istennek úgy ércsed: Istenednek Sz: nevét heába ne vegyed, Nagy ok nélkül ne esküdj, Káromló szóval ne szidgy; Ne átkozzad magad, szabad akaratoddal Istennek mit fogadtál, végbe vigyed hamar.

III. Harmadik Parancsolat, foglallya ezeket. Szenteld meg Vasárnapot, és több Ünepet; Egyéb dolgot félre tégy, Az Isten házában meny ő szolgálattjára; Bűneidet meg szánnyad, Aitatos dolgokban magadat foglallyad.

IV. Negyedik Parancsolat, hadgya; hogy tisztellyed, Szűleidet, Es Nemzetbeli öregbekt, őket ne csúfold, ne bántsd, ne szegyenlyed, Es ne hadd Szegységbe, Tápláld, Hogy sokáig kedvesen, szent áldásával téged Isten itt éltesse.

Böcsüld Lelki Atyákát, Lelki Pásztorokat: Jövedelmeket meg add, Igaz Désmaidat. Isten részérül néked mit hagynak, meg cseleked; Mert ok azon vannak, Hogy kiki üdvözüllyön, Mert másképpen lelkekrül nehéz számot adnak.

V. Ötödik Parancsolat: Haragot tilalmaz, Ne öly Embert semmivel, szóval ne ragalmaz, Nagy haragot ne tarcsál, ne szidalmaz, Ne árcsál, és senkit ne átkozz; Hogy ha kivel öfve vész, boszút ne áll, mégaznap, jobb hogy te meg békélz.

VI. Hatodik Parancsolatból: oltalmazkodgyál, semmi szegyen bűnt ne tégy, ne paráznalkodgyál; Ne roncs a' szüzességet, Ne sércsed özvegységet, Magadat ne fertőz: Ne mongy buja szegyen szót, Ne énekelly öly dolgot, szerezsi tisztafságot.

VII. He-

REGGELI ENEKEK

VII. Hetedikben: Isten tilt minden hamiságot, Ne lopj, ne tégy semmi kárt, kerülyl Tólvájságot: Czigánysággal meg ne csally, hamis keresést el hagy, usorával ne ély: Térics másnak marháját; ha akarod bűnődnék hogy legyen bocsánat.

VIII. Nyolczadik Parancsolat; Hazugságot tiltya, Hamis tanú te ne légy, igazán törvényt tégy: Ne légy hamis vádoló, sem másnak hízeltető, Igazakra ne törj: Másf hiriben nevében, hamis költőt beszéddel, ne sércs, és meg ne ölly.

IX. Kilenczedik Parancsolat: kivanság zablája, Feleségét másoknak senki ne kívánny: Nem elég az, hogy ne vétcs, rút parázna bűnt ne tégy, külső vétkezettel; Hanem nem-is szabad meg látni valamelly fzemélyt, lator tekintettel.

X. Tizedik Parancsolat: kilenczedik szerént; Még egyébnémű dolgát másét se kívánd, tilt: sem házát, sem mezejét, sem számárát, sem ökrét: szolgát, szolgálóját, vagy más-féle marháját, az égalatt akámi rendbéli jószágát.

Im ez az Ur Istennek tiz Parancsolattya, Nekünk Atyámfiai, kiket Isten adta: Azért hogy őket tudnánk, értenénk, 's meg tartanánk, Jamborúl jól élven: Istent félyük, szerezsük mi felebarátinkat, hogy üdvözülhefsünk.

Confiteor Magyarúl.

' Nótája: Mi Atyánk fol. 1.

GYónom Az Mindenható Istennek: Mindenkor Szent Szűz Mariának: Mihály Archangyalnak: Szent János, Szent Péter, Pálnak, és minden Szenteknek.

Mert fölötteigen vétkeztem, Gondolattal, szavaimmal, 's cselekedetimmal, Ah én vétkem, één vétkem, ah ugyan igen nagy vétkem.

Azért kérem Szent Szűz Mariát, Szent Mihály Archangyalt,

és Szent Jánost, Szent Pétert, és Szent Pált : Minden Szenteket; imádják Istent, és éretem Amen.

Angele Dei, Magyarúl.

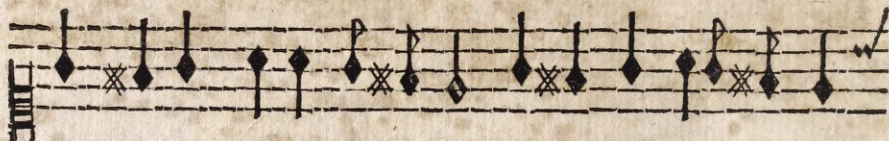
Nota Eadem.

Aldott Istennek te Szent Angyala, ki engem vettél őrzé-
fed alá; Reád bízottat, Engem; Ez nap világositcs, igaz-
gás - kérlek, és őrizz.

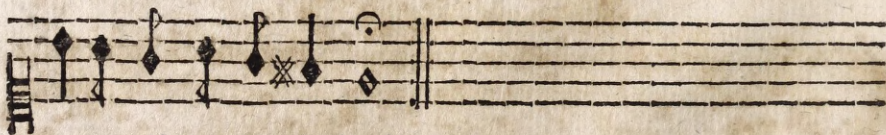
Cantio pro pueris, quandàm quâsi Cathedresim in
se complectens.

gyermek, gyermek, mond meg mi legyen az egy?

Egy a' mi Urunk Istenünk, ki él és uralkodik,

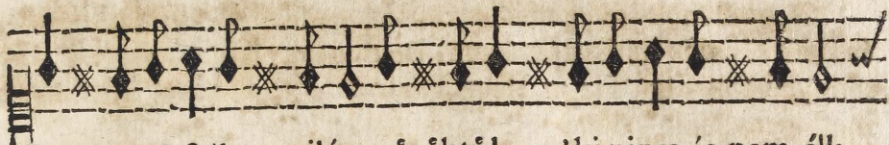
menyekben és mindenűt.

O gyermek, gyermek; mond meg tovább micfoda egy?

*Alvertendum ceteros versus esse longiores, pro quibus ideo etiam plures
notae subiiciuntur.*

Egy

Egy ez a' széles világ, öröktől a' ki nincs, és nem áll;

hanem csak az Istentől, Teremtetett, semmiből

O gyermek, gyermek, mond meg mire való ez a' Világ? Azért hogy véle élvén, Aldván az Ur Istent és félvén, Testi éltünk-ből ha ki esünk, Istenben bódogok lehessünk.

O gyermek, gyermek, mond meg mi a' kettő? Kettő a' Moyses Táblája, kin Isten Sz: Parancsolattya, | Egyikben, mi Urunk Istenünk, Másikban mi felebarátunk szeretetét foglallya.

O gyermek, gyermek, mond meg tovább mi a' kető? Két természet, egy Krisztusban, Amint az egy emberben-is van, Test, Lélek; nagy különbség, Ugy abban Istenség emberség.

Oh gyermek, gyermek, mond meg mi a' három? Három a' Patriárka, jelentvén; Attya, Fiu, Szent Lélek, Noha az Istenségben eggyek, Még-is három különb személyek.

O gyermek, gyermek, mond meg mi legyen a' négy? Négy az Evangélista, kik magán Krisztus Urunknak irtak Emberségéről, Kiralyságáról, Papságáról, Es Isteni fő Szent méltóságáról.

O gyermek, gyermek, mond meg micfoda őtt, és a' hat? Eőt a' Krisztus Urunk Szent Sebe, Kit értünk Kereft fán szenvedé. Hat kő vődör a' kikben Borrá, az Ur Jesus a' vizet változtatá.

O gyermek, gyermek, mond meg micfoda Hét? Hét az Anya Szentegyházi Szenteség, Kőrőfztség, Bérmlás, az Oltari Szentség: Poenitentia, Utolsó kénettel; Papi rend, Házaság béli Szentséggel.

O, gyer-

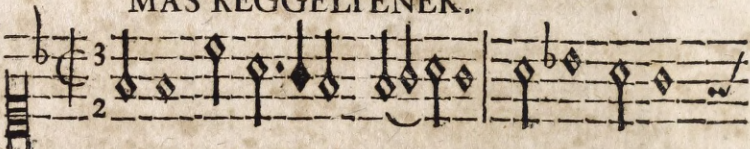

REGGELI ENEKEK

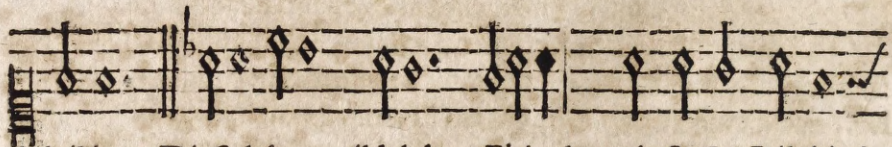
O, gyermek, gyermek, mond meg micfoda nyólcz, kilencz, és tiz? Nyólcz az Evangeliomi bódogság, Kilencz karbúl álló Angyali főkaság, Tiz az Isten Parancsolattya, kiket üdvőségre meg tartanunk hatta.

O, gyermek, gyermek, mond meg micfoda tizenegy, és tizenkettő? Tizenegy ezer Szűz Mátyrom, Mint annyi szép rósa és Liliom, Ur Krisztus tizenkét Apostoli, keresztyén Hitnek plántálói, Anyafzentegyház erős oszlopi. Amen.

MAS REGGELI ENEK.

Eny-béli ő rök I ſten néked adok
Még élek földön itten, Szent hatalmad

hálát, Dicsőírek, áldalak Fiúval és Szent Lélekkel,
allat:

A' mennyei seregekkel; Téged magasztallak.

Hogy engemet ez éjél, a' te kegyelmedbül, Minden kártúl meg mentél; és a' késértettül, Es hogy szép bódogul, reggeli időt értem; A' mint kívántam kértem Te Szent Felségedtül.

Eőriz mege' mai nap-is azon irgalmadbül, lehessék ment tovább-is.

REGGELI ENEKEK.

9

vááb-is az gonosz Sátántúl : Elenség, tűz és víz, ne ártasson én
nékem ; Bűn távúl legyen, eéppen Ur Isten meg őrizz.

Mint tört hajócskán ülő a' széles tengeren; Hogy legyen kő-
nyóruló Isten oly emberen: Csak az egy Istenben van minden ő
reménsége, Hogy lehesse mensége, s ne vesztzen meg halván.

Ugy az én éltem vége minden szüntelenül, Dolgaim szeren-
cséje fűg csak az Istentől: Kiert én nékem-is, azon szerint remé-
nyem, Várható segítségem csak attúl van, lesz-is

Dicsőséges Szűz Anya, nyerj irgalmat nékem, Ez nap kezem
munkája hogy Istenes legyen, Fiad érdemiből az Isten előtt ked-
ves, Eltem folyása rendes botrányozás nélkül.

Ki Tobiást meg őrzé, Juditert harczola, Danielnek meg szerzé
ételt Ur Angyala, Tűlem se távozzon, sőt Isten hatalmaból, Engem
fok nyavályatúl mentsen oltalmazzon.

Meg dicsóult seregek, Istennek Szentel; Kiknek őrnégek egek
és földnek népei: Hogy én is lehessek Szent Törvény meg őrzője,
Eltetek követője, mind eszedezetek

Oh én édes Istenem, erős bizodalom, En örömem, én ked-
vem, éltetöm, táplálóm : Gondviselésedben velem egyyűt aján-
lom: Mind a' kiket kívánom jussanak menyekben

Adgy napi szorgalmatos, fáradságom után, Lehessek
alkalmatos életemnek jutván Végső estvéjére, Hogy örök nyugo-
dalmom Boldogságban jutalmom; meg legyen végtire Amen.

Az Üdvősséges JESUS MARIA Neviről.

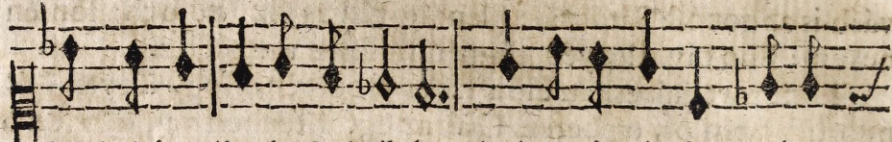

Esus, Maria : dicsőséges Nevek, Im hogy

B

fel ke-

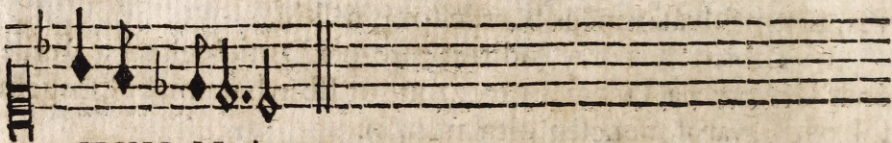

fel kelek néktek szolgálók, Azért vigyázok, azért

aluszom: Hogy néktek éllitek édes Jესusom, JESUS

JESUS, Maria.

Jesus, Maria: minden nap szüntelen, Tiszta szívemet néktek szentelem; Adgy egérséget szegény testemnek, Adgy údvótséget bűnös Lelkemnek, Jესus! Jესus, Maria.

Jesus, Maria: minden gondolatom, Minden látásom, és járásom, Minden rend-béli dolgom, szándékom, Tiétek legyen ez ajándékom, Jესus, Jესus! Maria.

Jesus, Maria: én tinéktek élek, Valamég bennem lészen az Lélek: Sőt testemből is midőn ki mégyen Ez az én lelkem, tiétek legyen, Jესus, Jესus! Maria.

Aldot Maria, szép boldogságos Szűz, Ki Jესus mellet dicsőségben ül, Kérd hogy ne sércsen engem örök tűz: Hanem hogy lehessek Paradicsomban Veletek, Jესus! Maria.

Halgasd meg Jესus ez kis énekemet, Add hogy rendellyem úgy életemet, örökké dicfirjem hogy Szent Nevedet, örök kárhozattól ments-meg engemet, Jესus, Jესus! Maria. Amen.

Jesus

REGGELI ENEKEK

11

Hajnali Enek.

Efus Krisztus az igaz hajnal, Ki sötétből ki szabadítál,

Bűnösöket hozzád híttál.

Már sötétség fejedelmet, ne kövessünk, ördög kedvit; vegyünk Jესusnak kegyelmet.

Mit alusztok rőst emberek, JESUS ajtótokon zörget, már hajnal van, fel-kellyetek.

Nyítsátok almos szemeteket, Angyali énekléseket, halljátok; jer fel kellyetek.

Lám madarak melly jó idején Dicfirik Istent, fel kelvén: ti hogy alusztok rőstelkedvén.

Ti hogy Istent dicfirnétek, leg-először, azért éltek; hajnal van, már fel kellyetek.

Szép Jесusnak okos szűzekkel, eleiben el-mennyetek, hajnal van, már fel kellyetek.

Szeretettül égő szível, mint lámpás fényességével, fiesfétetek eleiben.

Boldogoka' vigyázó Lelkek, ők Jесustúl menyben vitetnek; hajnal van, már fel kellyetek.

Egen zengő szép madarakkal, sőt Angyali víg Karokkal áldogjuk Istent éjel, nappal.

B 2

Dicfir-

Dicsfret, dicsőség, áldás, Mennyen földön magasztalás, Istent
illet háláadás.

Dicsírtefsék Szent Háromság, kitől ránk szál minden jószág,
Szent, Szent Isteni Méltóság. Amen.

Pfal. 148.

Icsírjétek az Urat, dicsírjétek mennyekbül,

Dicsírjétek az Urat, dicsírjétek magasságból. Dicsírjétek

ötet minden ő Angyali, dicsírjétek ötet minden ő erei, dicsírjé-

tek ötet ti fényes Nap, és Hóld, dicsírjétek ötet világos csillagok.

Dicsírjétek ötet Egeknek Egei, s' egek fölöt vizek dicsírjék ő
nevét, Mert ő mondgya vala, és azért lóttének, ő parancsol va-
la és teremtettenek, Elrendelé őket s' örökén állandók, tön pa-
rancsolatot, és el nem mulandók.

Dicsír.

Dicsídjétek az Urat ti-is földről valók, Sötét mélységekben lakozó sárkányok, Tűz, kő eső, hó, jég, szeles fergetegek, Kik az Ur Igéjét meg cselekeftitek, Hegyek, minden halmok, Czedrusok, gyümölcs fák, Fene vadak, barmok, kigyók, és madarak.

A' földnek Királyi, és minden népei, Fejedelmek, Urak, és földnek Birái, Iffiák és Szűzek, vének, kisdedekkel, Az Ur Szent nevének adgyák dicsíretet. Mert csak az ő Neve fel magasztaltatott, Egyedül ő Neve mindent fellül hatot.

Az Ur dicsíretit az égen és földön, Angyalokkal ember vigan énekellyen: Mert fel magasztalta az ő népe szarvát, Egre fel emelte reménysége czéllját, Midőn tüle várjuk menynek boldogságát, Örömmünkben mondgyúnk vigan Alleluját.

Es dicsíret légyen az ő Szenteinek, Kik igaz fiai áldot Izraélnek Dicsíret ő hozzá közelgető népnek, A' jó akaratú Istenfelőeknek, Minden fölöt pedig a' Szentek Szentinek, Alleluja légyen, Dicsőség Istennek.

Enekellyetek az Urnak új Kedves éneket, Szentek gyülekezvén mongyák dicsíretet, Vigadgyon Izraél ő Teremtőjében Sionnak fiai vigadgyanak ebben, Az ő Királyokban minden idejekben, Ej ah! vigadgyanak Menyéli Istenben.

Dicsídjétek az Urat az éneklő Karban: Enekellyetek ő néki dobbal's orgonával; Mert az ő népiben az Ur gyönyörködik, Es meg bátorittya a' szelidek szívit, Fel magasztal őket reménségek fölül, Meg szabadít minden Elenségek közzül.

Örvendeznek a' Szentek nagy dicsőségben, Vigadnak nyugodván Sz: békeségben: Isten dicsíreti zengenek torkokban, Es két élő kardok az erős Karjokban, Hogy boszút állyanak a' Nemzetségeken, Félelmek maradgyon meg feddet népeken.

Hogy azok Királyit a' békókban verjék, Nemesséit bilincsekben bé-rekefzék: Hogy felölők meg irt Itültet tegyenek: Dicsőség

és az ő minden Szenteinek: Mert azt mondgya az Ur' az ő hiveinek; Meg dicsőitem én Dicsőítőimet.

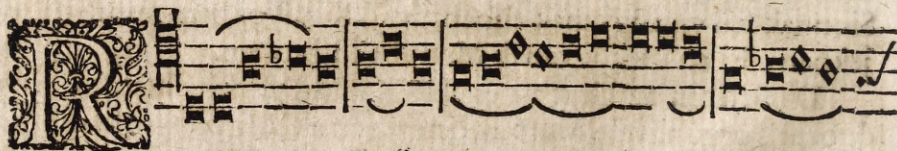
Dicsíjétek az Urat az ő Szenteiben, Dicsíjétek ötet örök Erejében, Dicsíjétek ötet nagy hatalmában, Es ő nagy voltának fokáságában, Dicsíjétek ötet szép vigaságban, Az ő nagy Felseges Méltóságában.

Dicsíjétek ötet trombita szóval, Dicsíjétek Hárfával's Czitarrával, Dicsíjétek ötet az éneklő Karban, Dob, húr, és musika külömb szerfzámmal; Dicsíjétek ötet hangos czimbalmokkal, Dicsírd, minden Lélek dicsírje az Urat.

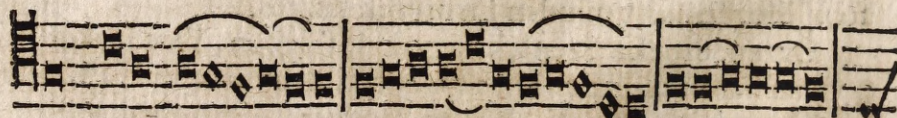

CANTUS DE ADVENTU DOMINI

ADVENTI ENEKEK.

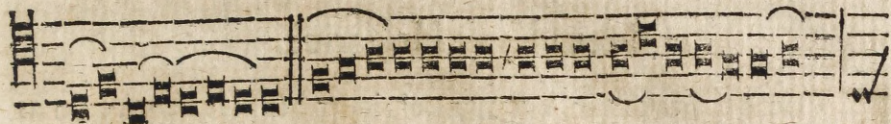

Ora te Coeli de super, & nu-

bes pluant iustum, aperiatur ter ra, & germinet

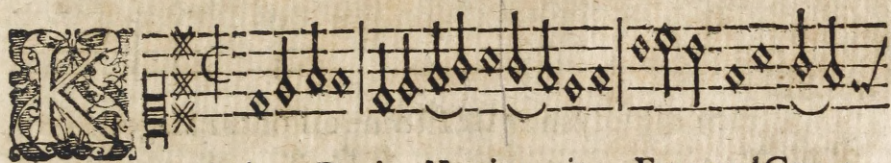

Salva to rem. Benedi xi sti Domine terram tuam;

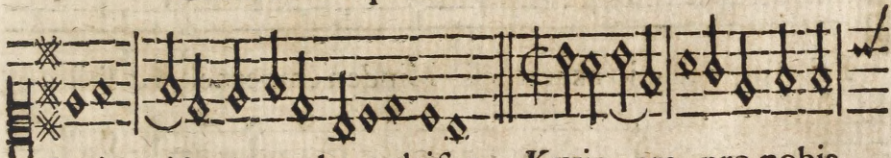

avertisti captivitatem Jacob. v. Gloria.

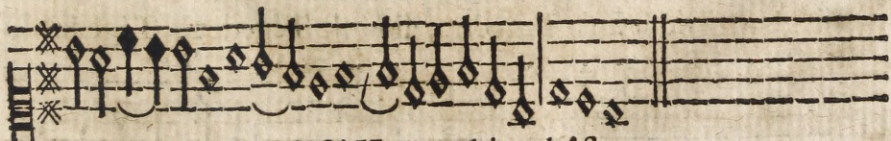
Kyrie Latiné.

Yrie e Patris U nige nite, Emanuel Gygas
Christe conceptus de Flamine, Deus & homo natus

fortis, miserere nobis, eleison. Kyrie, ora pro nobis,
de Virgine, Christe e, e eleison.

Virgo Maria, in coelesti Hyerarchia, elejfon.

Idem

Idem Kyrie Ungaricè.

KYrie Atyának Igije, Emmanuel, ígért Messiás, légy irgalmas
Elejzon.

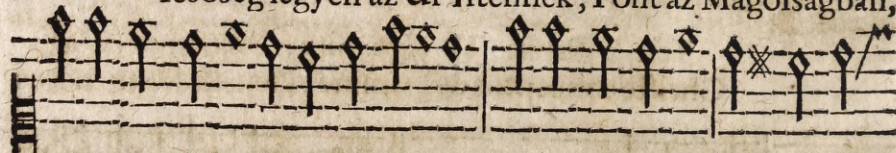
Christe, ember és Isten, fogont Szent Lélektől, Szűznek mé-
hiben, irgalmaz nekünk, elejzon.

Kyrie e, imádgý érettünk, ó Szűz Maria! Üdvözítők szűlő
Szent Anya, elejzon.

Gloria Magyarúl.

Icsőség legyen az Ur Istennek, Főnt az Magótságban,

Békeesség pedig jó akaratbéli Minden embernek, Ez széles

világban, Dicfirünk Tégedet, áldunk Tégedet, Tégedet

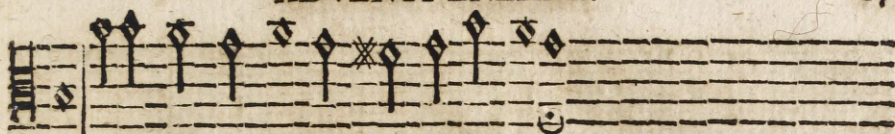

imádunk; dicsőítünk, és néked hálat adunk, nagy dicsőséged-
ért;

ADVENTI ENEKEK.

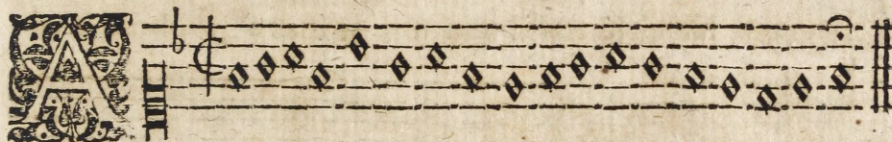
17

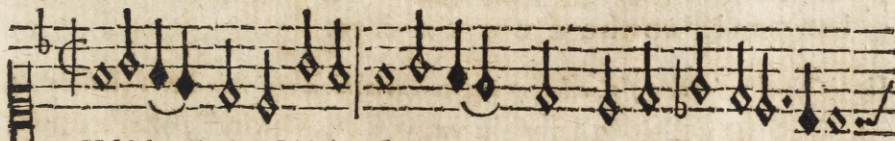
ért; Atya Ur Isten Mennyei Királyunk.

Eggyetlen Szülött Fiú Ur, áldott Jésus Krisztus, Urunk Istenünk, Istennek Baránnya. Atyának Fia, ki bűnit világnak véfzed; Légy irgalmas, fogad bé hozzád mi könyörgésünket, Ki ülsz Atyádnak jobbjára, irgalmaz, mert Te Szent egyedül, egyedül vagy Ur, egyedül Felséges, Jésus, Szent Lélekkel, Atya Istennek Dicsőségében. Amen.

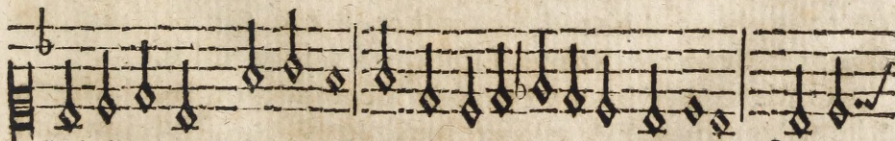
Evangelium előtt való Prosa.

L l e e e e e e e e e e e e l u j a.

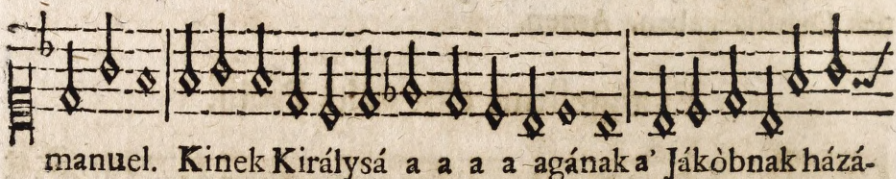
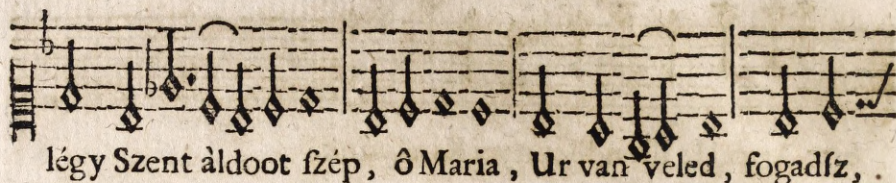

Küldeték égből alá Istennek Szent A a a a angyala,

Názáretben Sz: Szűzhöz, kinek i i i imgyen szólla: Üdvöz

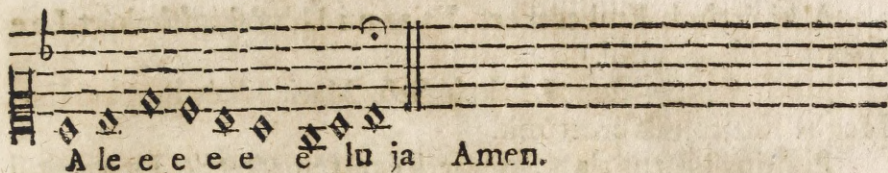
Hac Nota est valdè demissa, adeoque quinto tono altiùs accipienda à verbo Kúldetik

A, Szűz szólla: szolgálója vagyok, ugymond, az Istennek,
Legyen nekemolyaan képpen, a' mint tetczik Ő Kedvének; Al-
dott vagy hogy el hitted, Eva vét két e e e e e el tőrléd, Mi-
dön az Eüdvőzítőt, Szűzen szűlni i i i i érdemléd,

O Maria, kérj hoogy Fiad üdvösségre adgyon erőt, Mert a'
Sátán, a' bűn által Mi rajtunk hatalmot vött, Nyerj nekünk
Krisztus Annja irgalmat; Szűz Ma a a a a a a a ria.

Aleluja

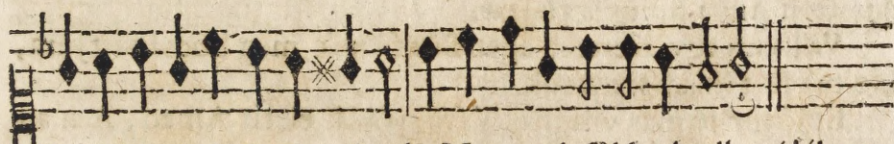
Loco hujus Prose potest dici etiam alia quæcunque Cantio de Adventu: uti & post Agnus DEI si tempus superfuerit.

Credo Hungaricè.

Loco cujus potest etiam dici, A' kereszténységben igaz vallás a' hitben. In Cantional. Anno 1675. Tyrn. impr. fol. 3.

Iszek egy Istéenben, Az mindenható Atyában

Látható, és láthatlanoknak, Menynek földnek alkotójában.

Es az eegy mi Urunkban Jესusban Kri i i istusban, Egyetlen egy Isten Fiában.

Es minden űdőknek elötte, Az Atyából Szűűűltetben, az Isten-tűl I i istenben.

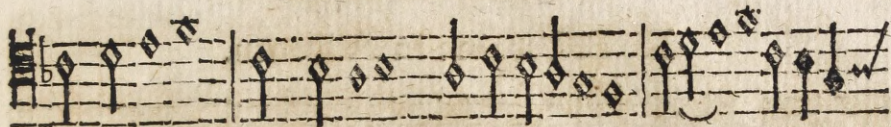
Világosságtűl Világosságban, Es az igaz I i istentűl Hason-ló igaz Istenben.

Szűűltben és nem teremtetben, Atyával egy természetűben, A' ki által lűttek mindenek.

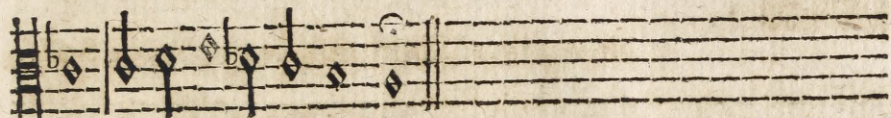

Föld's az egek mind tellyeffek Te dicsőségeddel, Hosanna a a a

a, Hosanna magofságban.

Aldot ki jön közinkben az Urnak Neviben Hosanna a a a,
Hosanna magofságban.

Zengjen a' nép mindenütlékben örülvén, Es el-jövendő
Kristusnak vigan énekelvén.

Harmatozatok egek az nagy magofságból, Es a' fölhők az
Igazat, adgyák mint az esőt.

Nyilatkozzék meg a' föld, föld föld! kényszerítünk: Gyümöl-
csőzzön, és teremjen kívánt Eüdvőzítőt.

Agnus DEI Magyarúl.

Azon Nótára.

Isten Báránya ki vészede' világ bűneit, Légy irgalmas a a a as,
légy irgalmas nekünk.

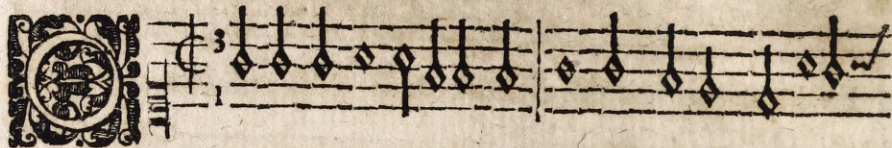
Isten Báránya ki vészede' világ bűneit. Légyirgalmas a a
a as, légy irgalmas nekünk.

Isten Báránya, ki vészede' világ bűneit. Adgy minékünk
békefséget, örök Dicsőséget. Amen.

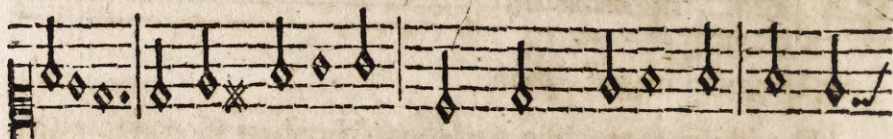

ADVENTI ENEKEK.

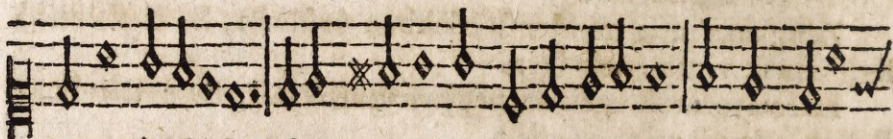
De B. Virgine in Adventu.

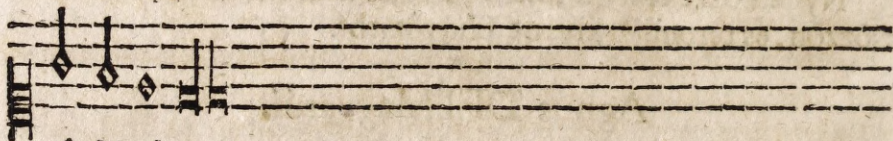
Nemes ékes Liliom, szép és gyönyörű Rósa,

Maria, Ki Szent malasztal, mint gyöngy harmattal, Nevel-

tetél ô Mária, Isten nevele, 's téged kedvelle Isten Fia,

ô Maria.

Csudák csudája, Gedeon gyapja, kire folyt egek harmattya;
Malasztal tellyes, Istennek kedves virág szál, ô Szűz Sz: Anya: Isten-
től meg nyér, általad ki kér valamint fíve kívánnya.

Ur van te veled, nincs ki ellened támadgyon; ô Szűz Mária,
Sőt ki tudhattya, Kicsőda Attya 's ki legyen Krisztus magzattya,
Angyallal 's velem, né neheztelleyen, Eüdvöz légy mondani
Maria.

Aron veszeje, Kinek gyökere nem lévén, Még-is virágzék,
annak

annak példája Szűz Mariára, Hogy be telnék, Várakozék; drága Szűzesség meg gyümölcsözék, gyümölcse nekünk adaték.

Eva gyümölcse, bűnös erkölcs, lón mindnyájunk veszedelme: Aldot Maria, kinek Szent Fia, lón orvosagunk ellene, ő áldot Anya! áldot és drága JESUS: gyümölcse méhednek.

Imádgymérettünk, támadgymelletünk, most és halatunk oráján, Hogy ellenségünk ne árcson vétünk kiből hozot Eva Anyánk, Sőt menyországban nagy boldogságban juthassunk hozzád mindnyájan.

Hymnus Antelucanus, Ex laudibus de Adventu traductus
Ad Notam: O fényesleges szép hajnal.

K Akas ének fozattyátul, serkentetünk az álomból Fénylik JESUS magofágbul.

Hadgya elménk testi álmát, új csillag az égen támadt, Ki el úzi bűn homályát.

Isten báránya jövetelit, láttyuk Ki ingyen üdvözt, Kérjük bűnünk engedelmit.

Villámban mászor hogy midőn el jön, Balra magátul ne üzön, Raitunk sőt meg könyörűlön.

Örökké dicsőítessék, Földön menyen áldattassék Szent Háromság egy Istenség. Amen.

CAN-

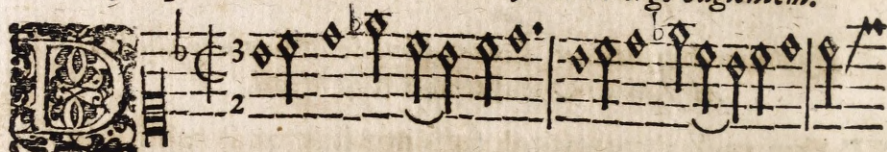

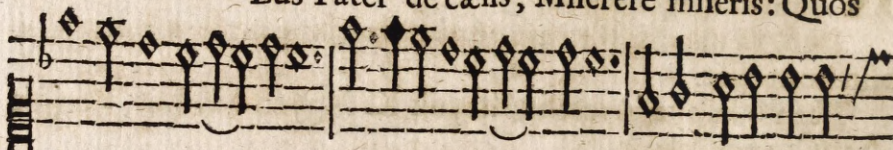
CANTUS DE NATIVITATE CHRISTI

KARACSONI ENEKEK.

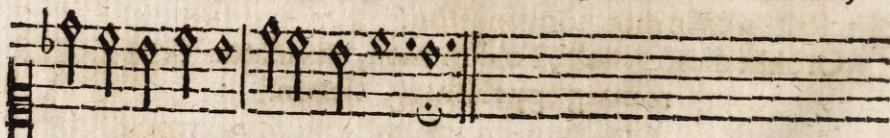
Kyrie pro Nativitate, ad Notam, Dum Virgo vagientem.

Eus Pater de cælis, Miserere miseris: Quos

de limo creâsti, Similes tibi formâsti, Miseris in terris,

succurre nobis, succurre nobis.

Jesu Christe Salvator, sis pius miserator, Quos cruce redemi-
sti, Dùm mortem pertulisti. Miseris in terris, succurre nobis,
Succurre nobis.

Vivificans Spiritus, Da virtutem cælitùs, absque tuo Numi-
ne, Nihil est in homine. Miseris infirmis, succurre nobis, Succur-
re nobis, Amen.

Magya-

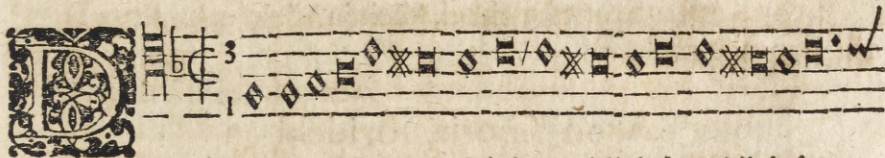
Magyarúl azon Notára.

A Ttya Isten menyekbül, Gyarló népen könyörülly; Kiket sárból alkottál, Es Képedre formáltál. Istenünk Istenünk irgalmaz nekünk, irgalmaz nekünk.

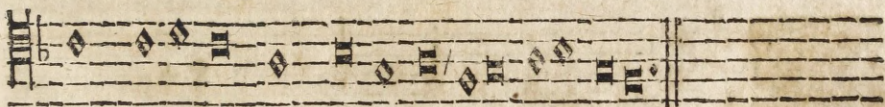
Jesús Krisztus meg váltónk, Könyörűly mi raajtúnk, Kikért, halált szenvedtél, 's kárhozattúl meg mentél, Istenünk Istenünk, Irgalmaz nekünk, irgalmaz nekünk.

Szent Lélek mi éeltetönk, Légy kegyelmes segitönk: Nálad nélkül kívánható, Emberben nincs semmi jó. Istenünk Istenünk irgalmaz nekünk, irgalmaz nekünk.

Gloria Hungaricè.

Ad Notam. Fit porta cali pervia, fulget dies.

Icsőőség a' magoságban Alleluja, Alleluja.

Nagy Felséges Szent Istennek Alle-Alleluja.

Es békeség itt a' földön, Alleluja, Alleluja. Jó akaratú embereknek, Alle-Alleluja.

Dicsírünk Téged, és áldunk, Alleluja, Alleluja. Es Tégedet Dicsőítünk, Alle-Alleluja.

Hálakot adunk Tenéked, Alleluja, Alleluja. A' Te nagy dicsőségedért, Alle-Alleluja.

D

Ur

KARACSONI ENEKEK.

Ur Isten, mennyei Király, Alleluja, Alleluja. Mindenható
Atya Isten, Alle-Alleluja.

Atyának egyetlen Szülőtte, Alleluja, Alleluja, Fiú Isten,
Jesús Kristus, Alle-Alleluja.

Ur Isten, Isten Báránya, Alleluja, Alleluja. Felséges Atyá-
nák Fia, Alle-Alleluja.

Ki vészted e' világ bűnit, Alleluja, Alleluja. Irgalmaz ke-
gyelmez nekünk, Alle-Alleluja.

Ki vészted e' világ bűnit, Alleluja, Alleluja. Fogad bé könyörgé-
sünket, Alle-Alleluja.

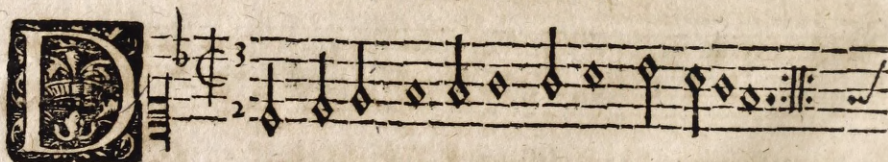
Ki ülz Atyád jobja felől, Alleluja, Alleluja. Irgalmaz Kegyel-
mez nekünk, Alle-Alleluja.

Mivel Te Sent vagy egyedül, egyedül Ur Te egyedül leg-fel-
ségesb, Alle-Alleluja.

Jesús Kristus Szent Lélekkel, Alleluja Alleluja, Az Atya Dicső-
ségében alle-alleluja.

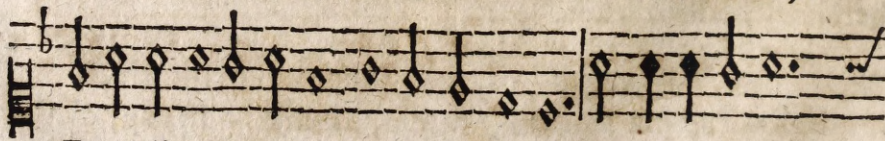
Azon Gloria rövidebben

Más szép Karácsoni Notára

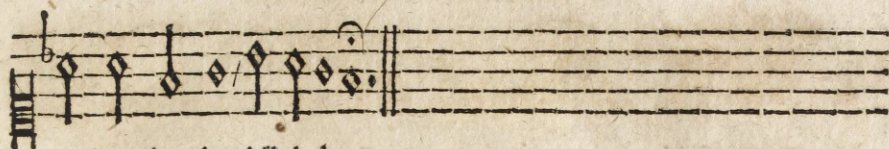
Icsőség a' magofságban Alleluja.

Nagy felséges Szent Istennek Alleluja.

Es békeség itt a' földön Alleluja, Jó akaratú
ember.

embereknek, Alleluja.

Dicsűrünk Taged, és áldunk, Alleluja. Es Tégedet dicsőítünk Alleluja; Hálaot adunk tenéked Alleluja, A' Te nagy dicsőségért Alleluja.

Ur Isten, mennyei Király, Alleluja; Mindenható Atya Isten Alleluja, Atya egyetlen Izülttye, Alleluja, Fiú Isten Jesus Kristus, Alleluja.

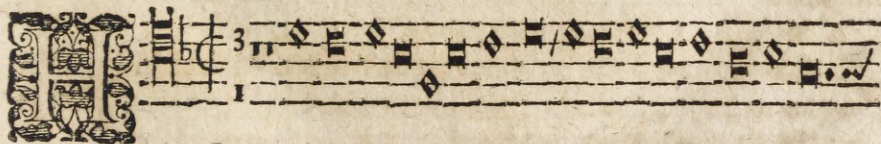
Ur Isten, Isten Báránya, Alleluja. Felséges Atyának Fia Alleluja; Ki vészted e' világ vétjét, Alleluja; Irgalmaz kegyelmez nekünk Alleluja.

Ki vészted e' világ vétjét, Alleluja. Fogad bé Kőnyörgésünket, Alleluja. Ki ül Atyád jobja felől, Alleluja; Irgalmaz Kegyelmez nekünk Alleluja.

Mivel Te Szent vagy egyedül, egyedül Ur, Te egyedül legfelségesb, Alleluja. JESUS Kristus, Szent Lélekkel, Alleluja. Az Atya Dicsőségében. Alleluja.

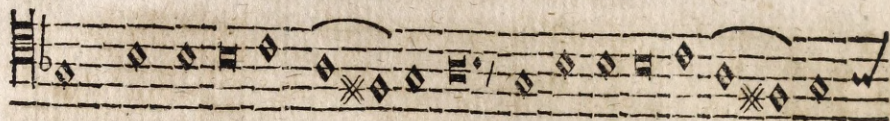
Credo pro Nativitate.

Ad Notam: Redemptor Orbis natus est.

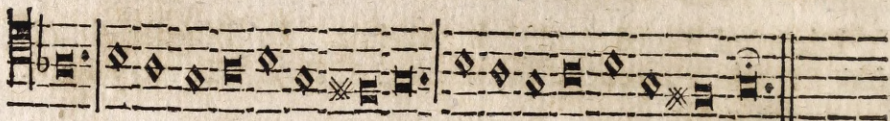

Istiek egy élő Istenben, A' mindenható Atyában

Menynek, földnek, és mindennek, Látható s' láthatlanok-

nak, Teremtő s' alkotójában. Teremtő s' alkotójában.

Hízek és Jესus Kristusban, Egyetlen egy mi Uránkban, Isten egyetlen Fiában A' ki minden idők előtt, az Atyától születeték. Az Atyától születeték.

Istentől igaz Istenben, világosságtól háffonló Világosságban, Es igaz Istentől igaz Istenben, Szülőtben, s' nem teremtetben, Szülőtben s' nem teremtetben.

Kiazon egy álatyában, Vagyon az ő Szent Attyával; Ki által lóttek mindennek, ki mi értünk emberekért, Le szállot menybűl údvőségűnkért. Le szállot menybűl údvőségűnkért.

S, megtestesűlt Szent Lélektől, szűletteték egy szép Szűztől, Es lévé való emberré, Pontius Pilátus alatt, Ertünk meg-is feszítették. Ertünk meg-is feszítették.

Kénzáték, s' eltemetteték, Es harmad nap fel támadot, Róla lótt irások szerint, Es fel méne menyben; hol űl, Az Attyának jobja felől. Az Attyának jobja felől.

Es ismegint itiletre, eljön menybűl, ezen földre: Hogy itilyen mindeneket, holtakat s' eleveneket, Országának nem lesz vége s' Országának nem lesz vége.

Hízek és a' Szent Lélekben, az Urban, és éltetőben: Ki az Atyától s' Fiútól, Származik, s' egyenlőképpen, Mind kettővel imádtatik; Mind kettővel imádtatik.

Es egyűt

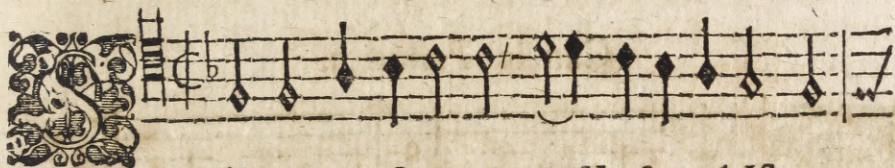

Es együt dicsőittetik, Azon Atya és Fiúval; A' ki jövendő dolgokat, Es mennyei Szent titkokat, Szóllot a' Proféták által. Szóllot a' Proféták által.

S' hiszek egy Szent Közönséges Apostoli Szentegyházat, Valom az egy Keresztséget, Hét közzül egyik Szentséget; Bűnök meg bocsánattára. Bűnök meg bocsánattára.

Es várom, hogy mi minnyájan, Fel támadunk holtunk után, Es hogy jövendő világon, Szünet nélkül élni fogunk, Örökkön örökké Amen. Örökkön örökké Amen.

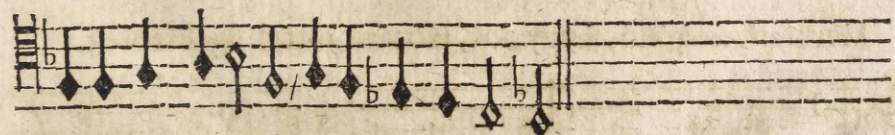
Sanctus ad Notam En nagy vigaságos örömet hirdetek.

Zent, Szent, Szent a' nagy Ur, feregek Istene:

Tellyeffek föld's az Eg ő dicsőségével. Hosanna, Hosanna.

Dicsőfség ő neki légyen magofságban.

Aldot a' ki im jót az Urnak neviben, Menynek földnek Ura, emberek képiben, Hosanna, Hosanna. Dicsőfség ő neki légyen magofságban.

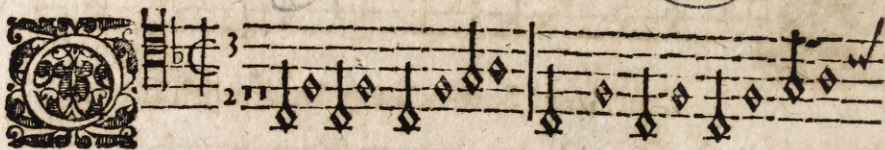
Agnus DEI, ad eandem Notam.

Istennek Báránya, Ki a' világ vétkit El vészed; irgalmazz, légy
irgalmas nekünk, Kinek szénvedée, a' halált el-rontá, 's lón
éltünk szerzése.

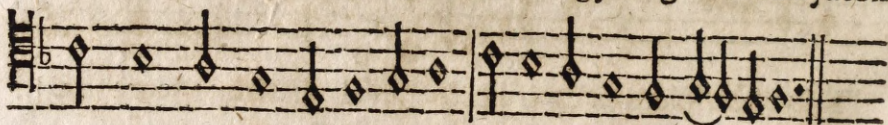
Istennek Báránya, Ki a' világ vétkit, El vészed; irgalmazz,
légy irgalmas nekünk, Kinek szénvedése, a' halált el-rontá, 's
lón éltünk szerzése.

Istennek Báránya, Ki világnak vészed, Vét két; adgy mi né-
künk kívánt békeféséget: Kinek szénvedése, Lón Pokol 's órdög-
nek órók meg gyözése.

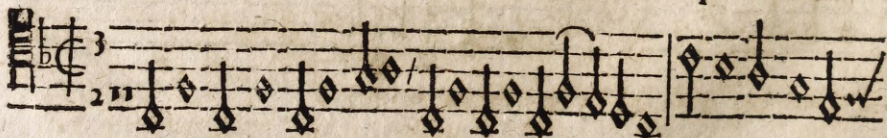
Cantio Pastorica.

Rúlyetek, vigadgyatok, Es nagy dolgon csudályatok

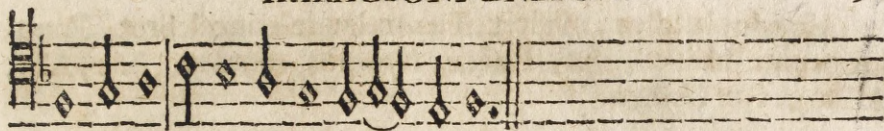
Mert fényes égből, Angyalok, Hozánk jöttek ó pásztorok.

Alle, Alle, Alleluja. Alle, Alle, Alleluja. Alle, Alle, Al-

leluja

Ieluja. Alle, Alle, Alleluja.

Dicsőség, így éneklének, Az magosságban Istennek : Es bé-
keiség földieknek, Jó akaratú Embereknek. Alle, alle &c.

Menyből le szállot fényesség, kőrnűl vőtt vala dicsőség,
Minnyájan hogy elijedénk Szőrnű dolgon meg félemlénk.
Alle, alle. &c.

Angyal monda: ne félyetek, Im nagy örömet hirdetek, Melly
léfzen minden nepeknek, Jer mindnyájan örűlyetek. Alle,
Alle. &c.

Mert néktek ma el-kűldetett, A' ki régen igértetett, Űdvő-
zitő Betlehembben, Ur Krístus ma szűlettetett. Alle, alle.

Es ez tinéktek, a' jele, Találtok jászolban fekve, Polyában
kisded gyermeckét, Ki Jესusnak nevezteték. Alle alle.

Jertek tehát, és fiesűnk, Látvan Mesliást hirdeűnk, Illy
űj, nagy, Szent dolgot. mindgyárt; örűlyőn az egész világ. Al-
le, Alle.

Imádgjuk őtet méltó okkal, Tisztellyűk ajándékokkal, Vigasz-
talyukének szóval, Notákat fűjűnk sípokkal. Alle, Alle. Amen.

Eadem Cantio Latinè ad Notam eandem

Plaudite, collætamini, Læti dùm ad nos Angeli, Venerunt;
hæc magnalia, Pastores admiramini. Alle, alle, Alleluja. &c.

In Betlehem properemus, Natum Regem salutemus, Redem-
ptor Orbis natus est: Hæc gaudia nunciemus. Alle, Alle.

Præsentes, nato, parvula Offeremus munuscula, Solabimur
melodiâ, Plaudentes dulci fistulâ, Al. al. al.

Mun-

KARACSONI ENEKEK

Mundus lætetur, exultet, Deum laude concelebrat, Populus omnis jubilet, Rex, Pastor, hymnos cantilet. Alle, Alle, Alleluja. &c. Amen.

A L I A.

Ecquæ facis ô mi Deus! quàm sunt mirabilia.
Ut Salvatus homo reus tendat ad sublima.

A a a a deferis ætherea A a a, Venis ad Vir-

ginea, Casta pura viscera. Homo factus, reclinatus
Infans natus

vili in præsepio, pio pio pio pio & vili præ-

sepio E e e e e dormi ô mi parvule: Mi mi mi mi mi
dormi

Dormi, dormi, dormi, dormi, dormi chare parvule: (E e e

melite infantule.) E e e tuæ tuæ tuæ tuæ præse-

rent: spectat ad præcedi pag. E e e
lin. ult. ante Mimi mi &c.

pe sunt cunulæ. E e e e e dormi chare parvule,
 E e e e e ô dulcedo animæ.

Dormi: dormi, dormi dormi dormi: præsepis in stramine: Dor-
 dormi ô dulcedo animæ.

mi dormi dormi dormi, præsepis in stramine. Fasciculus

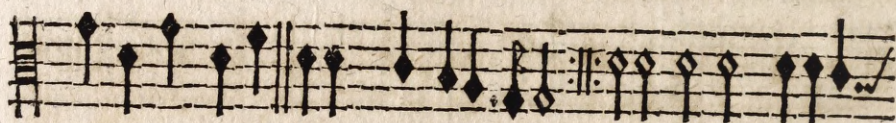

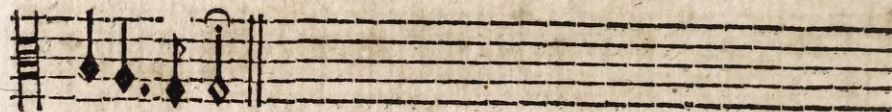
Myrrhæ, & botrus Cypri, Dilectus meus mihi, & ego

illi. Inter ubera mea comorabitur: Dormi dormi, dormi dormi
inter ubera

mi dormi dormi, Dormi Chare parvule: Dormi dormi præsepis
ô dulcedo animæ

in stramine,

Hec quæ facis, Magyarúl.

Miket mivelisz ô Nagy Isten csodának méltán tessék: Hogy a'
bűnös údvőzűlyön és fel magasztaltsék
A' szép eget, el-hagyod a' szép eget, 's helliben, jósz a' Szűznek
mehiben, lennél ember képiben.

Emberé

Fmberré löttél, születettél, helyhez tettél, nyomorúlt kis jáfzol-
bán, Istálóban, Istálóban 's nyomorúlt kis jáfzolban.

Kincsem én szívem, alugy édes kisdedem, JESUS én kedvem, méz-
béli édes íszem. Alugy, alugy, Alugy, alugy, alugy, alugy, alugy édes
kisdedem. Tiéd tiéd tiéd, tiéd tiéd tiéd, barmok jáfzla böcsöskéd.
Szívem örömem, alugy édes kisdedem, szerelmem máz béli édes
izem: Alugy, alugy: alugy, alugy, alugy alugy, Jáfzol-béli szal-
mácskán, Lelki édes nyájackám: Alugy, alugy, alugy alugy jáfzól
béli szalmácskán.

Kötés Mirrha az én szerelmesem, ő enyim 's én is övé, Ki örven-
detessen; Nálam Szent bódogúl, Nálam Szent bódogúl mula-
tozást téfzen.

Alugy, alugy: alugy, alugy, alugy, alugy alugy édes kisdedem, jáfzol-
béli izéken; Más mód nincsen én örömem, én kincsem. Amen.

FARSANG NAPOKRA

Az világi Hivságrúl való Enekek.

Cantio ad reprehendendos & convertendos peccatores ad pœnitentiam.

Rúnk Kristus, Jesus Isten ő Felsége, Így pana-

E 2

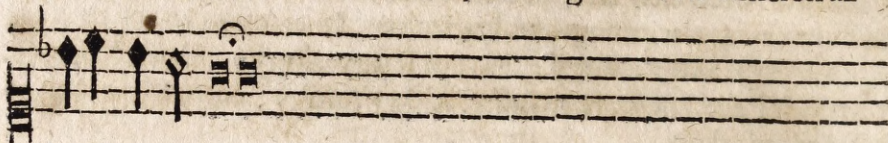
szólko-

Handwritten note: Képzelti Mész

szolkodik, bűnös emberekre ; Mért gondotok nincsen az

údvóságtekre.

Közel vagyon imár világ veszedelme, még sincsen, szemeit
a' ki fel emellye, Hogy a' kárhozattúl magát meg mentené.

Honnét vagyon bűnre annyi szabadságtok, Isten ellen való
pártolkodásotok, Hogy az Isten nincsen ; talám azt tudgyátok.

Jertek törvényemre, pöröllyetek vellem, Hogy ha meg
győzhettek, szólljatok ellenem, En-is meg kérdelek, Ki ki rá
felellyen.

Vallyon mond meg ember, ki teremtet téged ? Talám csak
Anyádtúl így születtél, véled? s Hogy Istennel nincsen semmi szám
vetéted.

Száncfad, vesséd, mivelly, a' mi szűkség ahoz, Nap fény 's
első nélkül föld gyümölcsöt nem hoz; Mért hogy Isten nélkül em-
bert lenni gondolsz?

Kicsoda jövendő napokat számlálhat? Vagy magoságához
egy könyöknyit adhat? Vagy csak egy hajszálat hellire állíthat?

Ládde hogy ő magát senki nem alkodhat, Hanem Isten ál-
tal vagyon minden állat, létit, holtát, módgyát, csak ő minden-
nek ad.

Tartasz e' te barmot, hogy tenéked árcson? Vagy mardosó
ebet,

ebet, hogy reád ugasson? Vagy hogy módgya szerint inkább használhasson.

Barom ökö, szamar, meg-is méri Urát, A' mint írva vagyons' hallja az ő szavát; Miért te öregbited az Isten boszúját.

Azért adattálé ember e' világra, Benned lévén Isten hasonlatossága, Hogy Istent megvessed, 's légy ördögnek társa.

Ördög nem teremtet, senkit, nem-is adta, De ki a' teremtetést, ördöghez avattya, ördög lesz Hohéra, és nem Isten Attya.

Ördög hitűeknek egymást nevezitek, Méltán, mert ördögnek már-is jobban hisztek, Midőn Isten ellen, bátran sok büntetstek.

Kevélység, Hamiság, csak jó most latóság, Torkosság, részegség, parázna undokság, Nem kől az üdvösség, csak ezt adgyon világ.

Sodoma szőlője mára' ti szőlőtők, Aspis kígyó mérgit iszák a' torkotok, Sárkányok epéje okádot borotok.

Szörnyű esküvések, rettenetes szitkok, Minden szótok után, mint vizet, bünt isztok, Mint vad orozlyának méregből ordítok:

A' vért szőmjúhozza haragos szivetek, Dúló, rabló, fosztó, csak az ti nevetek, Hová vitt gonofság? kétségben estetek.

Sok pogányoknál-is gonoszabbul éltek, Hogy már Isten fíncsen, bolondul vélitek: Illy nagy vak mélységre vitt immára' vétek.

Ezt mind rátok hozta csak nagy kevélségtek, Egyházi Rendekhez engedetlenségtek, Regi igaz Hittől gonosz tévelygészek.

Isten haragjának tüze rátok gyullatt, Kiért veszteteknek érzitek már bűjét, villámló meny-kövek útészinek súlyát.

Az ti Országtokat idegenek birják, Előletek szedik földötök-

nek írját Mások munkátoknak vészik bérít, 's díját.
Mézzelejjel folyó földed-is már nem olly, Búza helyet ü-
szögterem, s' árpa, konykoly, Mert miadtok áldás égből reá
nem foly.

Lant, Czitara, meg szűnt, nem-is gondol ollyat Senki, ha-
nem gyázban hallika' jaj szózat, Veszedelemet, és kárt kiki csak
azt forgat.

Tűzzel vassal erős pusztitónak keze, Ezentúl még most-is tű-
letek nem mesze, kinek kinek bűnre mert el fordúlt esze.

Mindennél nagyobb, hogy nem akartok térni, Sok szép inté-
simet szívetekben venni, Büntető vészszömet rajtatok érzeni.

Faraónak, velled közös vakult szeme, Látom rajtad vagy on
az ő veszedelem, Onyomorult ember! ved magad eszedbe.

Láttjátok el-jönni veszedelem napját, Egre felemeli Isten
akkor karját, Rátok élesíti, mint vilámlás kardgyát.

Az nagy magos Menyűl bocsátott nyilait, A' ti véretekben
akor meg részegit, Pallos meg emészti a' bűnösök testit.

Rátok, dühött vadak fogait bocsájttya, Madarak kefferúsé-
ges harapása, El-fogyat titeket azoknak kínzása.

Még időtök vagy on, térjete Istenhez, Hadgyátoka' vétke-
t, a' mely halált szerez, Hogy hajókká léstek Isten meg kegyel-
mez.

Bűntűl magatokat igen meg ójjátok, Isten mit parancsol csak
azt gondoljátok, Hogy a' mely pokolra alá ne szálljatok.

Lucifer mint jára, arra tekincsetek, Ki csak gondolatból Isten
ellen vétet: Véghetetlen kinnya, példa legyen néktek.

Adám bűne mi volt? egy alma étele, Hogy Isten azt tiltá, ő nem
gondolt vele, 's im csak ez lön egész világ veszedelem.

Szent

Szent István, Szent László Királytok hitire, Kiktől tévelgésben estetek meszire, Térjetek, és vízra jöjtek végtire.

A' mint a' tengerből minden vizek jönnek. De ismég azomban azon helyre térnek, Egy akolban ti-is vízra fießetek.

Egy Istent, egy szível eggyes akarattal, Tisztellyétek a' Szent Misse aldozattal, Meg engesztelitek őtet ezek által.

A' testben élljétek, de nem a' test szerint, Testi kívánságnak ne tölcsétek kedvit, Hogy sok bűnötökre ne térjétek megint.

Dicsirjétek Istent, ma, holnap, még éltek, Erre sok okokból van kötelességtek: Néktek is hogy menyben légyen dicsőségtek. Amen.

Hymnus de contemptu Mundi.

Sten hozzád ô jó Világ! Vigasztalást nékem

nem ád, Sem állandó örömet, Valami van te benned, Nem

töltheti kedvetem, Valami van te benned.

Kike-

Kikeletben fákkal Zöldülsz, Virágozol, szépen épülsz, Nyárban gyümölcsöket adcz, Okot örömré mutacz, Kedveskedel és vigadcz, Okot örömré mutacz.

A' madarak éneklése Szép virágok illetése, Embert gyönyörködteti, Vigasságban elteti; Világ szép tekinteti, Embert gyönyörködteti.

Világ, világ, ah mit mivelsz? Nap fény után sötét-is lesz, Hideg, meleg, szárazság, 's Egyben fics állandóság, Sok felé válsz mint az ág, 's Egyben fics állandóság.

Eőszre kelve, vetkőzödöl; Hamar gyázban bereitőzöl, Tétre éppen csak meg halsz, Minden szépségtől el válsz, Soha jóban meg nem állsz: Tétre éppen csak meg halsz.

Ugy benned lakók változnak, Nevetnek, s' majd siránkoznak: Egéséget betegség, Követ, szerencsétlenség, Meg csal jóhoz reménség, Követ szerencsétlenség.

Gyermekségről, iffiúságra, Férfi korból, vén agságra; jorúl majd nyavalyára, Vezecz utól halálra, Eőrrömről hamar jajra, Vezecz utól halálra.

Tudományra, és tisztetekre, Némelyt viszesz nagy kincsekre; De mellé nagy gondot adcz, Mint egy törben csalban hadcz, Kíső színben jót mutacz, De csak törben csalban hadcz.

Fel magasztalsz nagy Felségre, De csak hamar a' mélységre Uraságból ki-veted, Kiket dicsőitődted, Porba földbe temeted, Kiket dicsőitődted.

Szép termetű Iffiakat, Virágzó gyenge orczákat, Ekes víg személyeket, Mutogacz némelyeket, Hogy el holdics sziveket, Mutacz illy szépségeket.

Szegény világ, jégen építcz, Romlandó űveget szépítcz; Szép termetid mulandók, Mint virág, hervadandók: Te szerelmid mérges jók, Mint virág, hervadandók.

Részeg.

Részegségben, lakozásban, Idő vig mulatozásban, tréfa jád-
zó beszédben, Tánczban, éneklésekben, Néha kedvező ezekben,
Tánczban, éneklésekben.

De meg fordul folyó óra, Gyakran innét, vérrad-korra, Fő fá-
jás a' testedet, Bűn terhelilelkedet; Rövidited éltedet, Bűn ter-
heli lelkedet.

Hajót vészelsz e' vilagtúl, Fély pokol örök kinnyátúl, Dús-
gazdag effete ként, Es Sz. Job (a) a' mint meg irt: Jaj kin oly do-
log törtint! Es Szent Job a' mint meg irt.

Ah ki hidgyen néked világ, Ne vezesd azt a' ki nem vak, Té-
továzó, változó, Holott vagy, és romlandó, Semmiben nem
állandó, levén el-is romlandó.

Változásban minden dolgod, Intesz minket hogy jobb gon-
dot, Visellyünk az örökre, és bódogabb életre; Mikép jussunk
menyekbe, Es boldogab életre.

Vegyünk hasznos tanúságot Ne szerezsük e' világot: Sem a'
mik vannak benne; Mert Isten ellensége, (b) Ki van világ kedvi-
ben: ő Isten ellensége.

Kristus tanácsát kövessük, Menyországot jobb keresünk:
Szórzás (c) képpen meg adván, Itt szűkség miket kíván; Isten
meg áld, meg adván, Itt szűkség miket kíván.

Es ha elfogy rövid eltünk, El enyízik boldog lelkünk, kitől
jöve, Istenben, El örökké örömben: Ha tűrő volt éltiben, El ö-
rökké örömben.

Isten hozzád tehát világ, Vigasztalást nekem nem ád; Sem
állandó örömet, Valami van te benned, Nem töltheti kedve-
met, Valami van te benned.

Változásban minden dolgod, Intesz minket, hogy jobb gon-

(a) Job. 21. v. 12. (b) loan. 2. v. 15. (c) Iasob. 4. v. 4. Matt. 6. v. 33.

FARSANG NAPOKRA ENEKEK

dot, Visellyük az örökre, Es Boldogabb életre, Mikép jussunk
menyekbe, Es boldogabb életre. Amen,

Alia de Contemptu Mundi.

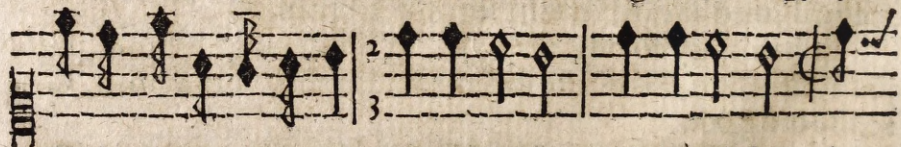
Gy jó ember egy korban, Mégyen vala úttyában:

Nehézélet, és halál forog gondolattyában, Gondolkodik,

és törődik, Nincs semmi jó kedve a' dologhoz, Elhagynyi

köl itt a' miken kapoz. Ah mit tégyen, mit reménlyen, ha

hidegrá jövén bórzogattya, Halált-is érkezeni mutogattya,

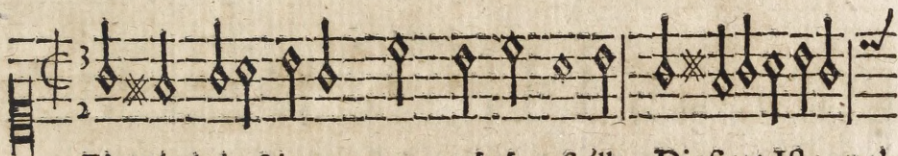
örök

örök életre mint mégyen, hogy 's mit tegyen.

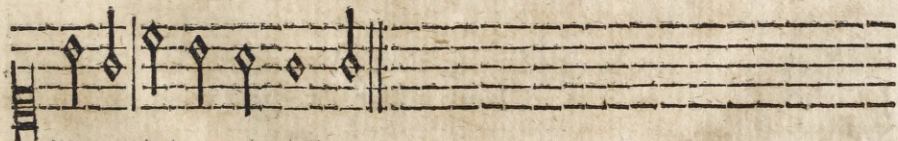
Kezd beszélni magában : Ez után jó hájnalban, Fel kelvén,
úgy mond, lélek bugó imádságokban, Hogy kedviben szerelmib-
ben lehessek dicső Sz: Istennemnek, Mint lehet jót tészek, Min-
deneknek ébren józan és igazán, élek munkálkodva, tűrő lélek,
kézen az Istenhez hogy mehessek, Bűnt kerülők, 's jót remély-
ve, így örülők.

Ej már bús szívemre nagy öröm szálla, Dicsfret Istennek

és legyen hálá, Mert báldog élete, báldog halála, Aki magát

ilyen jóban foglallya.

FARSANG NAPOKRA ENEKEK.

Cantio de Amore JESU spretâ vanitate Mundi.

Karod e' édes Jéfusom, szívem szerelmit meg

mondom, Mellyel hozzád gyulladozik és lángozik, Oh ből-

dog szívem szerelme, Lelkemnek édes gyötrelme, Nagyb

dolog Isten kedve, hogy sem mint fel ér az elme.

Föld mutat szép városokat, drága kincses tár-házakat: zöld erdőket szép kerteket, gyümölcsfákat, Valamenyi jót a' föld ad, Jeshoz képest semmit ad. Nem adhat sőt egész világ, kit Jeshus Szent szerelme ad.

Tenger szép gyöngyöt mutogat, Hogy azt szereffem csallo- gat, Klárisokat adogat, külömb féle halakat, Valamenyi jót tenger ad, Jeshoz képest semmit ad, Nem adhat sőt egész világ, Kit Jeshus Szent szerelme ad.

Levegő

Levegő ég szép fényivel, Gyöngén fújó szellőcskével, Kedves-
kedik, madarak szép éneklésivel, Valamenyi jót levegő-ég ad,
Jesushoz képest semmit ad, Nem adhat sőt egész világ, Kit Jézus
Szent Szerelme ad.

A' Tűz-is gyúlaszt engemet, Ebreztvén bűnre szívemet, Sok
módokkal test béli indulatokkal: Valamenyi jót a' tűz ad, Jesushoz
képest semmit ad, Nem adhat sőt egész világ, Kit Jézus Szent Sze-
relme ad.

A' Test világi sok jókkal, Fris étel és italokkal, élni kíván min-
denféle multságokkal. Valamenyi jót a' test ad, Jesushoz képest
semmit ad, Nem adhat sőt egész világ, Kit Jézus Szent Szerel-
me ad.

A' csalárd ördög késérget, Edes méz alatt ad mérget, Czifrásagra
indit, és hi' Uraságra, Valamenyi jót ördög ad, Jesushoz képest sem-
mit ad, Nem adhat sőt egész világ, Kit Jézus Szent Szerelme ad.

Adgy bátor ezer világot, ezernyi ezer hiúságot, szívem ben-
nek meg nem nyukszik, kíván más jót, Akar mi jókát ki ki ad
Jesushoz képest semmit ad; Nem adhat sőt egész világ, kit Jézus
Szent Szerelme ad. Amen.

*De contemptu mundi; dici potest etiam ad Notam. Quo me Deus amo-
re ultrò prosequeris.*

N me luctatur animus, premor dolore, Mens

cum aduerso sensuum certat amore, Caro cupit delicias, Mens

inquit has despicias, Amem cælestia, Svadet, sic incitans.

Mundus est totus vanus subesca svavi, Mortales velut hamus
capit nullâ vi, Et ducit in perpetuas Ah dolor! has nunc metuas,
Ardentis sulphuris inferni pœnas.

Hic qui lætantur prosperè in voluptate, Et sunt dum splen-
dent corpore, mentis elatæ, Saginant ventrem epulis, Sed flent
post mortem, Torculis Pressi, præ nimijs strident miserijs.

Viâ virtutis pergere est magis tutum, Appetitum ne sequere
ut facit brutum, Præstat ut temporalia, Contemnas isthic gaudia,
Virtutem prosequi stude per ardua.

Dulce nequaquam meruit ullus optatum, Amaro nisi diluit
prius palatum, Torrente voluptatis, potari si vis cum Beatis, Præli-
ba calicem nunc passionis.

Sed ex instinctu invidi hostis à tergo, Rebells caro, inquit, du-
rus hic sermo, Num Samson, Salomon, David, es, rudis imbellis fra-
gil, es. Tuos quo dirigis conatus debiles.

Omi Deus qui cælitus olim prodigio, Viam monstrâsti Regi-
bus; ad te confugio, Stellam ductricem exhibe, lumen supernæ
gratiæ, Ut viam vitæ possim discernere.

Numquid si pœnitentem sequar Davidem, Nec nisi in Deo;
mentem

mentem figam per fidem, Ero cum lapsō cautior, & in cursu alacrior, Dei præsidiū factus audacior.

Clamabo, si per odium surgis inferne, Deus in adiutorium meum intende: Cū Goliatho conteri, Scito te Princeps tartari, Ex quo sit spoliū, Gloria Patri.

Et jam me sentio animari, Divino intus spiritu blandē afflari, Ut exequar propositum, Detester quod oppositum, Fraus svadet Dæmonis libare toxicum,

Dilecti Deo Angeli votis favete, Mei vos paranimphuli me Christo ferte, Jam memet vobis credidi, & totum ultrō dedidi, Ne fraudes metuam, Dæmonis invidi.

O Michaël fortis Hector! tu ensē stringe, Custodijs protector me circumcinge, Ne dæmonis insidias incurram, quæso videas Dum Jesum quærito, ducem te præbeas.

Hunc mea mens desiderat, munde valeto, Hoc solū frui properat, jam cælum peto, Quid mundi cum delicijs? quæ fixæ sunt in vitijs, Sit mei terminus Jesus amoris.

Apostorum Gloria Petre Dux inclyte, Tuis me fac per omnia vijs insistere, & in fide Catholica tuâ præce consolida, Ne in me prævaleat, vis diabolica.

Paule, doctrinâ cælicâ mentem illumina, Perfidis Evangelica vox, sit in fulmina, Doctor mundi gentilium, in his sis in auxilium, Et da spem contra præsens exilium.

Joannes, o castissime! cor fac ut puritas, Ornet Christo charissime, inflammet charitas. Arcanæ sapientiæ, alæ tibi sunt geminæ, Et hujus repleas mentem dulcedine.

Martine gemma Præsulum, tu piâ mente, Pro devoto tibi ora cliente, Me forti zelo imbue, humilis ut sim, instrue, Pio in opere juves assidue.

Georgi

Georgi glorioſe Atleta fortis, & Decij famoſe Victor cohortis, Da conculcato dracone, ſub fauſto tuo Nomine, Ut in hoc ſtadio curram fortiſſimè.

Maria Mater gratiæ, Regina cæli, Tu voluntatem rege ſervo fidei, Ut amor velut anchora, De me figat, exora, Hoſtem in ultima repelle hora.

Aurora cœlo rutilans, per quam ſol radios, Divinus, mittit excitans torpentes animos, Hæc radiorum iride, in pectus viam dirige, Ut Jeſu gaudeat, cor meum Hoſpitem.

Hunc mea mens deſiderat, hunc geſtu læto, Mea ſuſpirat anima, munde valeto, Quid tuis cum delicijs, quæ fixæ ſunt in vitijs, Sit mei terminus Jeſus amoris.

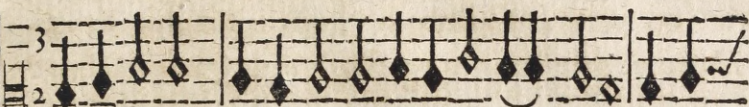
Vanè nam ſomniatas ſenſûs delicias, Pellit verè beata crucis Jucunditas, Crux ſvave pondus humeris, latum in æſtu amoris, Erit denarij merces laboris.

R. Quid mundi cum delicijs, quæ fixæ ſunt in vitijs, Jeſus ſpes meæ ſit beatitudinis.

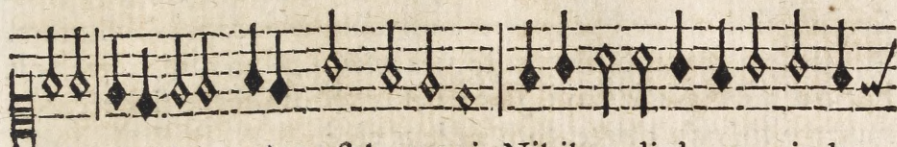
R. 2. O Author omnis operis, favus piæ dulcedinis, Conſummami Deuſ hæc vota cordis. Amen.

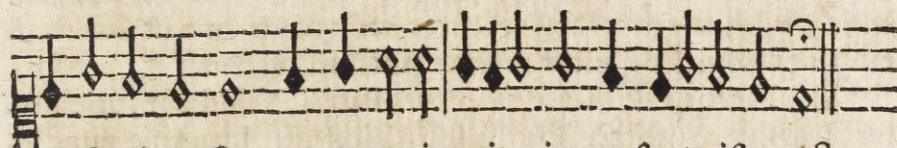

Alia Cantio de contemptu Mundi.

Ale Mundus, lusum sâtis, fides debent frangi, Infer-

vivi tibi sâtis, nolo post hac angî, Nihil cordi denegavi, de-

gustavi cuncta, montes auri cogitavi, non sunt nisi puncta:

Blandus eras voluptate, quam mox rapuisti, Allexisti sâvavitate, sed fel tribuisti, Vale nunc cum tuis Nymphis, quæ amore ludunt, Quæ in hortis & in Lymphis, ad inferna trudent.

Nil tripudia, nîl sunt omnia quæ tu magni pendis, Comicorum lusum somnia. vix balance prendis, Velut puer quando manibus glaciem contrectat, Gaudens: ejus sed en animus, hanc dissolvi spectat.

Sic torrentes voluptatum citò exarescunt, Sensualem dum palatum mulcent, evanescent, Habent Floris quasi morem, qui mox ut siccatur, Gratum amittit odorem, & annihilatur.

Nil offers munde tam sâve, quod non sit amarum, Vel post factum fiat grave, quod fuit ante charum, Primum quidem benè

G

ungis

ungis , & faves mulcendo, Post hoc autem gravè pungis , & sævis torquendo.

Promisisti Majestatem , famam & honores , Pertimesco vanitatem , detestor amores , Non sunt mihi post hac curæ , quæ res in momento, In nihil sunt redituræ; ad secura tendo.

Mihi finis Regnum cæli , atque Dei servitus , Hunc mente quæro fideli , illuc trahit spiritus , Ergo fallax vale mundus , & infirmus nimium , Atque semper moribundus , incapax sublimium.

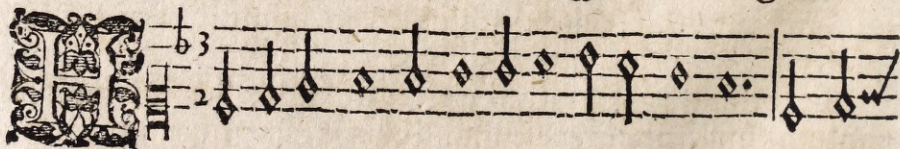
Jam valete hæ & istæ , castè vos amavi , Non sum vester post hac illæ qui vos æstimavi , Jam valete hi & isti , dilecti sincerè , Nomen meum non delete , sum amicus verè ,

Cæteri fratres valete , cum queis voluptates , Sum secutus : abhorrete fluxas vanitates , Sapientes sic sequantur me , ut sum secutus Vota vovi , ample stantur quæ jam sum locutus.

Vale Parens , vale Mater , vale chara Patria , Vale soror , vale Frater , pectora consortia , Pars fuistis mei cordis , Deus me nunc separat , Ero alienæ sortis , quæ me cælo præparat.

Vale quidquid habet mundus , opes , honor , gratia , Dapes horti , & jucundus lusus , & palatia , Quo me Deus vocat , vado , omnia valete , Me jam Ei totum trado , cætera valete Amen.

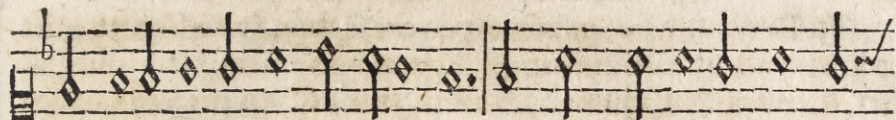
Cantio de Amore DEI erga hominem & vicissim hominis erga Deum.

Omo quod sit , noscat , amet , est beatus , Hoc fine

à summo

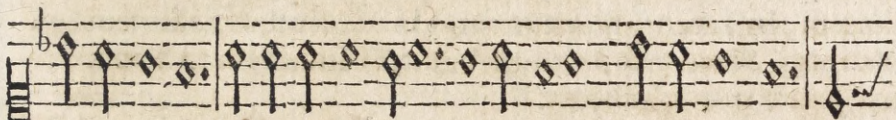

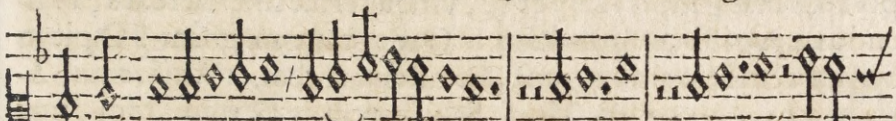
à summo Numine est creatus; Sed quidnam noscat amet?

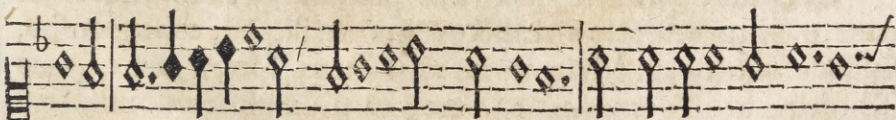
Hic scopus fit signatus: Summum nimirum Bonum, & DEUS

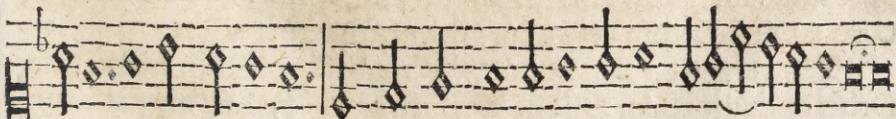
Incar-natus. Amanti vicem dare, amare non est grave: In

quo nos Deus diligit, volo declarare: Amare. Amare, non est

grave, A a a amare, amare non est grave, Amanti vicem dare,

amare non est grave, In quo nos Deus diligit, volo declarare,

Tu Deus cùm sis, infans es pro me factus, Stabulo natus, Et inde exulactus, Tu sic me amas, Ego te non amabo? Ah amo, amo, & semper redamabo: Ah amo, amo, & semper redamabo; Medullitùs, & unice te amabo. Amo, amo, & amabo, A a a amabo, amo, & amabo. Medullitùs, & unice te amabo, Ah amo amo, æternùm te amabo.

Te Reges mecum adorent, venerentur, In Cælo stellæ, Parvulo, famulentur; Humiles devoti pastores, tibi plaudant: Dùm & cælestes chori in terra te collaudant. Simeon, & Anna celebrant, Te Infantem. Ah anima! ama Jesum, te te amantem: Infantem, Infantem, te amantem; I i i Infantem, infantem te amantem. Simeon & Anna celebrant, Te Infantem: Ah anima? ama Jesum te te amantem.

Ægypto redux, instruis sapientes; Agensque mira, doces post cunctas gentes: Ut per te, vitæ æternæ sint hæredes, Pati-endo tu pro illis, culpas deles. O rem tam magnam! O pium Salvatorem! Ah anima, ama, sic tui amatorem. Ama, ama, Amatorem, A a a a ma, ama Salvatorem. O rem tam magnam! O pium Salvatorem! Ah anima! ama, sic tui Amatorem.

Quis tuus amor est? monstras passione, Pro his, qui cruci- dant oras in agone: Ut maledictus, nudus, illusus, es suspensus, Sudor cruentus, potus in morte virulentus, Flagra, crux, spinæ Te torquent, Te coronant, Amorem tuum hæc docent, hæc perorant. Perorant, perorant, hæc perorant, P e e e erorant, perorant, hæc perorant. Flagra, crux, spinæ, Te torquent, Te coronant: Amorem tuum hæc docent, hæc perorant.

Terra tremit, saxa ruunt, sol umbratur: Cum Elementis, Orbis hoc admiratur; Quòd Deus in carne pro nobis patiatur, Ab Angelis qui in cælo adoratur. Mi Deus, sic amantem Te non amabo? Ah amo, amo, & semper redamabo. Amo, amo
& ama,

& amabo, Aaaamabo, Amo, & amabo. Mi Deus sic amantem, Te non amabo? Ah amo, amo, & semper redamabo.

Ex sacra tui victima immolata, Quâ nostra à Te sunt Crimina expiata: Participes nos facis, immensa charitate, Et unum tecum reddis, ac beas Deitate. Tu sic me amas, ego Te non amabo? Ah amo, amo, æternum Te amabo. Amo, amo, & amabo. Aaa amabo, amo, & amabo. Tu sic me amas, ego te non amabo? Ah amo, amo, æternum te amabo.

Per te, mi Deus (hominis servit cælum, Mare, tellus cuncta habent finem eum: Angeli votis assistunt, quin Filius Dei, Ministrare venit semet donans ei, Communicat sic se Deus Dei Verbum: Ut simus unum, Felices in æternum. Æternum, æternum, in æternum. Æ æ æ æternum, æternum, in æternum: Communicat sic se Deus, Dei Verbum: Ut simus unum, felices in æternum.

Amantem sic ego Deum, non amabo? Qui creat, salvat, & beat non amabo? Ah amo, amo, & semper redamabo. Ah amo, amo, æternum te amabo. Omnibus cum Creaturis Te laudabo. Medullitus & unice Te amabo. Amo, amo, & amabo. Aaaa mabo, amo, & amabo. Medullitus & unice Te amabo. Ah amo, amo, æternum Te amabo. Amen.

Quinque versus sequentes hujus Cantionis Primus, secundus, tertius, Penultimus, & ultimus, possunt cantari convenienter Tempore Nativitatis.

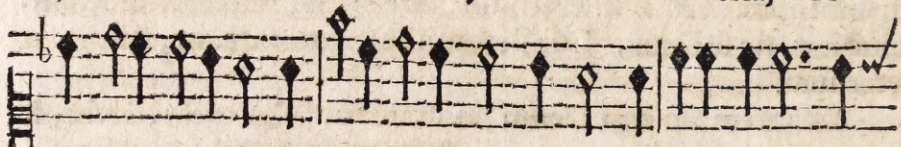
Sequens Cantus non poterat suo proprio loco apponi propter defectum notarum, adeoque spectat ad Canticiones Natales suprajam habitas

Agit infans, inter arcta, constrictus præsepi-

a: Pro humana forte natus, in summa miseria, Pro

nostra salute natus, Deus verus Homo factus, u u u u u

u u us u u u u u u us, Jesus Mariæ Fili-

us, Al le al le alle lu ja Al le al le lu ja, Alle al-

Magyarúlaon Notára.

KIsded gyermek siránkozik fekve szoros jászolban, A barmok közt születeték, nyomorúlt istállóban, Az ember-ért lön világra, mi testünket von magára, örök Istennek Szent Fia, aaaa, aaaa, aaaa a, aaa, örök Istennek Szent Fia; Alle Alle &c.

Ökör, szamár meg ősméré teremőjét és Urát, Lehelléssel melegíték jászol hideg nyoszolyát, ő te kemény ember, szive, mért nem akariz Meg-váltodat, ősmérni, éu lenni hive, ee ee, eeee, eeee eeee ősmérni, és lenni hive. Alle Alle &c.

Az Angyalok Páfztoroknak, örömmel meg jelenték, Hogy Világ Űdvőzítője Betlehembben születék, Kik fietvén oda men- ni hogy tisztelnék az Ur Jesust, Igy kezdenek énekelni, iiii iiii i, iiii i, Igy kezdenek énekelni, Alle Alle &c.

Serkeny fel te-is ő ember a' bűneid álmábúl, Im a' Jesus te megVáltód jött Egi magasságbúl, Szived csak őtet ohajcsá, Hogy űdvőzőly, e' világhoz igen nagy kőzit ne tarcsa a a a a, a a a a, a, a, a a, a, a, a a. igen nagy kőzit ne tarcsa. Alle Alle &c.

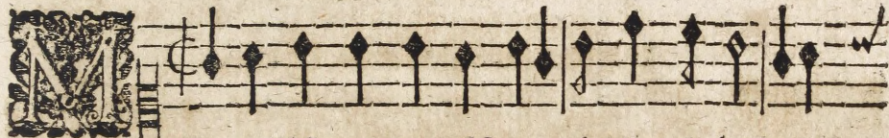

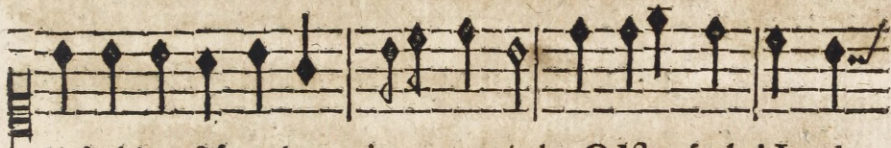
NAGY BÖITRE VALO ENEKEK

Kyrie Quadragesimale.

Cantetur tardissime, & devotè.

Enybeli Szent Atya Isten, mi Alkotónk, Gyarló

létünkben szüntelen, mi meg tartónk : O Istenünk ! Irgal-

mazzkegyelmezz nekünk. O Istenünk irgalmazz kegyel,&c.

Fiú Isten, IESUS Krístus, ki kínoddal,
Es halál szenvedésivel, meg váltottál:
O Istenünk ! irgalmazz ! kegyelmezz nekünk.
O Istenünk ! irgalmazz kegyelmezz nekünk.

Vigasztaló áldott Szent Lélek Ur Isten,
 Kiknek jóra nálad nélkül erőnk nincsen,
 O Istenünk! irgalmazz kegyelmezz nekünk,
 O Istenünk! irgalmazz kegyelmezz nekünk.

Potest etiam hoc Græcum Kyrie eleison solum per se ad eandem notam decantari, modò toties multiplicetur prima Litera e, quoties id completio integræ notæ cum alijs syllabis residuis requirit; quod & in alijs servari potest.

Más Notára való, azon Kyrie.

Enybéli Szent Atya Isten, Irgalmaz minékünk.

Meg-váltó Szent Fiú Isten; Irgalmaz minékünk.
 Szentséges Szent Lélek Isten; Irgalmaz mi nekünk.

Credo Quadragesimale.

Izék egy élő Istenben, Mindenható Atyában,

Meny:

Menynek földnek, a' látható, és a' láthatlanoknak, Minden

néműállatoknak, nagy bölcs Alkotójában.

Hízek és Iesus Kristusban, A' mi Szent egy Urunkban ; I-
stennek csak egy Fiában, Ki minden idők előtt, Szentséges áldott
Mennyei Attyátul születtek.

Istentől való Istenben, Világosságtól hasonló világosságban,
Es igaz Istentől, igaz Istenben : Ki öröktől az Atyától, Szüle-
tett, s' nem teremtetett.

Ki azon egy állattyában, Vagy on azon Szent Attyával ; ki ál-
tallóttek mindenek, ki értünk emberek-ért, Alá-fzállot az egek-
ből, a' mi üdvösségünkért.

'S meg-tesztelt Szent Lélektől, Születék Szűz Mariából, és
lévén való emberré ; A' ki Pilátus allat, Ertünk, és mi váltságúnk-
ért, Kerefztre feszítették.

Kinzték, 's el temetették, Es harmad-nap fel támada, Ró-
la lótt irások szerint, Es méne fel mennyekben, A' hol nagy di-
csőségben, Ül Attyának jobja felől.

E s ismegint ítéltre, El-jön menyből ezen földre ; Hogy
mind az eleveneket, Itillye mind holtakat : Kinek sent Országla-
sának, Nem lesz vége örökké.

Hízek és a' Szent Lélekben, az Urban, és éltetőben : Ki az

H 2

Atyától

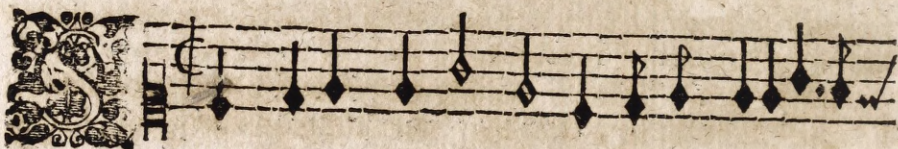

Atyától, és egyárant A' Fiútól származik; 's egyenlő-képpen A-
tyával, 's Fiúval imádtatik.

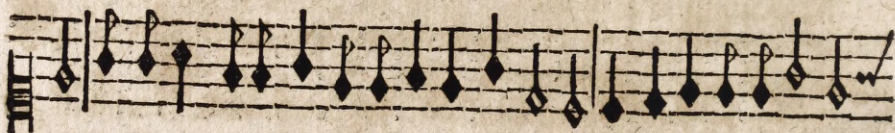
Es együtt, és azon képpen Örökké dicsőíttetik. A' ki Szent
Proféták által, A' jövődő dolgokat, üdvösségünkre valókat,
szóllott, mély szent titkokat.

Hízek egy szent közönséges, Apostoli szentegyházat; Val-
lom az egy Keresztiséget, Bűnök bocsánattýára. Es hóltak fel-
támadását, Várok örök élettél. Amen. Amen. Aa amen. Aa aa
amen.

Sanctus, longo tractu Cantandum.

Anctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabba-

oth. Pleni sunt cæli, & terra, gloriâtua. Hosanna in excelsis.

Benedictus, qui venit in Nomine Domini. Hosanna a a.

Hosan-

NAGY BÖITRE VALÓ ENEKEK.

67

Hofanna in excelsis, excelsis, in excelsis.

Magyarúlazon Notára.

Szent, Szent, Szent, seregek Ura Istene. Az Egek, és a föld, mind tellyesek: A te szent nagy dicsőségeddel; Hofanna magosságban. Aldota' ki jött az Urnak neviben. Hosanna a a Hofanna magosságban, magosságban, magosságban.

Más Nótára való Sanctus, Magyarúl.

Zent az Atya, Szent a' Fiú, Szent Szent a' Lélek

Ur Isten .Három személyben egyetlen egy való Sz: Isten.

H 3

Mennyei

NAGY BÖITRE VALÓ ENEKEK.

Mennyei Szent seregeknek Ura Istene, Tellyessék az egek,

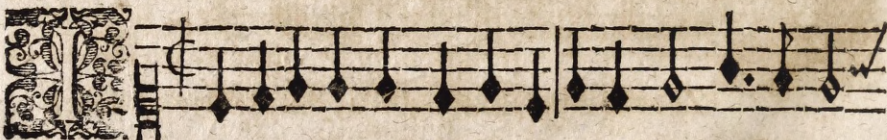

és föld dicsőiségeddel; Hosanna magofságban. Aldott a' ki jött

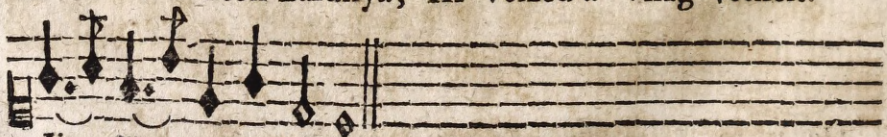

az Urnak Szent neviben; Hosanna a a, Hosanna magofságban.

Ad Agnus DEL.

Sten Báránya, Ki vészed a' Világ vétkeit.

Irgalmazz mi nekünk,

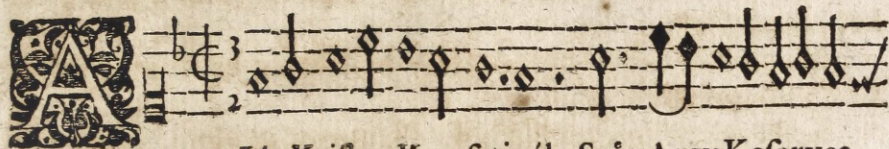
Isten

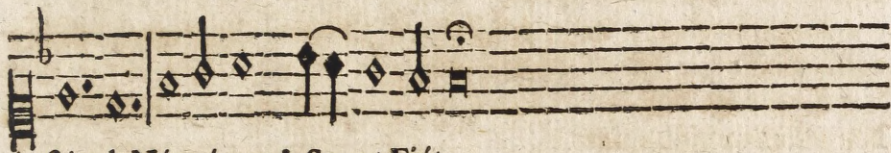
Isten Báránya, Ki vészed, a' világ vétkei. Irgalmazz mi
nékünk.

Isten Báránya, Ki vészed, a' Világ vétkei. Adgy nekünk
békeféséget.

Planctus B. M. Virginis.

Ila Krístus Keresztínél, Szűz Anya Keferves

szível, Nézvén az Ő Szent Fiát.

Szent kezeit emelgette, kívánván, hogy illethetné, Szent
Fia Szent Tagjait.

Mond Maria, miket láttál, midőn keresztnél állottál?
könyvező szemeiddel.

Hic versus pluries repetitur.

Hogy Keresztről elmélkedtem, Akkor szívemben érzet-
tem, Simeon Hegyestörét. Mond Maria &c.

Láttam az szép Abrázatot, Ki vigasztallya világot, Vérrel meg-
rútítatva. Mond Maria &c.

Láttam gyenge kezeket-is, Bennek lévő szegeket-is, Kezre-
fának oltárán. Mond Maria &c.

Láttam

Láttam ártatlan Lábokat 'S egyéb Szentséges Tagokat Kemény fához szegezve. Mond Maria &c.

Alván a' Kereszt-faalatt, Láttam sebbesült Oldalát, Longinus Dárdájával. Mond Maria. &c.

Láttam Szülöttemet sirni, Es Attyának könyörgeni Nagy kiáltó szavával. Mond Maria &c.

Láttam méhemnek gyümölcsét, Atya Istennek Igéjét, Lelkét ki bocsátani.

Mond Maria, mit mondottál, Midőn Ur Jesust meg ládtál? Lefüggő Szent fejével.

Keserve sen kezdetem sirni, Es Fiamot azon kérni, Ne hadna el engemet. Mond Maria &c.

Nagy keserves szózatokkal, A írásra indítottam, Széles égészvilágot. Mond Maria &c.

Kezdetem fölöttéb zokogni, Lelkemben fel haborodni, Nagy keserűség-miatt.

Mond Maria, mit miveltél, Mikor Jesust el-veztettél? Az Angyaloknak Urát.

A' Keresztfrát ölelgettem, Es földről fel-szedegtettem, Csókolván vér-csöppeit.

Ne sirj ô Szent Szűz Maria, Mert fel támad te Szent Fiad, Es téged meg vigasztal.

Vigasztalást végy Szűz Anya, Mert mindeneknél Szent Attya, Tégedet föllyeb kedvell.

Drága gyöngyök koronája, Téged Isten szent Mátkája, Menyekben meg dicsőít.

Fel-magasztal örök Attya, Es jobba felöl állattya, Téged te Szent Fiadnak.

Hol

Hol leg-nagyob méltóságban, Helyhefztetel, Afzonyságban,
's örök birodalomban. Amen.

Szűz Maria firalma.

Riftus Annya, Szűz Maria, Kereszt fánál

midőn fira, Látván hogy Szentséges Fia, Nagy volna halála

Kínnya, Keferegvén így szólla, Keferegvén így szólla.

Oh Ist-nem ! hova legyek ; Halál hol vagy ? éltem vegyed,
Szivem szakad gyötrelmemben, Palloft most érzem Lelkemben;
Oh szerelmes Jésum ! Meg váltó Krisztusom.

Kicsoda így Meg-gyalázott, Tövisfekkel koronázot ? Ki itilt
téged halálra, Ki vóltál Szentek példéja, Angyalok Királya, Vi-
lágnak Birája.

Jaj ha érted szenvedhetnék, Kínyaidat rám vehetném, A' ha-
láltul meg menthetvén, Szivemben bé rekeszthetném, Téged
édes Jésum, Kegyes Szent, Meg-váltóm.

Edeskedves szemem fénye, En életemnek reménye: Kit föl tartottemlőm teje, Ez Világnak teremője, Krisztus Ember, és Isten, Krisztus Ember és Isten.

Emberök szeretetiért, őbűnökért te fizetcz bért, Szent Testből ki ontod vért, Bűnösöknek földőjeért, Szántszándékkal szenveded, szántszándékkal szenveded.

Oh Adámnak súlyos vétke! Keserű almának étke, Hogy már kinnyaiban arra, Eczet 's epének pohára, Most Krisztussal itatik, En édes Jésum, Meg-váltó Krisztusom.

Oh háládatlan Emberek! Hogy még bűnben torkik éltek, Jésum verit ki őntitek, Szeretetit meg vetitek, Szent fiamnak hóhéri, Térjete, 's jobbüllýatok.

Jaj kereszt-fa! Ki magos vagy, Szánnymeg, sirni többé ne hadgy: Hajoly alá Szent terheddel, Szép Jésumt túlem ne ved-el Szivem drága örömit; Szivem drága örömit.

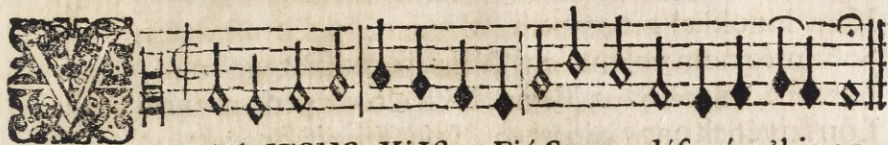
Drága fejem, Lábok, kezek, Minden tagok mind sebessek Szaggattatott minden Tested, Szép ízinedet vér meg festet; O Mennyei nagy szépség! Nincs kép rajtad, sem épség.

Gyázban fényes nap öltözzél, Hóld homályban rejtekezzél; Mert világosságtok nem él, Itt meg hólt, Ki menyékben él, Világ gyázban öltözzél, Világ gyázban öltözzél.

Ordítcsátok, és sirjatok, Velem minden féle vadak: Szivemmel halladozzatok, Hegyek, kősziklák, kőfalok, Isten Fia hálálán, Szép Jésum nagy kinnyán. Amen.

Passio Dominica ritbmice descripta, cum planctu B. M. V.

Rúnk JESUS, Ki Isten Fiá, Szenvedése, és a' kinnya.

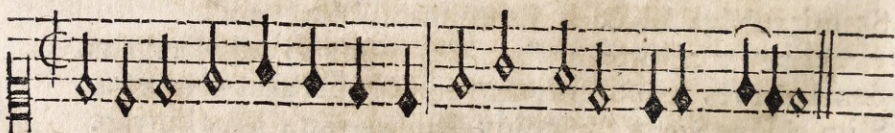
Szent János Evangelista, Mellyet illy képpen meg írta.
 Ur Jésus végső vacsorán, Testét, vérét nekünk adván.
 Tanítványinak lábait, Meg-mossa, és őket tanít.
 Attyának ajánlá őket, Es több magában hívöket.
 S' tovább hogy imádkozhasson, Kertben ki méne váraon.
 Hát im Júdás feregivel, Ejjel jön lámpás fényivel:
 Es a' Jésumt meg csókolá, Sidóknak keziben tolá.
 De Jésusnak egy szavára, Földre esék kiki hátrá.
 Azzal Isteni hatalmat, Mutat, 's nekik adgya magát
 Jésumt azért környúl fogák, Kötözve víszik hurczollyák.
 Látván miben légyen dolog, El-szaladtak Apostolok.
 Azomban Jésus Annáshoz, Vitetik: és Kaifáshoz.
 Ott hamissán vádoltaték, Rút szitkokkal káromtaték.
 Szemét ruhával bé födék, Es ugy arczúl ötet verék.
 Ezek hogy meg löttek volna, Még nem vala ott Magdólna.
 Sem keserves Szűz Szent Anyja, Ki Jésumt látni kívánnya.
 S' im el-jöve Szent Tanítvány, Bánkodván a' Jésum kinyán.
 Ese' képpen Szűz Anyának, Sirva monda Mariának.
 Jaj szént Aszfzonunk! sirassad, Jöj Urúnkat hamar lássad.
 Sies velem gyász ruhában, A' Pilátus Udvarában:
 Lator gyanánt szent Urúnkat, Víszik, verik Jésumunkat.
 Mindenekül, el-hagytott, Pétertül meg tagadtatott.

Judástúl el-árultatott, Hamis csókkal csókoltatott.
 Eladatott, mint egy barom, Harmincz pinzen, csekély áron.
 Nagy kínokkal kínoztatik, Mindenektúl csúfoltatik.
 Soha még nem volt hallani, Valakit oly kint vallani.
 Ezt meg halván Szűz Maria, Mellyét vervén, nagyon fira
 Lón szívének nagy bánattya, Haját fejerül szaggattya:
 Sietséggel indúla, De bágyadva földre húlta.
 Kit Szent János, és Magdólna, Midőn fel emelték vólna:
 Keseregven karon fogva, bé vezeték a' Városba.
 Bánattyában hogy szólhatott, Így elkezdé nagy firálmot.

Jaj jaj Jépus! én kívánt Jóm, Ah ki ad tégedet látnom!
 Ki vészí én örömemet, Ki szakaszt túled szívemet!
 Fajdalom árad lelkemben, Eltem fogy-el gyötrelmemben:
 Most Simeon hegyestőre, En lelkemet által veré
 Innét nem szólhatok többet, szívem kővé keményedett.

Hát azomban, réggel, korán, Sok fidónép öfzve jutván:
 Mind nagy szóval felkiálttak, Midőn Pilátust meg-látták.
 Fefzics fel, fefzics fel őtet, Ki botránczó nagy bűnt tett;
 Mert magát nem csak Királlyá, Téfzi, sőt Isten Fiává.
 Ezt Pilátus hogy meg hallá, Gondban esék, és fél vallá,

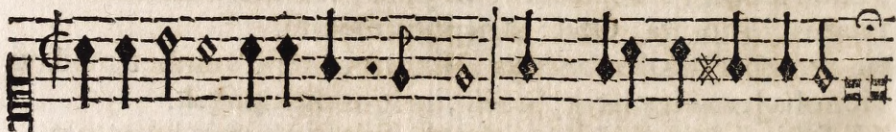
Jé sust

Jésust rejtekben bé hozza, Honnét volna? tudakozza:
Többekrül-is kérdest téfzen, Feleletet de nem vészzen.
Es Jánosnak halálára, Semmi okot nem találá.
Nem akar őtet itilni: Hérodeshoz hadgya vinni.
Jésust Hérodeshoz meg veti, Csúfál illet s' meg neveti;
Es vízfőz, bolond ruhában, Küld Pilátus Udvarában.
Ott Sidoság meg zendüle, Kin Pilátus meg rémüle.
Azt kiálták, Feszics, feszics! Csak keresztet néki kérés,
Barrabás latron könyörűly, De János földrűl ki törűly.
Nem tűrheti kiáltását, Es fido nép támadását.
Pilátus János ki hozza: Hogy hohér meg ostromozza.
Akkor János le-vetközve, Verik oszlophoz kötözve.
Minden testit meg szagaták, Sok szent verit ki folyaták.
Rejá tevék bárson ruhát, Hogy csúfolnák Meny, s' föld Urát.
Tövis korona végtire, Nyomattaték Szent fejére.
Az királi pálcza helyett, Nádat kézben venni kellett.
Náddal-is veretik feje, Nincs seb nélkül semmi helye.
Midőn még így kínoztatnék, Ur János, és csúfoltatnék
Pilátus elő hozatá, Őtet: és népnek mutatá.
Im az ember nekik mondgya, Nincs már képe's ember módgya
De noha János így láták, Sidók, még-is csak kiálták.
Föl, feszics! feszics-fel őtet; Mert botránkozó nagy bűnt tett,
Ki haláltúl azt meg tartya, Nem lészén Csásár baráttya.
Az ő vére ránk eredgyen, S' fiainkra-is terjedgyen.
János azért el ki vivék, Es a' hegyen fel feszíték.
Es a' két latrot ő mellé, Jobb-kezire, és bal felé.
Noha e' föld jószágátúl, Krisztus országá van tavúl.
De Pilátus csak meg-vallya: Hogy János Sidók királlya.
A' négy hohér azon táján, Alkudának Szent ruháján.

Alla pedig kereszt fáral, Jésus Annya Magdolnával.
 Es a' szerelmes Tanítvány, Többekkel bánkodva sírván.
 Es hogy Jésus még kinlódnék, Bűnünkért vére ontódnék:
 Láta keserves Szűz Annyát, S' kit kedvelle, Tanítványát.
 Mondá: *Afzom, Ibon Fiaid, 'S János Anyádnak ezt híjad.*
 Irás meg ne fogyatkozzon, Továb monda: *Szomjúhozom.*
 Arra eczet lön itala, 'S *Bé Tölt.* nagyon kiált vala.
 Es akkor fejét le-hajtá, Testbül szent lelkét ki adá.
 Azomban hogy ünnep napon, Ne függnének kereszt fákön.
 Még kinlódó két latornak, Lábok csontait meg ronták.
 Jésusnak, ki meg holt vala: Meg nyitatték Szent oldala.
 Dárda hogy holtat meg szúra, Eltő vizünk ki-csürdula.
 Joseph Ariamathiaról, Le tön testét kőrözt fárul.
 Jován Nicodemus hozzá, Drága sok kenetet hozza.
 Kivel Szent Test kenettetett, 'S Fehérgyölcsban temettetett,
 Kertbéli új koporsóba, Más kiben még nem vólt soha.
 Itt Szent Szűz el holt képében, Így szóll keserűségében.

Jaj jaj Jésus! en szerelmem! Melly nagy érted én gyötrelmem

Szivem szakad én Istenem, Hogy lehet még lélek bennem.
 Kíncsem, kedvem, én Örömem! Jésus hól tégedet löllyem.
 Most mindenektől el-estem, Csak kinlódik lelkem testem.
 O kegyetlen Sidók népe, Illy szörnyű bűn ital étke.
 Kit Prophéták jövendölték; Melfiaft most ők meg ölték.
 Ki által mindenek lettek, Most mind erőt rajta vettek.

Kinek

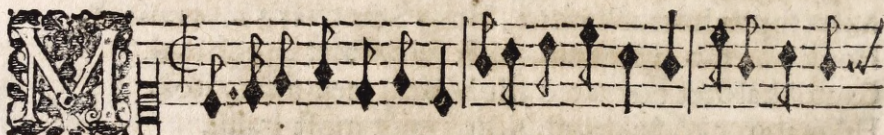
Kinek olly csak három ujjá, Hogy túlók fűg világ súllya
Három szeg most fel fűgeszte, Ötet fához le szegezste.
Kinek szolgálatra valók, Vannak fok ezer Angyalok,
Két barom kőst világra lőtt, Most két lator közt fűg fán főt.
A' ki fénylett Tábor hegyén; Erte most reitőzik nap fény.
Kit három Király imádott; Egi csillag meg mutatott.
Most a' tövis koronája, Hohér udvari szolgálja.
Kit szomjúztak régi Szentek, Egből mint harmatot lestek;
Most világ ötet kinozza, Es a' vérit szomjúhozza.
Ki előtt Cherubimokat, Látz be földni orczájokat;
Mésztelen, mint régen Adám, Most jaj pirúlkereft fáján.
O Sidó nép, miből érted? Hogy Jésus téged megsértett.
Farahót hogy meg-büntette, Egyiptust érted meg verte.
Tálam azért vered ötet, Hogy veled annyi fokjót tett.
Hogy éjjel tűz ofzlopjában, Vezetett téged pusztában.
Azért Jésumt mind őszve, Kínra vizitek kötözve.
Hogy fogságból szabadsággal, Tengeren vitt száraz lábbal.
Azért fogva hurczollyátok, Hogy Szent vérit ki oncsátok,
Hogy pusztán égimannával, Soká tartott ép ruhával.
Csufokkal ötet tartjátok, Ruhájátul meg-fosztjátok.
Hogy itatot kő-sziklábúl, Adtok epét most italúl.
Ki a' Kánánt ki tolatta, Mézes földét néktek adta.
Es titeket fel-magasztal, Földi menyei malásztal.
Azt ti földrül ki törültök, Fel-felzítéfin örültök.
Mind ezekre nincs ki száná, Jésumt; és bűnit meg báná.
Fekete föld te meg rendűly, Sirtomban rajtam könyörűly.
Fene vadak ordicsatok, Kő-sziklák szakadozzatok.
Fényes nap homálban borűly, Mert bánatom jobban újul.
Ti halottak, föld sirjábúl, Támadgyatok bizonságúl.

Ezek

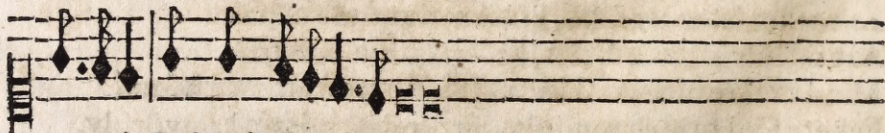

Ezek mind szómat fogadgyák, Csak emberek nem akarják.
 Erzik Christusnak halálát, Nagy mindenekben a' bánát.
 Afzú fák, bűnös emberek, Vadaknál kegyetlenebbek.
 Sirjatok bár magatokon, Es csak ti fiaitokon.
 Hejába jött e' világra, Jéhus értetek halálra.
 Sidó országnak fiai, Ki vettetnek lakofai
 De pogányok Nemzetsége, Jészén részes e' szentségbe.
 Közülök-iski kőveffen, Jéhus; Lésznek csak keveffen.
 Hanem oly úton, a' ki tág, Pokolra fút egész világ.
 Jaj! jaj! ez Mi Jéhus kinez, Jobban: hogy sem halált mi hoz.
 O, jóvendő Keresztények, Együgyű jámbor szegények.
 Hallyátok mint Jéhus Annja, Kesereg, és őtet szánja.
 Titeket-is siralmára, Meg-epedett szível várja.
 Bánattyában részesüllyön, Kiki menyben hogy örüllyön Amen.

*Cantio animæ devota, in persona Mariæ Magdalene Christum
 • suspirantis, & inquirentis.*

Agdalena, mortuo Jesu, & sepulto, Mane dum non

reperit Ipsum in sepulchro.

Flendo currit clamitans, Neque scit effari, Jesu amisso,
 qualiter possit consolari.

Omnia

Omnia alloquitur, omnia percurrit, Amor! dolor! dicit,
dum pectus ejus urit.

Ubi quæram dilectum JESUM, quem amisi, Dic, non neges,
quisquis scis? peccare desivi.

Quis locus Jesum tenet? quæ terra beata? Quo nam ibo lu-
gubris, & inconsolata.

Per sylvas te montium, Jesu inclamabo, Odor florum ubi
es? cor tibi sacrabo.

Vel erravi forsitan, desertum intrando: Procùl ab amabili
JESU divagando.

Per colles, & per valles, nullus jam occurret, Qui dolenti
animæ medelam procuret.

Cursum navis in mari ipsi propinquabo, Sævus maris vortices
nec multum curabo.

Transeundo maria, in portum intravi, Ubi? ubi Jesus est?
necdum penetravi.

Ejus sancta gratia animæ dulcedo, Non me finit stertere;
sed ultrà procedo.

In Sanctam Jerusalem cupio redire, Potero fors citius Jesum
invenire.

Vita priver, dummodò te, quem amo, cernam: Te habendo,
nihil est, cuncta licet perdam.

Lachrymis, & fletibus requiram dilectum, Demonstrabo tali-
ter in Jesum affectum.

Cœlo fulgens dic ô Sol, ubi vides eum? Tibi non abscondi-
tur Jesus lumen meum.

Stella felix, quæ magos ad Jesum duxisti, Et mihi compare
nunc, Ipsi quæ luxisti.

K

Nam

Nam cor meum nequeo secus quietare ; Nisi Jesus velit se mihi demonstrare.

In horto reperiam, Jesum inter flores, Fors ibi est, postquam tot passus est dolores.

Gratis in Calvariæ locum desolatum Irem, unde vidi jam Dominum ablatum.

Et jam ubi defossa crux est Salvatoris, Nec, nisi Judaici signa stant furoris.

O si alas aquilæ haberem ! volarem, Ubi dulcis Jesus est, æthera lustrarem.

De Cruce depositum scio, & sepultum ; Sed dum ivi, vacuum reperi sepulchrum.

Et hoc ipsum doleo, me non reperisse Iesum, sed hunc Angelus dixit surrexisse.

Revidebo denuò locum sepulturæ, Quis scit, forsan rediit ab urbe, vel rure.

Et ecce dum video illic hortulanum, Quæro num sustulerit ipse Jesum charum.

Sed dum ille conversus, vocat me Mariam, Oh ! oh ! ter beatam me agnosco Messiam.

O quantus me cælitus amor inflammavit, Illicò medullitus totam penetravit.

Nil est cordi dulcius ; quàm Jesum videre, Ejus in præsentia beata gaudere.

Nil mundi deliciæ sunt, quas degustavi ; Corporis blanditiæ, quas repudiavi.

Cùm Jesum habuero, omnia habebo : Spretis cunctis alijs, soli adhærebo.

Quàm

NAGY BÖITRE VALÓ ENEKEK.

75

Quàm libenter, quidquid est gratum, & amœnum, Propter
Jesum deferam, reputans veniēnūm.

Pœnitere gaudeo, & peccata flere, Mori, & nîl aliud scire,
vel videre.

Da nobis ô Jesu mi! noxis liberari; Post mortem in æthere,
tibi sociari. Amen.

Occasione Passionis Christi, conversio animæ ad DEUM.

Ilág meg-váltó Jêsus, Keresztre fel feszítették,

Isten Báránya értünk e'képpen föl áldoztaték.

Minket szerető Isten bűnünkért eztet szenved: Jaj ki lesz, ki
még itten vétkekre szivit engedi.

Vagy Mária Magdolnával inkább meg térő kedviben, Bűnit
fíratván, 's avar mondgyon e'képen elmében.

O hamis világ szépsége, ruháknak ékes láczattya; Vesz-el test
kényesége, szivemet bánat szaggattya.

Jesús szentséges Teste, kinlódik magos keresztfán, En értem,
ki el esem, bűnben mind eddig maradván.

O test! férgeknek étke, ma holnap porrá leendő: Torkodban
halál mérge, majd majd benned el-terjedő.

K 2

Isten-

Istennek nemes lelke, kit hordoz e' testi edény, Test miatt
 hogy el veszfzen, ki csak ma, vagy hónap él.

O nemes szép dolog, magán erőt venni, s' Nem illy tisztá-
 talan bűnben erezkedni.

Világnak kedvezésit, Jესus szent szeretetiért, Testem gyö-
 nyörűségít, el hagyom örök életért.

Kenyeret hamuval, meg-hintem étkemre. Testnek így
 kedvezek, ne térjek vétkemre.

Etczakaágyamot könyvemmel áztatom, Most föl vett gyá-
 szomat el-nem változtatom.

O nemes szép dolog! magán erőt venni, Es nem tisztátalan
 bűnben erezkedni.

Föl, föl már ébredgy szivem, oh én lelkem erősödgyél! Hogy
 szép menyékben innét mehefsűnk, jól és szentül ély.

Szivem éég s' lángodoz Jესus szerelmében, Testem el-bágya-
 dott édes gyötrelmében.

Lábához kulcsolom, Sebét meg csókolván, Elet forrásiból
 vizet meg kóstolván.

Föl, föl már ébredgy szivem, oh én lelkem erősödgyél; hogy
 szép menyékben innét mehefsűnk, jól és szentül ély.

O nemes szép dolog! magán erőt venni, Es nem tisztátalan
 bűnben erezkedni.

Drága Szentséges Jესus, oh én Meg-váltó Istenem! Te ked-
 ved nekem édesb, hogy sem világ, és mindenem.

Engedd inkább meg-halnom, hogy sem mint többé vétkez-
 nem: Kiért tuled el-válnom kellenék s' poklot éreznem.

O nemes szép dolog! magán erőt venni, Es nem tisztátalan
 bűnben erezkedni.

Föl,

HUSVITRE VALO ENEKEK.

70

Föl, Föl már ébredgy szivem, oh én lelkem erősödjél!
Hogy szép menyekben, innét mehefsünk, jól és szentül élly.

O Jésus! néked lelkemet áldozom buzgó szivemet, Szolgálatodra testemet, ajánlom minden izemet.

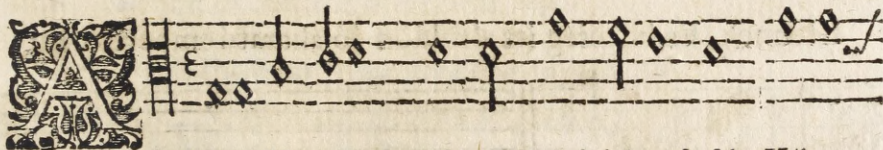
Az én szivemnek része, oh Isten Isten öröke, En létem elenyíszén, és legyen benned örökké. Amen.

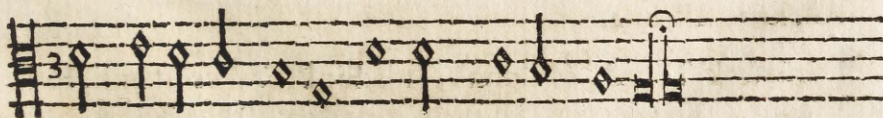
HUSVETI ENEKEK

K Y R I E L A T I N E.

Ad Notam: Krisztus feltámadá, igazságunkra.

Ttyá Isten menybül, rajtunk könyörűly: Kiket

teremtél semmibül, Mi rajtunk könyörűly.

K 3

Fiú

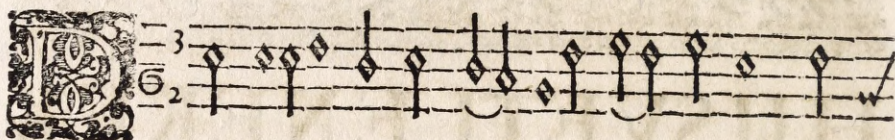
HUSVETRE VALO ENEKEK

Fiú Isten, Krisztus, Kegyes meg-váltónk : Irgalmazz kegyel-
mezz nekünk, könyörűly mi rajtunk.

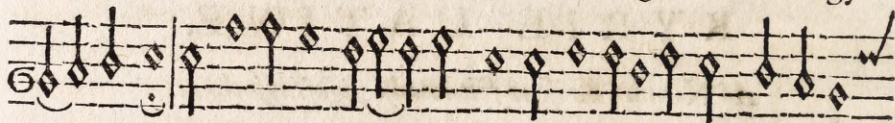
Szent Lélek Ur Isten, mi vigasztalónk : Irgalmazz kegyel-
mezz nekünk, könyörűly mi rajtunk.

GLORIA PASCHALE.

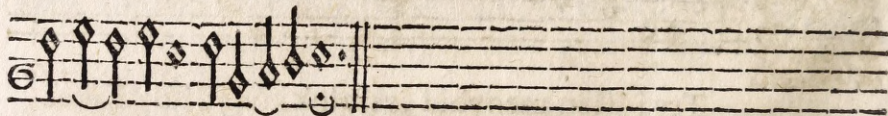
*Ad hanc notam poterit cantari etiam: Surrexit Christus hodie: Alleluja,
Alleluja; Humano pro solamine, Alleluja, &c. ut hic subjicitur.*

Icsőtség a' magoságban, Felséges Szent nagy

Istennek, Es békeség itt a' földön jó akaratú embereknek:

Alleluja, Alleluja.

Dicsűrünk Téged, és áldunk, Imádunk, és dicsőítünk; Hálá-
kat adunk Te néked a' Te nagy dicsőségedért. Alleluja, alle-
luja.

Ur Isten, mennyei Király, Mindenható Atya Isten, Atáyanak
egyet

egyetlen szülötte, Fiú Isten Jésus Kríztus, Alleluja, Alleluja.

Ur Isten, Isten Báránya, Felséges Atyának Fia, Ki vészed e' világ vétkeit; Irgalmazz kegyelmezz nekünk. Alleluja alleluja.

Ki el-vészed világ vétkét, fogad bé könyörgésünket, Ki ülsz Atyád jobja felől; Irgalmazz kegyelmezz nekünk: Alleluja alleluja.

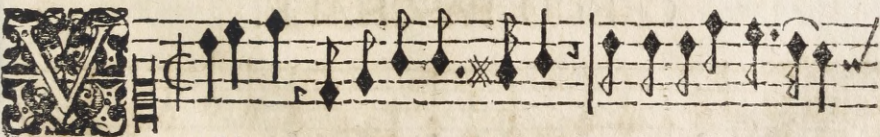
Mivelte Szent vagy egyedül, Egyedül Ur, 's legfelségesb Jésus Kríztus, Szent Lélekkel, az Atya Dicsőségeben. Amen, amen, Alleluja.

Ha valaki akarja hogy tovább tartson ez az ének, négy felé szakasztassanak el a' versek, és alleluja többször mondattassék, és ugyan azon notára énekeltethetik: úgy mint ezen első vers példájul tétetik.

Dicsőség a' magóságban, Alleluja, alleluja: Felséges Szent nagy Istennek. Alleluja, Alleluja. Alle alle Alleluja.

Es békeség itt a földön, Alleluja, alleluja; Jó akaratú embereknek. Alleluja, Alleluja, Alle alle Alleluja.

Prosa Paschalis, quæ tardiſſimè debet cani.

Ictimæ, paschali victimæ Laudes Christiani,

Immo.

Immolent paschali, Victimæ, Paschali victimæ.

O! res, res! multum mirabiles, Salvat Agnus oves, Justus peccatores, O res res, multum mirabiles.

Mortuus jam regnat vivus, Mors & vita comminus Pugnat, vitæ Dominus, Mortuus, jam regnat vivus.

Maria, dic nobis Maria, Quid vidisti in via? Dicit, ô Maria, Alleluja dic nobis Maria.

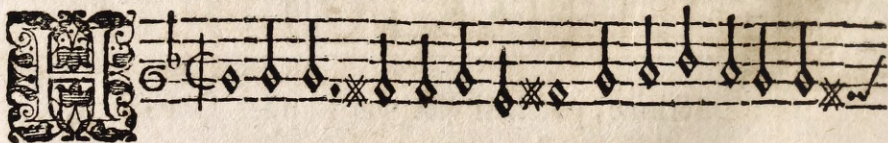
Sepulchrum vidi jam viventis, Angelicos Testes, Sudarium, vestes, Gloriam Christi resurgentis.

Spes mea, Christus, alleluja: Resurrexit verè, Eja quem videre, Potestis in Galilea.

Scimus Te redivivum vivere, Mortisq; Victorem, Mundi Salvatorem: O JESU, nostri miserere.

Hæc dies, quam fecit Dominus, Eja jubilemus, Læti exultemus, In ea: Alle alleluja. Amen.

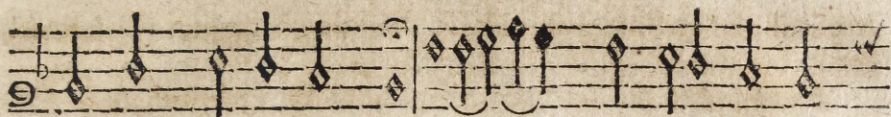
CREDO PASCHALE.

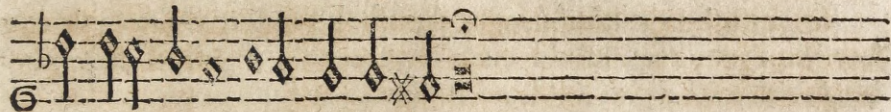
Iszek egy élő Istenben, Mindenható Sz: A-

tyában

ban, menynek és földnek, Látható, 's láthatlanoknak

alkotójában, Esteremtőjében.

Híszek és Jესus Christusban, Egyetlen egy mi Uránkban,
Isten egy Fiában : A' ki minden idők előtt a' mindenható Atyá-
túl születék.

Istentűl való Istenben Világosságtűl hasonló világosságban,
Es élő igaz Istentűl, Igaz Istenben, szűltben 's nem teremtet-
ben.

Ki azon egy állattyában, Vagyon az ő Szent Attyával, a'
ki által lettek : Mindenek : ki mi érettűnk 's údvősségűnkért,
le szállott menyekbűl.

'S meg-tesztelt Szent Lélektűl, szűleték Szűz Mariábűl, és
emberré léve : Pontius Pilátus alatt, mi érettűnk meg-is fe-
szítették.

Kénzaték 's-el temetteté, és harmad nap fel támad a
írások szerint ; Es fel méne menyben, hol űl, az Atyának ő
jobja felől.

Es is-megint iteleire el jön, menybűl ezen földre, hogy
meg itilye Hóltakat 's eleveneket : ki országának nem nem le-
fűzen vége.

Híszek és a' Szent Lélekben, az Urban és éltetőben, a' kiaz
L Atyá.

Atyától, Es az Fiútól származik, 's egyenlőképpen vélek imádatik.

Es együtt dicsőíttetik, azon Atya Ur Istennel, és a' Fiúval, A' ki jövődő dolgokat, és Szent titkokat, szólott Proféták által.

Es hiszek egy közönséges Apostoli Szentegyházat, és egy keresztséget, Hét közül első Szentséget, a' bűnöknek megbocsánattyára.

Es várok, hogy minnyájan föl támadunk, holtunk után, és hogy más jövődő, Világon mind szünet nélkül élni fogunk, örökön örökké. Amen.

Sanctus Tempore Paschali: ad Notam ut supra Kyrie

SZent Atya, Szent Fiú, Szent a' Szent Lélek, Csak egyetlen való Isten, noha több személyek.

Kit így szünet nélkül dicsőítenek, Cherubim és Seraphimok, Angyali Seregek.

Szent, Szent, Szent, Seregek Ura Istene, Tellyesek az egek, és föld te dicsőségeddel.

Hofanna Hofanna az magofságban, téged illet illy tisztelet örök boldogságban.

Aldot a' Ki el jött az Ur nevében: Hofanna, Dicsőség Légyen néki magofságban.

Agnus Dei super eandem notam.

VRúnk Jépus Christus, Isten Báránya, Te véred büntül mi nekünk váltságunk aranya,

Kikért

Kikért meg ölettel, és fel támadtál: Könyörűly gyarló vóltúnkon kiket meg váltottál.

Urunk Jésus Christus, Isten Báránnya, Te véred büntűl mi nekünk váltságunk Aranya.

Kikért meg ölettel, fel támadtál: Könyörűly gyarló vóltúnkon kiket meg váltottál.

Urunk Jésus, Isten Báránya, Te véred büntűl minékünk váltságunk aranya.

Kikért meg ölettel, és fel-támadtál; Adgy szent békeséget nekünk, kiket meg-váltottál. Amen.

Kristus fel-támadása után, a' mi fel-tamadásúnkrúl-is való, ének.

Rúnk JESUS, Ki érettűnk meg öleték vala,
Harmad napon dicsőűséggel is még fel-tamáda

Alleluja, az Istennek légyen örök hálá, Ki nekünk-is a-

zon végre jó reménséget ada.

Füvek virágok, gyökeri és magvai, Noha télben látezatnak éppen meg halni, Kikeletnek melegétől ismét meg mozdúlnak, Zöldeivén, és virágozva életben újulnak.

Ha mi-is halálnak, éltünk sóldgyát adunk, De boldogab új életre ismét fel-támadunk: Kikeleti szép virágos idővel változunk, Es állandó dicsőségben testünkkel öltözünk.

Tündöklő hód, fényes égi csillagokkal, Nappal el-tűnik, és nekünk mint egy meg hal: Világ napja azon szerint éjel, el-ennyíszik, De minnyájan ismét őket fényleni láttyák nézik

Füvek, fák, és élő tőb minden állatok, A' mint földből Isten által számozandók, Föld Annnyoktól tápláltatnak: 's életben tartatnak, El-sem vesznek roodhadással, hanem csak földé válnak.

Az Adámban mi testünk-is földből való, De lelkünk Isten-től nem más-onnan való; Ki mint hogy örökké élő, ha itt kedvit töltyük, Milelkünk-is örök életre ő hozzá jutandó.

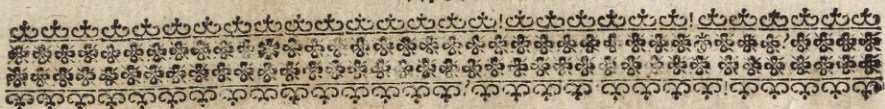
De Testünk-is föld porában még meg újul, Es, a' bódlog lélek által meg bódogul: Lám Pelikán-is, ha meg ég, maga hamujából Terem fereg, és újonnan Pelikán léfzen abbúl.

Ha világot Isten teremtett semmiből, Hogy mást nem újíthat előbbi létiből, Krisztus halál szenvedése külön bizonittya; Midőn a, fel támadásra szentek sirjait meg nyíttya.

Jer örüllünk vigadgyunk, hiv Keresztények, Zengien szánkban Alléluja, és vigének; Mert holtunkból Krisztus által, mijs fel-támadunk, Es bódogult állapotban Istent örök, ké áldunk. Amen.

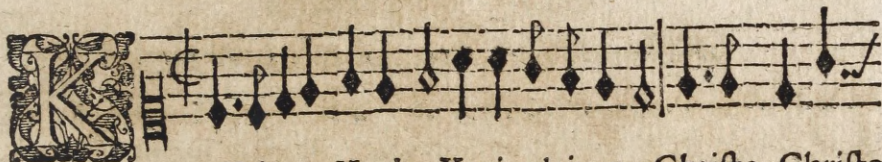

CANTIONES PENTECOSTALES

PANKÔSDI ENEKEK

Kyrie Græcum uti est perse, Ad Notam

Mindeneknek szemei reád néznek Uram.

Yrie e, Kyrie, Kyrie eleizon. Christe, Christe

eleison. Christe eleison, Kyrie e, Kyrie, Kyrie eleison.

Kyrie Latinè ad eandem Notam.

Pater de cælis **DEUS**, nobis miserere, Afflictis hic in terris, velis succurrere.

Fili Redemptor Mundi **Deus**; miserere: Oculo misericordie, nosintuere.

Spiritus Sancte **Deus**, sis miserabundus: Fragiles nos absque Te, nam corrumpit Mundus.

Idem ad eandem Notam Ungaricè.

MEnybéli Attya Isten, a' kiket semmiből, Alkottál : vedd a' bűnnek nagy veszedelmiből.

Ur Kristus Isten Fia, meg szánnyál benünket, Mint hogy haláloed Kinnya, el-törle bűnünket.

Vigasztaló Szent Lélek, légy irgalmas nekünk: Kik e' földön nyomorgunk, 's gyarló testbe élünk. Amen.

Gloria Pentecostale

'Ad Notam: Vis tibi dicam Jesu mi : supra pag. 45.

Dicsőség a' magofságban, Légyen Felséges Istennek, Es békesség itt a' földön embereknek, A' kik a' jónak örülnek, 's irtózva gonoszt kerülnek, Alle alle alleluja, Alleluja alleluja.

Dicsűrünk Téged és áldunk, Dicsőítünk és imadunk ; Nagy hálakot méltó képpen adunk néked ; Vég nélkül nagy Dicsőségédért, 's Véghetetlen jó voltodért ; Ur Isten Menyei Király, Mindenható Atya Isten.

Urunk egyetlen egy Fiú, Jesus Kristus Szent Ur Isten, Istennek áldot Bánya, Atyának Fia : Ki vészted a' Világ vétkét, Ir-galmaz, üdvözics népit, Alle, alle, alleluja. Alleluja, alleluja.

Ki vészted a' viláág vétkét, Te hiveid könyörgését, Kegyel-messen fogadd hozzád, szánakozzál, Ki dicső képpen 's boldogul ülsz az Atyád jobja felől. Hogy ne árthasson a' vétkünk, Ir-galmaz, kegyelmezz nekünk.

Mivelte Sz: vagy egyedül, Ur 's leg fölségesb egyedül, Jesus Kristus Szent Lélekkel, mind öröktől, Attya Isten örömében örök Sz: dicsőségében. Alle, alle, alleluja, Alleluja alleluja. Amen.

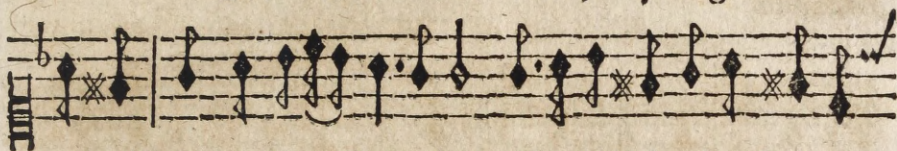
Pro

Pro Profa, Veni Sancte Spiritus Hungaricè.

Ad Notam ut sequitur.

Övel Szent Lélek Ur Isten, fényeségednek me-

nyégből Bocsásd egyik sugárját, Jövel jőj szegények Attya,

Jövel minden jók adója, Jövel szívek világa.

O gyönyörű vigasztaló Lelkek édes szép vendége, Szíveket vidámitó, A' munkákban könnyebítő, Hévségekre hivesítő, Siralmok távoztató.

Bodogságos világosság, Tölcs bébelső részejeket, A' hivek szíveinek: Nálád nélkül nincsen jószág, Nincsen módgya gyarló embernek, Eő üdvösségének.

Mosogassad azt a' mi rút; Eöntözgesse a' mi száraz: A' mi febes, meg gyógyics; A' mi merő, hajtogassad; A' mi hideg ápolgassad; a' tévelygőt igazics,

Agyad te benned bizóknak, Szívűl téged ohajtóknak, Hét
Szent

Szent ajándékodat: Jó cselekedők érdemét, Eüdvőiséges élték
végét adgy meny Ország örömet. Amen.

Credo Pentecostale Hungaricé.

Íszek egy élő Istenben, A' Mindenható A-

tyában, Menynek, földnek, és mindennek, Látható s' láthat-

lanoknak, Minden némű állatoknak, Bölcs teremőjében.

Híszek és Jéfus Kriftusban, Egyetlen egy mi Uránkban

Isten-

Istennek Fiában A' ki minden údók előtt, Dúcsófséges és

fólséges, Mindenható Sz: Atyától Eöröktől születék.

Istentől való Istenben, Világoságtól haffonló világosságban, Es igaz Istentől, igaz Istenben, Szülőtben 's nem teremtben, Kegyes Sz: Istenben. Kiazon egy állattyában, Vagyon az ő Szent Attyával ; Ki által mindenek lörtek ; a' ki mi éretünk, 's a' mi údvófségünkért, Le szállot fölül az égből, A' nagy magas menybül.

S' meg testesült Szent Lélektől, Születék Szűz Mariábül. Es lévé való Emberré, Pontius Pilatus alat Mi érettünk bűnőskért, Meg-is, fészítették. Kénzáték 's el-temettetek, Es harmad-nap fel-támada, Az irá-fok fzerént. Es méné fel menyben, holül, A' mindenható Atyának, az ő jobja felől.

Es is megint itültre, El jön menybül ezen földre ; Hogy meg itillyen hóltakot, Mind és az eleveneket ; Kinek országnak soha, Soha nem lesz vége. Híszek és a' Szent Lelekben, Az Urban és, éltetőben, Mi ví-gasztalónkban: Atyától és a' Fiútól, A' ki származik öröktől, 'sEgyránt vélek imádtatik, Es dicsóítottik.

M

Pro-

Proféták által ki szóllot : Hiszek és egy közönséges, Apostoli Szentegyházat ; Es valloim egy Kerefsztséget, Mi vétkeink valóságos Meg-bocsánattyára. Es várom hogy mi minnyájan, Fel-támadunk holtunk után A' földnek porából, Es hogy a' másik világon, Szünet nélkül élni fogunk, Véghetetlen bol, dogságban mind örökké Amen.

R. Amen, Amen, Ah úgy légyen, mind örökké Amen.

Sanctus Pentecostale.

Ad Notam, uti Kyrie proximè præcedens.

SZent, Szent, vagy sabbaoth, nagy Ura Istene, Meny, és föld mind tellyeffek, Te dicsőségeddel.

Tégedet mind Szüntelen dicfirnek Angyalok, Imádnák Uraságok, rettegnek hatalmok.

Az egek, és egeknek minden ő erei, Kerubim, és a' Serafimoknak seregi.

Eggyes szóval szüntelen Téged dicsóitnek, Hofanna magóságban vigan énekelnek.

Aldott, áldott a' Ki jött az Urnak neviben, Hofanna nagy dicsőség Egek felségében.

Azon Szent Angyalokkal, dicsóúlt Szentekkel, Hadd áldhafsúnk enged meg miis oly énekkel.

Szent, szent, szent, vagy Sabbaot nagy Ura Istene, Meny, és föld mind tellyeffek Te dicsőségeddel.

Aldot, áldot a' ki jött az Urnak neviben: Hofanna nagy dicsőség Egek felségében. Amen.

Agnus DEI Hungaricè.

Ad Notam *Mondegyatok dicširetet Keresztének a' nagy Istennek &c.*

Ešus Kríštus mi Urúnk, Aldott Istenek Báránya,

Te véred Világnak büntül valtság Aranya.

Szent Lélek ajándékát adgy, adgy: Irgalmazz mi nekünk.
 Hogy Lelkünk hajlékat, Ah meg szentelellye kérünk.

Jesus Kríštus mi Urúnk, áldot Istennek Báránya, Te vé-
 red Világnak büntül, valtság aranya.

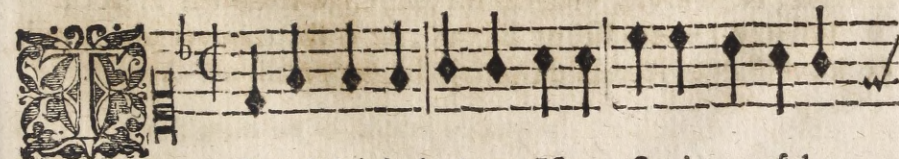
Szent Lélek ajándékát, adgy adgy: irgalmazz minékünk, Hogy
 Lelkünk hajlékat, Ah meg szentellye kérünk.

Jesus Kríštus mi Urúnk, áldot Istennek Báránya;

Szent Lélek ajándékát, adgy: irgalmazz mi nekünk

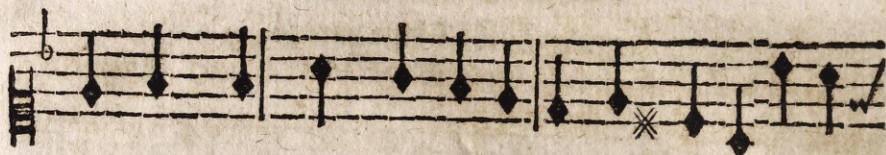
Rep: Hogy Szent bekeségben leheffen bódogéltünk. Amen.

Szent Lélek Istenrűl való Enekek.

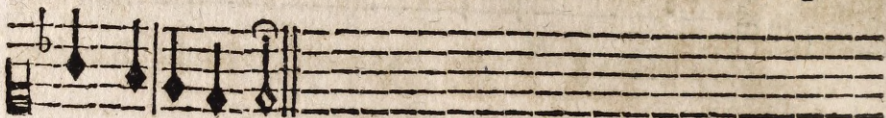

Eged kérünk Atya Isten, Segics; erő ben-
 M 2 nünk

nünk nincsen : Küld szent Lelek , Ki bennünket , Vigasz-

tallyon, ébrefszzen.

Bús éltünkben ellankattunk , Teft törődik , el fáradtunk ;
Jőj menyei kedves szellő , Nyugosztally , el bádgyádtunk.

Apostolok bölcs mestere , Es Mátyrok nagy ereje , O szent
Lélek , még itt élek , Segics , tanics mindenre.

Első nélkülöld mint szárad , Ugy én szívem csak el bád-
gyad : Onnan föllül rá ha nem jön , Szent Léleknek malasztya.

A' Teft meg hal lélek nélkül , Lelek-is meg őli a' bűn , Ha tá-
vullész vidámitó , Eltető szent Lélektől.

Teft mit kíván , világ kénál , azzal , őrdög majd meg csal ,
Vigasztally ó Vigasztaló , Jővél lelkem , mert meg hal.

Jőj menyei fényességgel , Bóldogságra bé vezérel , Oh
Istenem , én szerelmem , Egben szívemet emely.

Oh mely bóldog , vig , könnyű , gyors : Kit Isten malasztya
hordoz , Nem kíván világon mi van , Csak Istenben vigadoz .

Eőrű ly Lekem Istent álgyad , Az ő szent nevét imádgyad ,
öt kövesséd és szerezsed Dicirjed , magasztallyad . Amen.

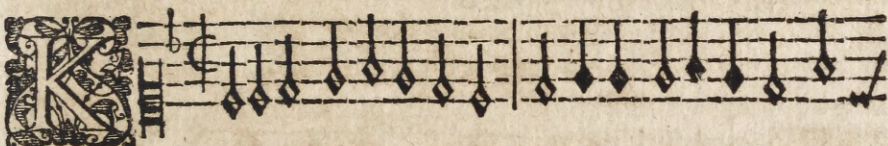

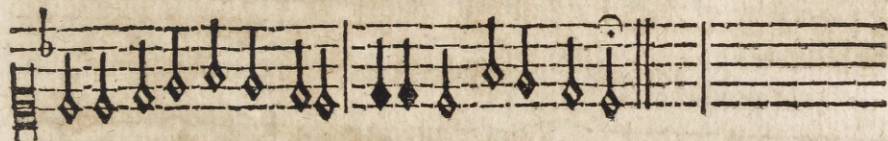
MAS NAGY UNEPEKRE SZENT MISEHEZ
VALO ENEKEK.

K Y R I E.

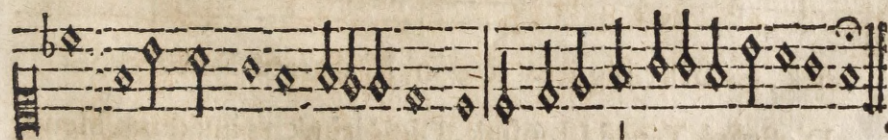
Ad Notam Kyrie Magne Deus

Yrie Deus creator, Hominis pie plasmator,

Creaturæ quæso tuæ, Miserere Elejzon.

Christe Homo, iste, Quæ redemisti, Ne pereat, miserere, Eleizon.

Subsequens versus canitur uti primus.

Kyrie Sancte Deus, Patris & Filij Flamen: Quos vivificas;
juvamen His præbe salutis Amen.

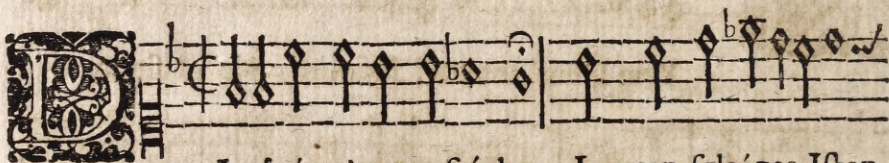
Magyarúl azon Notára.

Kirie Teremtő Atya, Embert, Kit ábrázatodra, Alkottál;
Isten ne utály, Könyörűly rajtunk Elejzon.

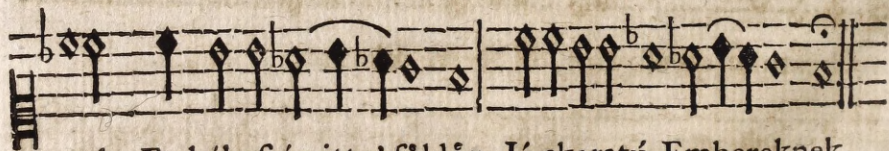
Christe Fiú Isten, Légy emberhez kegyes ehez, Kit meg
váltottál, Elejzon.

Kyrie, Szent Lélek Isten, Eltetőnk, és mi vígasztalónk;
Üdvösségre légy segítőnk, Irgalmazz nekünk, Eleizon.

Gloria in excelsis DEO.

Icsőség a' magótságban, Legyen felséges Isten-

nek, Es békeség itt a' földön, Jó akaratú Embereknek

Dicsűrünk Téged Istenünk, Dicsőitünk, és imádunk, Meny-
béli Szent Angyalokkal, Téged énekelvén áldunk.

Hálakot adunk Te neked a' Te nagy dicsőségédért, Ur Isten
mennyei Király, Mindenható Atya Isten.

Az Atyá-

Atyának egyetlen Fia, Fiú Isten Jესus Krіstus; Ki el-
vészед világ vétkét. Istennek áldot Báránnya.

Kérünk, légy irgalmas nekünk, Bűnösök hozzád kiáltunk,
Kik e' földön nyomorodunk, O mi kegyes szent meg-váltónk.

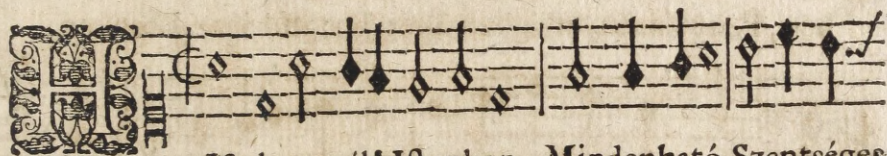
Ki el vészед világ vétkét, Fogadd bé könyörgésünket: Ki
űlsz az Atyád jobjára, Irgalmazz kegyelmezz nekünk.

Mert csak Te vagy egyedül szent, Egyedül Ur, és Felséges:
Jესus Krіstus, Szent Lélekkel, Az Atya Dicsőségében. Amen.

Post Epistolam dicatur cantio congruens Evangelio, aut temporis, vel Festo,

Credo Magyarul.

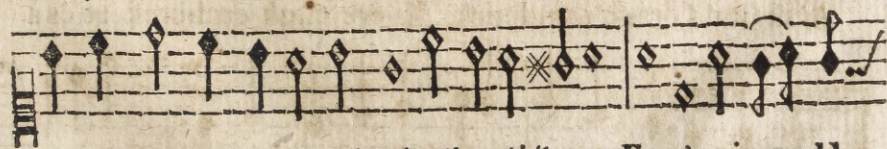
Ad Notam communem solennis Credo, quod subsequenter sic
incipit: *Patrem Omnipotentem.*

Isték egy élő Istenben, Mindenható Szentséges

Atyában, Menynek és a' földnek, semmiből Teremtőjében;

Látható 's Láthatlanoknak alkotójában. Es a' mi egy U-
runk-

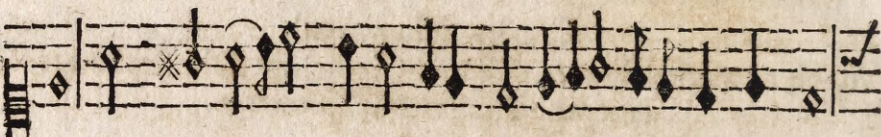

rúnkban, Jésus Krisztusban, egyetlen-egy Isten Fiában.

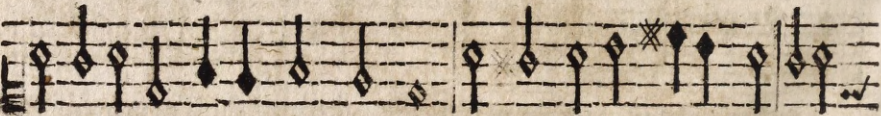
Atyától szülőiben - mindé üdőknek előtte. Istenből Isten-

ben, Fénytől fényességben Igaz Istentől igaz Istenben.

Szültben, 's nem teremtetben, Az attyával egy állattyában:

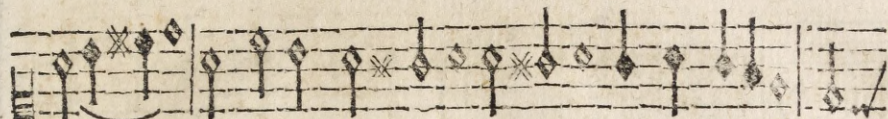

A' ki által Lettek mindenek. Ki érettünk emberekért és a

mi üdvösségünkért, alá szállott az Egekből. Es meg-
seftesült

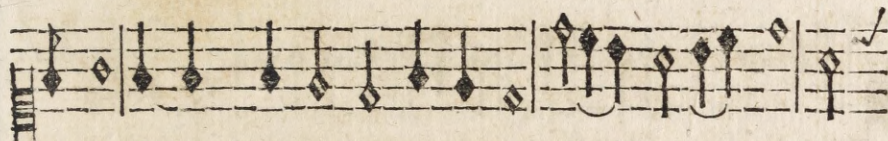

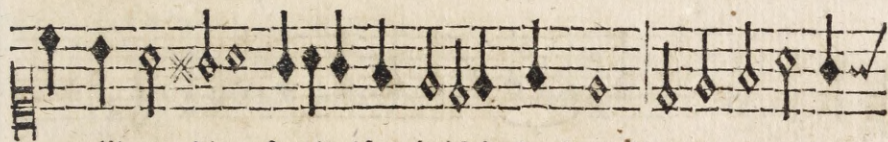
testesült áldott Sz: Lélektől, Születék Szűz Mariaból; Es

emberré lőn érettünk: Fől-is feszítették Pontius Pilatus

alatt, szenvedett, 's el-temettetett. Es fel-támadott Har-

madik napjára, órólla lótt irások szerint. Esméne fől Me-

nyekben, Űl Attyának ő jobja felől. Esa' Sz: Lélekben U-

rúnkban, és mi éltetőkben; ki Atyából, és Fiúból szár-

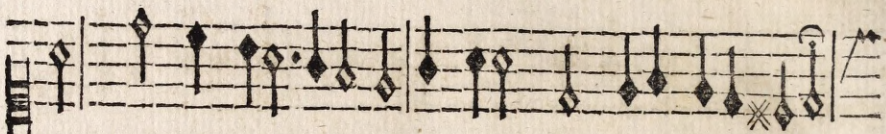
N

mazik

mazik. Ki Atyával, és Fiúval, együtt, 's égyránt imádtá-

tik, 's együtt dicsőítették ; A' ki szóllott a' Proféták által.

Es'az egy Sz: közönséges, és Apostoli Sz:egyházban ; Val-

lom az egy keresztséget, a' bűnők meg-bocsánattyára. Es

varom halottak igaz feltámadásfokat : Es jövő más világ

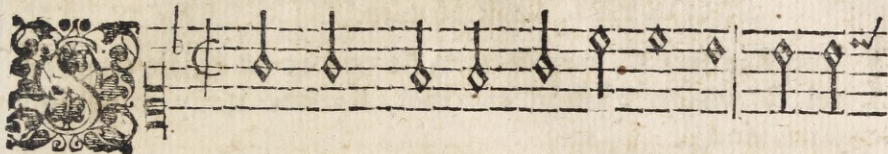

életit. Amen Amen, A a a a a a a Amen.

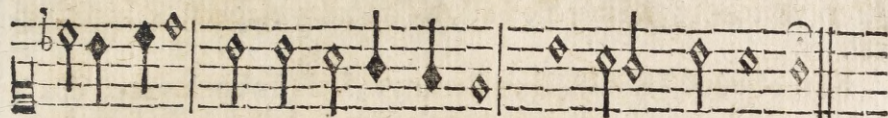
Sanctus

Sanctus Magyarúl.

Zent, Sz: Sz: vagy nagy Ur Isten. Föld és

meny tellyeffek Te dicsőségeddel, Szent örök Ur Isten.

Hic versus post quemlibet alium sub se quentempoteft repeti.

Tégedet Kerubimok, Dicfirnek. Serafimok Aldanak az Angyalok, Es Szentek kiáltnak.

Dicsőséges Kara Apostoloknak, Patriarkáknak, és Profétáknak: Szűzek serege Martyrokkal, Dicfirétet néked szüntelen mondanak.

Széles ez földön Anya-szentegyház, Tégedet vallyá dicsér, és imád, Meg foghatatlan nagy méltóság: Téd a' hatalom és az ország.

Szent, Szent örökké és áldott, Az Ur neviben a' ki jött, az Atyával Fiú Ur Isten, Es Szent Lélekkel egyenlő keppen.

Minden naponként áldunk, Tégedet és dicfirünk Te Szent Nevedet, Neked Dicsőség bódogságban, Hosanna magóságban.

Szent Szent Szent vagy Nagy Ur Isten, Meny föld mind tellyeffek; Te dicsőségeddel, Szent örök Ur Isten.

Agnus DEI Magyárul.

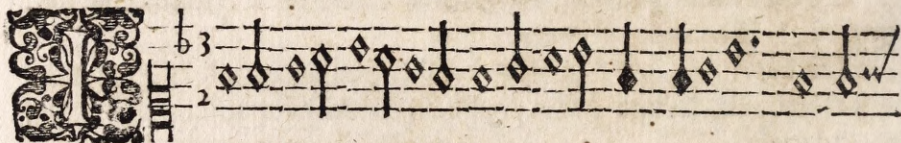
Azon Notára.

Isten Báránya Ki meg ölettel, Es ember-ért halált szenved-
tél, E' világnak bűnit el-törölél, Kérünk hogy minékünk
irgalmas lennél.

Isten Báránya Ki áldoztattál, A' világért magos Keresztfán,
Jelen vóltodért, Ki körüléd áll, Könyörűly népen, és szanakoz-
zál.

Bűn el vevő JESUS Isten Báránya, Lelkünknek véred ára 's
aranya: Nehagy ellenségünk hátalmában, Adgy békefésget mi
napjainkban. Amen.

Ite Missa est, Latinè, & Hungaricè

Te, ite benediſti i, i, i, in viam pacis, Chriſtus

Patri, Hoſtia vera pro vobis Mi, i, iſſa eſt.

Deo qui eſt Alpha & O, Uni trino, ſempiterno: Omnes cho-
ri Redemptori, dicamus gra aatias

Hunga-

Hungaricé.

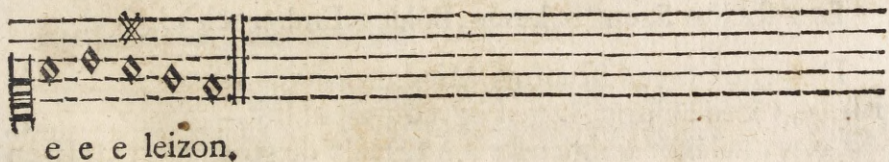
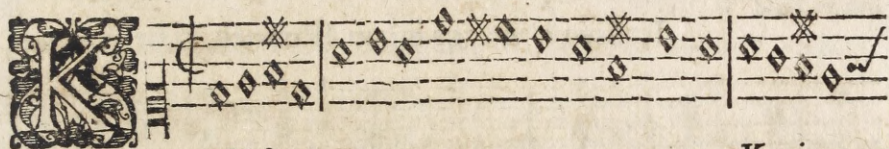
MEnnyetek el ō áldottak A' békeféségnek úttára, Kristus
való Szent áldozat Ertetek menyben küldetet.

Megváltónak, és Attyának, ki a' kezdet és a' vége, Szent
Lélekkel egy Istenségnek, Nagy hálá örökké légyen. Amen.

KYRIE, GLORIA, CREDO, &c.

Pro Dominicis per Annum.

Latine ad eandem Notam.

DEus Pater de cælis, miserere miseris, qui peregrinamur
in terris.

JESU Christe Salvator, sis pius miserator orbis, Misere
nobis.

Idem ad eandem Notam Hungaricè.

A Ttya Isten menyekbül, gyárló népen könyörül, Istenünk,
irgalmaz nekünk.

Jesus Kristus meg Váltónk, ah könyörűly mi raitunk: Iste-
nünk irgalmaz nekünk.

Szent Lelek mi eltetõnk, légy a' jóra segitõnk: Istenünk ir-
galmaz nekünk.

Gloria in Excelsis DEO.

Icsőség a' magóságban Istennek, ó országában,

Es a' földön Szent békeség, Bóldog Embernek adasék.

Dicsirünk téged Istenünk, Mindenek fölöt tisztelünk Dicső-
itunk, téged áldunk, Téged egyedül imádunk.

Nagy halálot adunk néked A'te nagy dicsőségedért Ur Isten
menyei Király, Mindenható Atya Isten.

Egyetlen Fiu Ur Isten, Ki el-vészed világ vétkit, Jesus Isten-
nek Baránya; Es ó Kedvès áldozattya.

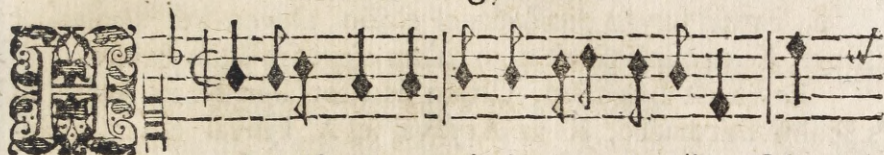
Kiel-vészed világ vétkit, Fogad békonyörgésünket: Ki ülsz
Szent Attyád jobjára, Irgalmaz kegyelmez nekünk.

Mert

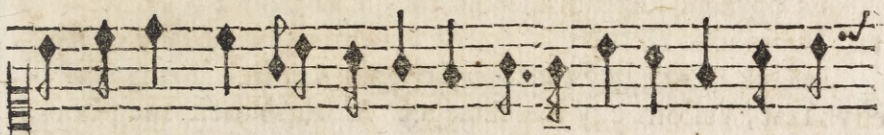

Mert csak Te vagy egyedül Sz: Egyedül Ur, 's legfelségesb,
JESUS Krisztus Szent Lélekkel, Atyának dicsőségében Amen.

Credo Magyarúl.

Izék Istenben, mindenható Atyában, Meny-

nek és Földnek Teremtőjében, Minden látható, és lát-

hatlanoknak, alkotójában.

Es az egy Urban, Jესusban Krisztusban, Az egyetlen egy
Istennek Fiában, Es az Atyától öröktől szűltetben, Mi meg-
Váltónkban.

Az igaz Istentől, igaz Istenben, Világoságtól világoságban
Szűltetben, és nem teremtetben, Istentől Istenben.

Kiaz Atyával á egy természetből, Ki által léttek minden
alkotmányok, A' ki mi érettünk, és üdvőségünkért, Lé szállot
menyből.

Es meg testesült a' Szent Lélektől, Szűz Mariából, és Em-
beré

berré lön, meg-is feszíteték érettünk Pontius, Pilatus alatt.

Kinzaték halálig, és el-temeteték, Es fel támadá az íráfok szerint, Harmadik napon, és fel méne menyben ül Attya jobjára.

Es ismég ugyan dicsőséggel el-jön, eleveneket 's holtakat itilnyi, Ki országlásának nem lészen vége, örökén öröké.

Es Szent Lélekben, Urban és éltetőben Ki az Attyabúl 's Fiúbúl származik, Ki az Atyával és A' Fiúval egyút imádatik.

Es egyenlő képpen dicsőítetik, a' ki szóllot a' Profétak által, Harmadik személy a' Szent Háromságban, Sz: Lelek Isten.

Híszek és az egy Szent közönséges Apostoli Annja Szent-egyházat, Vallom egy Kerezséget A' bűnőknek meg-bocsá-nattyára.

Es meg holtaknak fel-támadását várok, és az életit jövedő világnak, Mely örök lészen, igazán mind hiszem, és valom. Amen.

Sanctus Hungaricè.

Zent Sz: Sz: Sabaóth Ura Istene, Meny föld

mind tellyessék dicsőségeddel, Hofanna Dicsőség a' magoság.

ne Spiritus Sancti, vel Mondgyatok Dicfirtet Keresztének &c. In Festis autem praesertim solemnioribus Adgyúnk hálát mindnyájan az Attya Ur Istennek, &c. ut in Cantionali ordinario Tyrnaviensi.

Intra Missam verò cantatam dicantur Cantiones, quæ vel Evangelio aut Festo celebri conveniant, vel tempori v. g. bellico aut famis, vel pestis, vel Cantiones, quæ vel maxime populum ad laudandum & amandum Deum excitant, vel ad horrorem peccatorum inducunt, quales sunt de hominis quatuor novissimis, & de aternitate, possunt cantari etiam Cantiones Matutine de decem preceptis, Pater noster, Ave Maria, & Cantiones de vanitate Mundi tempore Bachanatorum posita, quarum quæ longæ sunt, possunt tripartiri, ita ut una pars dicatur post Epistolam, secundam post Credo, tertia post Agnus DEI. Ad Elevationem verò, vel post illam, habentur multa communes, & hic subjiciuntur duæ novæ.

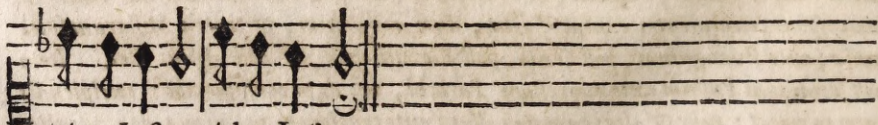
Ad Elevationem in Missa Cantiones, quæ convenienter dici possunt etiam in Festo Corporis Christi, & infra octavam ejusdem.

Ldot Szent Istenem az Oltári Szentségben

édes Jესus, Tégedet Szivem kíván, Tégedet én Ielkern vár,

édes Jესus, édes Jესus.

Olel-

O lelkünk Szent Jegyefse, méltán kiki szerezse Téged Jésus, méltán minden kincs föllőt, csak Tégedet keresen, Edes Jésus, édes Jésus.

Ezerszer ohajtalak, ezerszer áldalak, drága Jésus, mert csak Te én szívemet boldogul elégited, édes Jésus, édes Jésus.

Jövel jövel Angyalok, jövel Arkangyalok Szent Királya, jövel el ájúlók, jövel jövel Téged szívem várja, szívem várja.

Nincsen olyan vig lakás, nincsen oly nyájaskodás, kit nem győzi, Jéusról gondolkodás, Jéussal nyájaskodás, 's meg előzi, 's meg előzi.

Drága szívem öröme, világ Teremtője édes Jésus, ó Szent jelen létele, lelkem kedves étele, édes Jésus, édes Jésus.

Maradgy nálam kevesé, hogy szívem oly édesé, hozzád legyen, ám tégy engem semmivé, csak szívem ted tiédé, ah ugy legyen, ah ugy legyen.

O, Menyei fényesség, gondolhatatlan szépség, áldot Jésus, Ha szívem lenne mint jég, szeretet miat meg ég, Edes Jésus, édes Jésus.

O Teremtetállatok, jer mind elő állatok, és a' Jéus, tellyes szívvel álgyátok, jer jer imádgátok, áldot Jéus, édes Jéus.

Szívünk lelkünk életünk, a' Ki meg holt érettünk Dicsőségire, Szavaink gondolatink, minden igyekezetink ó kedvire,

ó kedvére, Légyen ó Szent Nevinek, Háromság egy Istennek dicfirtire, dicfirtire. Amen.

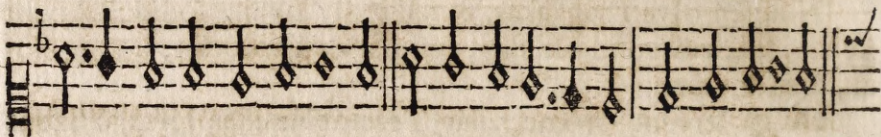

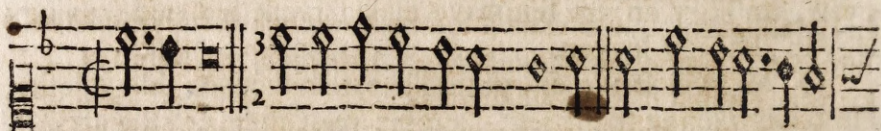
Alia Cantio ad Elevationem.

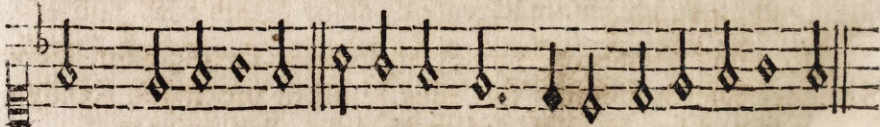
H édes Jესufom menynek Királya, oh édes

Jესufom örömek árja, Tégedet egyedül lelkem kíványa,
Tégedet Jესufom föld meny imádgya,

Lelkemet } ved o Jესus jó kedvemet, } o édes Jესufom
Lelkemet } néked áldozom szívemet } oh édes Jესufom

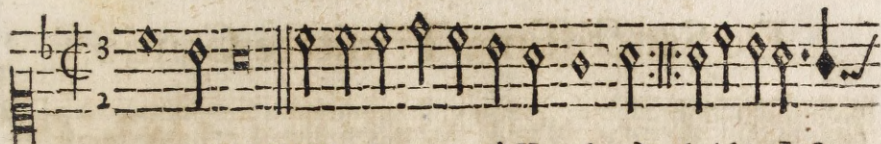

menynek Királya, } Tégedet már jelen lelkem imádgya, }
örömek árja } Nagyob jót náladnál mást né kíványa. }

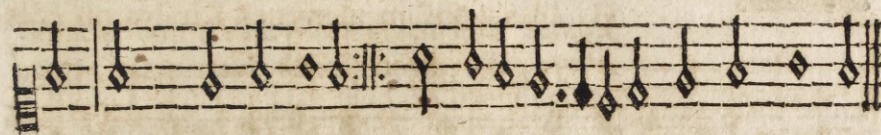
Residui omnes versus modo subsequenti canuntur.

Angya-

Angyalok [Jöjtek menyei Karok,] oh édes Jéfu-
Angyalok [Jéssal vigadni akarok,] oh édes Jéfu-

som menynek Királya, } méz izü édeség menyei manna, }
som örömnék árja. } Boldog a' lélek ki Téged kíványa }

Angyalok, Angyalok, emberi minden állatok, Jéssnak
hálát adgyatok. Oh édes Jéssom Menynek Királya, Oh édes
Jéssom örömnék árja : Szentséges Aldozat Isten Báránya, Lel-
künknek készitet szép Vacsorája.

Jöjtek, jöjtek ahitatos tiszta lelkek, Jéssban reszésü-
lyetek, Oh édes Jéssom menynek Királya, Oh édes Jéssom
örömnék árja, Elek én, már nem én, él Jéss bennem, Te birjad él-
temet édes Istenem.

Istenem, Istenem, engedgy nyilván-is szemlélnem, Szent
Szinedet Dicsőségben. Oh édes Jéssom menynek Királya,

Oh édes Jéssom örömnék árja, Elek én már
nem én, él Jéss bennem, Te birjad él-
temet édes Istenem. Amen.

De Sanctissima Trinitate Cantio.

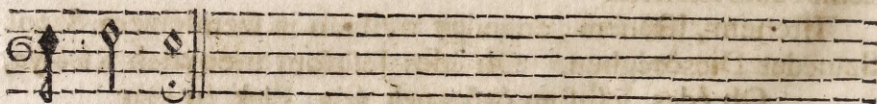
Lgyuk 's fel magasztallyunk mindenható
Attya, Fiu, Szent Lélek Háromság, egy

Istent, A' ki mindent semmiből, és embert teremtet, Itt
Istent

éltet, 's minket menyben boldogokkátehet; Dicsőség

Istennek.

Szent Háromságot, 's egyaránt vallyunk az Egységet, Három
külömb személyben csak egy Istenséget, Isten Attya, és Fiu,
a' Sz: Lélek Isten, De csak egy való Isten, nohat több személyek; Di-
csőség Istennek.

Szent

Szent Háromság egy Isten teremtvén világot, A' Maga léte modgyát mindenekben hagyot: Igy Meny, Föld, Pokol, noha három dolog legyen, De láttjuk, egyyüt, hogy csak egy világot tégyen, Dicsőség Istennek.

Csillagoknak forgása van három rend-béli, Es a' miket foglalnak vagyon szintén ennyi, A' magok léte, fénje, hideg vagy meylegség, 's mind annyi külömbségben vagyon csak egy épség. Dicsőség Istennek.

Minden, dologban vagyon három-féle mérték, magóság avagy mélység holízúság, szélesség; Az elő testi állat, az is három-féle, Csuszó, mászó, és járó, Hal, és Madár véle. Dicsőség Istennek.

Füvek, virágok, és Fák három részből állók, Léven Gyökerek nekik Derekek, és Agok, Szokot és három féle termés lennyiek, Levél, Virág, és végre Gyümölcs mindeneknek. Dicsőség Istennek.

De ember kiváltképpen nézvén a' Lelkire, Több után, teremtetet az Isten, képire: Elme, Emlékezetből áll, és Akaratból; De három ez, csak egy Lélek tagadhatatlanul: Dicsőség Istennek.

Es a' mint, a' Léleknek, cfontya, bőri nincsen, sem szeme, keze, lába, szintén ugy az Isten, Eppen csak tiszta Lélek testi tagok nélkül, Halhatatlan, nem fárad, erős végetlenül: Dicsőség Istennek.

Miképpen Lélek nélkül a' Test meg sem mozdúl, Ugy fogyna el a' Világ az Ur Isten nélkül, Mindennek kezdet, 's vége, oka, hogy van léte, Az Isten, de magának nincs kezdete, vége: Dicsőség Istennek.

Teremtő, és meg-váltó, végre meg szentelő, Atya, Fiu,
Szent

Szent Lélek, ebben mind egyenlő, Mellyekben részesülünk
Szent Háromság által: Hogy meg-is üdvözülünk az egy Isten
által; Dicsőség Istennek. Amen.

*A' Szent Háromságrul való Olvasót-is el mondhatni mind ének szóval
kiváltképpen mikor meszetre Processióval szoktak menni, úgyhogy az Oskola Me-
ster, avagy két jó énekes gyermek, egy verscskét elő mondgya, az után utánok a'
nép u yan azont, és a' szerint énekeljen, úgy mint azon olvasóban mondatik: a'
Kereszten leg-elsőben, Híszek egy Istenben.*

*Mondassék. Ad Notam, mire bánkodol ob te én szívem, supra pagin. 2.
Igy Cantor. Híszek egy élő örök Istenben. Populus Repetit: Híszek egy élő örök
Istenben &c.*

*Az után minden Miattyanék előtt mondatassék ezen következendő verscs-
ke, ad Notam; mondgyatok dicsíretet &c.*

Lgyon az én lelkem, álgyon's dicsírje az Urat,

Es a' mik bennem vannak, mindenek ő Sz: Nevit.

*Már a' mint ezen verscske mondatik minden Miattyanék előtt: úgy minden
Miattyanék után mondatik Eüdvöz légy Mária, mely alternatim énekeltesíték fe-
lül való mod szerint a' mint van paginásecunda.*

*Miattyanék pedigfellyül való verscske közöt, és Eüdvöz légy Maria közöt,
mely az egész Olvasó közöt bétízer találkozik, mondatassék ut supra pag. 1. és így a'
hetedik Miattyanék, és utanna való üdvöz légy Márián vigezödik el az olvasó.*

A' idb

A' több közép szerű szemekre melyek a' Mí Atyánkok közös három és bar-
minczon vannak, mondásék azon Noára a' mint a' felső versejke Algyon az én
lelkem áldgjon s' dicsíje az Urat: ezen szokkal a' mint következik.

Cantor Szent, Szent, Szent, Angyali Seregek Ura Istene Populus
idem repetit; Cantor complet versum cantando

Tellyessék az Egek, és föld dicsőségeddel. Populus similiter idem repe-
tit. Eodem modo cantentur reliqui duo versus super quovis predicto mediocri gra-
no, uti hic subnectuntur.

Szent Isten, szent erős, Szent vagy, és halhatatlan, Te-
kincs reánk mennyekből, és mi rajtunk könyörűly.

Dicsőség Attyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek Mikép
vala kezdetben, úgy most és mind örökkön. Amen.

Bóldogságos Szent Szűz Mariarúl való Enekek.

H Istennek Szent Annya, szépséges Maria

örvendezzel menyekben, üdvöz légy Maria.

Benned Istennek kedve, szépséges Mária: Angyaloknak ó-
róme, üdvöz légy Maria.

Szűzeknek vagy Peldája, szépséges Mária, Virágzó koroná-
ja, üdvöz légy Maria.

P

Szentek-

Szenteknek vagy Példája, szépséges Mária, Virágzó koronája, üdvöz légy Mária.

Szenteknek ékefsége, szépséges Mária, Bűnösök reménsége, üdvöz légy Mária.

Lilium fehérsége, szépséges Mária: Szép virágnak vesszeje, üdvöz légy Mária.

Fiad után általad, szépséges Mária. Eörül föld, és Menyország, üdvöz légy Mária.

Nyerj malasztot éltünkben, szépséges Mária. Meg ne haljünk vétünkben, üdvöz légy Mária.

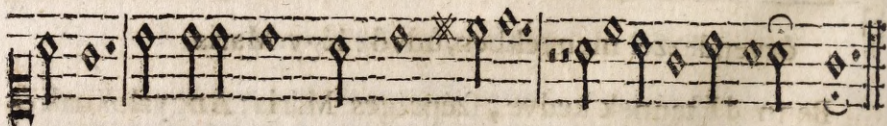
Mi is búldog örömben, szépséges Mária, Részesüllyünk menyégben, üdvöz légy Mária.

Altalad dicsértésék, szépséges Mária, Földön menyen Isten-ség, üdvöz légy Mária. Amen.

Alia Cantio.

H dicsőséges Affzonyság, nap fölöt fénlő tisz-

taság Kit illet menyben bóldogság, tisztel Angyali fokaság.

A' mit Eva el-vesztette, te szűlötted azt meg nyerte: Az ő firalmi el vette, fiait örökre vitte.

Teme-

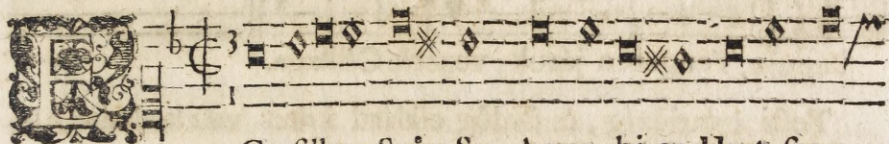

Te mennyei Király Annya, világosságnak ajtaja, Kin az élet
fényes napja, nekünk magát meg-mutatta.

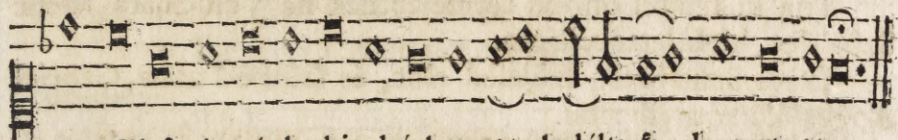
Mária malasztnak Annya, Esedezésed hatalma, Légyen
gyarló bűnösöknek, halálkor erős oltalma.

Dicsőség Szentek szentinek, ki teremtetője mindeneknek
Atya, Fiu, Szent Léleknek, öröktől való Istennek. Amen.

Alia: Virgo Mater extirpavit, Hungaricé.

G csillaga Szűz Sz. Anya, ki az Urat szop-

tata, Első Atyánk kit bé hozott halált ő el rontotta.

Azon Szent Szűz tartóztassa több csillagok hatalmát, Kiknek
mérge mostan szörzök népeknek halálát.

Keresztények orvoslója tarcs meg egészségünkben, Kit nem
tehet gyarló erőnk, légyen te Sz: nevedben.

Dicsőséges Szűz Maria méltó nagy tiszteletre, Dög halál-
túl tarcs meg, és ne jutas veszedelemre.

Halgas meg mert téged Fiad tisztelven, mindent megád,
Tarcs meg Jéhus, kikért a' Szűz Szent Anyád téged imád.
Amen.

BOLDOGSAGOS SZÜZ MARIARUL

Alma Redemptoris: Hungaricè.

Dvőzitőnknek Szentséges Anyja, egek nyilt

kapuja, Tengeren járok, vezető Cfillaga.

Testi gyarlóság, és ördög csalárd kiket vízf kedvére, Ele-
fendőknek jőj segítségére.

Te a' ki szültél önnön természetnek nagy csudájára, Szent
Szülődöt, kitűltetél világra.

Tiszta Szűz lévén szűlésed előtt, és szűlésed után, Gabriel
Angyal köszöntése által.

Aldot Szűz Anya, fejér Lilium virág-szál Mária, Isten, és
ember kinek ő Szent Fia.

Könyörűly raitunk, a' szép Jéfusnak könyörögj érettünk,
Es úgy általad bódogok lehetünk. Amen.

Ave Regina Cœlorum: Hungaricè.

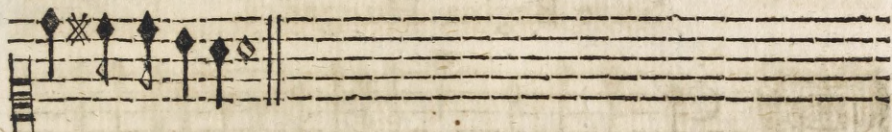
Dvöz légy oh szép menyek Királynéa, és dicső-
séges

+ l. 146 lapra

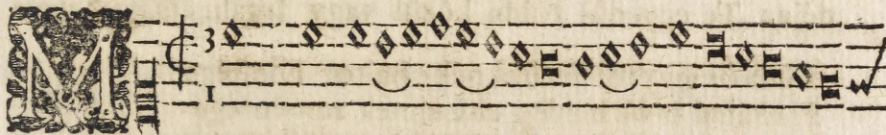
séges Angyalok aszonya, Egek ajtaja, kin jöt hozzánk, Isten

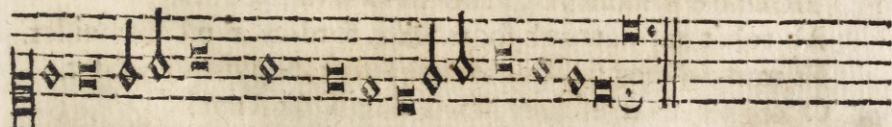
fénye világa.

Órúly dicsőséges tiszta Szűz Szent Anya, kinek szépsége
mindent föl haladgya: Rölünk emlekezzél, és mi értük kérünk
te esedezzél. Amen.

Regina Cæli latrare: Hungaricé.

Enynek Királyné Asszonya, Alleluja Alleluja

Eőrúly bódog Szűz Mária: Alle Alleluja.

Mert kit méhedben hordoztál, alleluja alleluja, Es szoptatni
méltó vóltál: alle alleluja.

BOLDOGSAGOS SZÜZ MARIARUL

A' mint meg mondotta vala, alleluja alleluja, Feltámadot
allelúja, Alle Alleluja

Imádjy Istent mi érettünk, alleluja alléluja: Bocsáttassék meg
a' mi vétünk, allé alléluja. Amen.

Salve Regina: Hungaricè.

Üdvöz légy oh Szűz Mária, meny földnek Király.

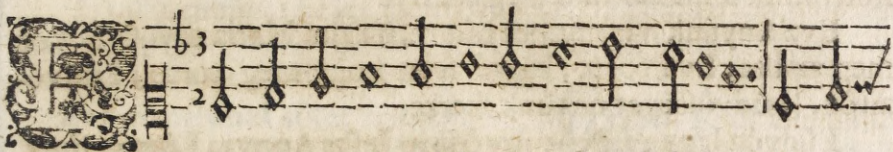

néja:: Te egyedül többi közül vagy Irgalmafság Anyja

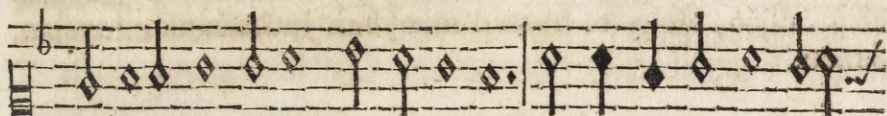
Üdvöz légy mi életünknek ohajtót Edefsége
Fiád által örök boldog éltünknek reménsége
Szám ki vetet Eva maradéki hozzád kiáltunk.
Hozzád e firalom völgyéből sirva foházkodunk
Ah tehát mi pártunk fogó Szűz, fordics ránk szemeidet.
Es mutasd meg nekünk drága Jésum, te gyümölcsödöt.
O kegyes, és édefséges Mária szép Szűz Anya!
Eszet nyernünk testi terhünk után, szivünk kívánnya.
Amen.

Ad B. Virginem pro felici morte, traducta ex Oratio-
ne divinitus ut fertur Revelata S. Bernardo.

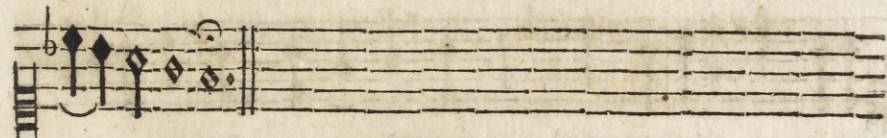
űdvöz légy Atya Istennek szép leánya, Eűdvöz

légy Fiú Istennek Szűz Sz: Annya, Eűdvöz légy Sz. Lélek

Istennek Mátkája, Szent Háromság, leg szeb, Templom

alkotmánya.

Eűdvöz légy gyönyörű húga Angyaloknak ; Maria régi igé-
rete Profétáknak, Dicső szép koronája Patriarkáknak ; Eűdvöz-
légy Mestere Evangelistáknak.

Eűdvöz légy az Apostolok tanítója ; Eűdvöz légy Mártirok-
nak vigasztalója ; Confessorok kút-feje, és tellyes-volta ; űd-
vöz légy Szűzek virágos koszorúja.

Király.

SZ: JANOSRUL VALO ENEKEK

Királynéja, 's minden szentek dicsősége, Hóltak és az eleve-
nek üdvössége; Üdvöz légy nyavalyáktul világ mentsége: I-
sten minden malasztinak szép edénye

Eva Anyánk vit minket bűnre, halálra, Maria orvosságot de
meg találta; Eva törét, kigyó fejét hogy meg törte; Üdvö-
zítőt, 's üdvösséget nekünk szerze.

Üdvöz légy, üdvözlégy ô szép Jesus Anyja; Légy velünk,
örizz midőn szűkség kívánja: Nyerj bűn bocsánatját halá-
lunk óráján, Hogy te hozzád menyben juthassunk minyájan.
Amen.

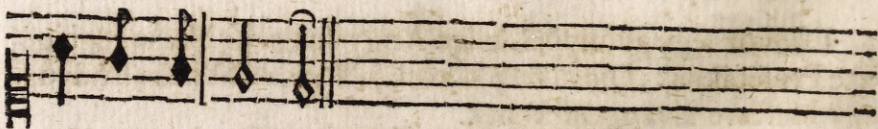
Cantio de S. Joanne Baptista.

Ogy énekelhesünk Te dicfiredet, a' te szolgaid

csuda tételidet, Nyisd meg bűnókkal mocskos ajakinkat

áldot Szent János.

Magas Egekből követ alá jövé, Te nagy vóltodat Atyád
nak

nak üzenvén születésed előtt, neved, 's életednek rendit megmondá.

Eő illy menyei kétes igiretben, Veszté szollását nyelve beszédiben, De te meg térítéd, szent születésedkor: Szava járását.

Anyád méhinek sötét rejtekében, Meg érzéd Krístust, Szűz Anyaméhiben, Innend az Atyád a' Te érdemedben, Titkot profétál.

Puszták barlangit kicfindet korodban, Világot meg vetvén választád magadnak, Hogy ne mocskoficshasd éltedet nyelvednek, leg kisebb bűnível.

A', Teve szőr adot kemény köntősedet, Száraz föld nyoszolyát gyenge tagaidnak. Kút forrás az italt, harmatos méz ételt adot sáskával.

Oh bódog szerencsés igen nagy érdemű, A' bűnt nem tudó fehér hó-szemérmű, Erőséges Martyr, leg nagyobb Proféta, erdők lakója.

Nem vólt az egész világ szélelségén, Afzonyi szűlőttek közt szenteb Jánosnál, Világ bűneinek, ki mosogatóját meg keresztele.

A' több Proféták rejtek alatt távúl, Krístus születését nékünk profétálák, De Te Világnak bűn távoztatóját. Ujjal mutatod.

Dicsíret Atyának, és Fiu Istennek, Es néked egyenlő, Kettők Erejének, Szent Lélek mindenkor; Ki csak egy Isten vagy örökké Amen.

✓ Cantio de S. Petro Apostolo.

Zent Péter Apostol nagy dicfíretit Ujicsuk vi-

gadva tartván ünnepit, Oh Sz: Péter öldgy meg bűnűnktűl

Nyerj irgalmot az Ur Istentűl.

Tégedet az Isten főképpen kedvelt, Lelkek pásztorának
Világon rendelt, Oh Szent Péter öldgy meg bűnűnktűl, Nyerj
irgalmot az Ur Istentűl.

Sőt Anya-Szentegeyház Fundamentoma, Erős kősziklája
's vagy oly oltalma; Hogy a' pokolnak kapui nem lehetnek
ő meg győzői.

Kötve, vagy meg öldva menyekben léfzen, A' mint Te aka-
rod Isten ugy téfzen. Oh Szent Péter öldgy meg bűnűnktűl,
nyerj irgalmot az Ur Istentűl.

A' Krístushoz mentél többiek elöt, Száraz lábbal tenger
hajjai fölöt, O Szent Péter öldgy meg bűnűnktűl, nyerj irgal-
mot az Ur Istentűl.

Nincsen

Lásd pag. 181

Nincsen kétség a' te nagy hatalmodban, Elet, s' halál va-
gyon birodalmodban: Anániás Saphira Tábita, példájával ezt
bizonyította.

Több Apostolok-is töttek sok csudát, Eördögöket úztek
's minden nyavalyát, Betegeket kézzel illetvén, Isten malasztyát
vélek közölvén.

De Szent Pétert Isten áldot bővebben, Nagyob erőt néki
adván ezekben, Mert csak ő Teste árnyéka betegeket meg-
gyógyítja.

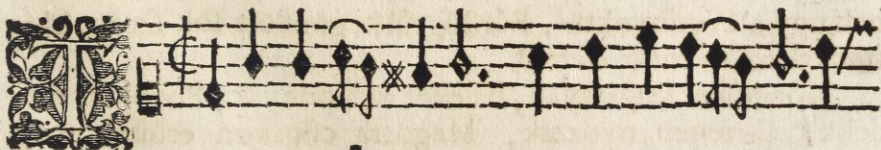
Mi rajtunk-is mutasd Szent hatalmodat O Szent Péter
mellyel Isten meg áldot: Egészségben tarcs meg testünket, vé-
gre boldogságra vezesd lelkünket.

Együt dicsőicsük közös örömmel, Szent Pált Apo-
stolt-is a' Sz: Péterrel, Világnak bölcs Tanítóját, Anya-Szent-
egyház máfik oszlopját.

Kik ma együt nyervén drága koronát, Pállyafutásoknak ö-
rök jutalmát, Eörvendeznek boldog Istenben, Esédeznek értünk
menyekben.

Dicsőicsük 's álgyuk az örök Istent, Apostolok által ki
embereket, Testi nyavalyáktól szabadit, és üdvezit igaz Hit
szerint. Amen.

Cantio de SS. Martyribus.

Ístellyük Örömmel, Szentek érdemeiket; Sok

Q 2

szenvedi-

SZ: MARTIROKRUL VALO ENEK.

szenvédésekben szép győzedelmeket, Nagy viselt dolgokat

vígan énekellyük fő bátor hárczokat.

Ezek azok, kiket világ esztelenül Meg vetet, üldözöt, megölt kegyetlenül, ők is e' világot mint fonnyat virágot, ki veték kedvekből.

Ezek érted Jézus fok szenvédéseket, Kegyetlen haragot, erős veréseket, Semminek alíták szaggató horgokat; fogyatván magokat.

Pallos darabollya, vagdal szent tagokat, Még sem hallja senki csak kis panaszokat; Hanem a' bátor szív, 's jó lelki ismeret mind ell tűr azokat.

Némellyek közüllők tűzre hányatatnak, Ehező vadaktól mások szagattatnak, Eles tövisék közt ló farkon némellyek szélyel raggadtatnak.

Mint szelid bárányok dűhöt farkasoktól, Hivek üldöztetnek úgy a' Pógányoktól, Eördögtől ki gondolt fok szernyű kinokkal fosztatnak élettől.

Körmöket szagattyák, béleket ki Vonnyák, Fogokat tördelik, elevenen nyúzzák, Magosra csigákon erőssen meg nyuitva meztelen hadgyák.

Mélységes völgyeken sűrű fák ágait, éles karók gyaránt vagdal-

SZ. MARTIROKRUL VALO ENEK.

119

vagdalván hegyeit, Magos kősziklákról reájok ugrattyák, szentek seregeit.

Vas gerebenekkel testeket szagattyák, Tűzes cserepeken az után hurczollyák, Forró hév szurokkal, vagy forró olajjal, sebeket ásztattyák.

Holt testhez eleven nyújtózva köttetik, Sötét mély börtönben éhen így tétetik, hogy enné holt testet, holot rút nyívektől maga-is emésztetik.

Rostélyokon sűtik, kővel agyon verik, Hév forró ólom is szájakban töltetik, Békák kigyok közé a' rút bűdös tóban némellyeket vetik.

Es ezen mód szerint sok szép Iffiakot, Nagy fő Uri nemből gyenge leányokat, Ezerni ezeret láthatnál szenvedni, illy szörnyű kinokat.

Zöldelő gyümölcs fák ha így égettetnek, Hogy nem a' szárazak inkább emésztetnek, Bűnösöknek kinnya a' szentekhez képest, milesz Isten tudgya.

A' Kikre e' világ nem érdemes szentek Ezeket szenvedik, Te pedig a' testnek szüntelen kedvezvén éled világodat, gondold meg magadat.

Jámborok igazak a' kik sokat Tűrnek, A' mint irva vagyon alig üdvözülnek, Te midőn lelkedet sok bűnnel terheled, hogy üdvözülsz véled.

Mely szó, mely nyelv lehet a' ki meg mondhatna, a' Dicső szenteknek, mi legyen, Jutalma, Mert vannak folyó vér szép piros színekben, zöld laurus fejekben.

Jésus győzedelmes Mátyrok Ereje, Adgy rajtunk-is tessék szent keresztnék jele, Hogy szenvedés által Dicsőségben hozád minket-is emellye. Amen.

Cantio de Sancto Georgio Martyre.

Ondgyuk Sz. Görgy Enekét, tarcsuk meg az

ünnepét, ő Sz. vitézséginek: Mondgyúnk ma dicsfretit, Eő-

rüllyünk minnyájan Alleluját mondgyúnk, Allelujahála

légyen az Istennek. Alleluja hálá légyen az Istennek: Trom-

bita Dob szóval öröm hír lövéssel; Aldgyuk Istent, Es Di-

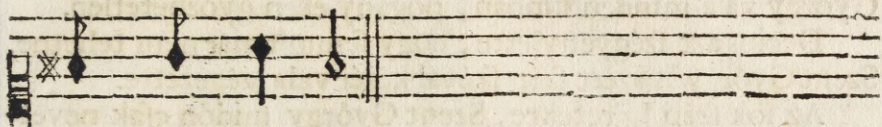

csirjúk

círjuk Sz: György Vitézt, Algyuk Istent és Dicsírjük

Szent György Vitézt.

Nemes, Gazdag, okos, bátor dolgaiban szerencsés mindenek szeme előtt, kedves volt Szent György Vitéz. Örülünk, *ut supra*.

Kedveseb volt Istennél, kié t halált Szenvedvén, Most már nála menyekben örök dicsőségben él. Eörlullyunk, &c.

Decius Gonosz Pogány, kegyetlen mint Orofzlyán, Keresztyének szent vérit, mint ördög szomjúhozván.

Sokakat hogy meg öle, Szent György azt meg ellenzé, Es illy hatalmas Pogányt azért bátran meg feddé

Decius meg haraguék, Szent György ot meg fogaték, Keresztyén vallásáért horogban csigáztaték.

Illy kinnyában Tűz lángjával oldala sűtetették, Es vas gereblye fogával teste meg szagattaték, Isteniért Hitiért ki onta szép Piros vért.

Mint holt eleven, Tömlöczben az után be vetteték, Holot Christus szent György sebit meg gyógyítá illetvén. Eörlullyunk. &c.

Decius azt, hogy meg látta, Szent Györgynek hogy nem árthatna, erős kétkülömb méreggel ött héjában itatta.

Más

Más nap éles vas kerékre uj kinokra adáték; De György Eseedézéfire a' kerék csak ell romlék.

Heves olvat Olom földöt, Decius haragban szörzöt, Kiben minden kintúl Isten, Szent Györgyöt úgy is meg őrzöt.

Erős szível igaz hittel, Istenhez nagy szeretettel, Szent György vala minden kinban, pogány ellen győzhetetlen.

Decius azt szégyenylette, hogy semmit már nem tehetne, Szent Györgyöt azért szép szóval késér vala végezetre.

Az fok szép Igíretekre, Szent György midőn csak nevetne, Pogány örült Bálványihoz, templomban őt vitette.

De szent György Imádságára, im az egész nép lártára, öfve romlot az Bálványok Temploma, és az oltára. Eőrüllünk.

Illy csudára fok Pogány nép, Istenhez meg térének, Alexandra nagy Királyné, véle Iffiak és vének. Eőrüllünk *ut supra* Trombita &c.

Ezeken nagy hálát ada Szent György és Istent imáda, Deciusnak pedig arra öregbedék nagy haragja.

Szent György még-is csak azt vára, hogy mehetne már halálra, Feje hogy ell vágatafsék, lőn végső szententiája.

Györgyöt, hogy hohér le vágá, Istennek ő lelkit adá, Eg-ből tűzes Menykő arra, pogany Deciusra szálla. Eőrüllünk *ut supra* Trombita &c.

Kiért diclirő szavával egész nép Istent imáda, Mostis ünneplő vigassággal, Istent egész világ áldgya. Illy harcz után meg győzőnek van Menybelzép koronája. Eőrüllünk &c.

Győzhetetlen Szent Vitéz, Im Országunk majd ell vész, Isten hatalmával jő, Reád a' mi szemünk néz. Jövel jövel Szent Vitéz, légy segítségünkre kész, hogy az Istent áldgyuk.

Allelu.

SZ. MARTONRUL VALO ENEKEK.

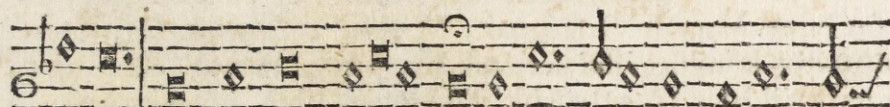
123

Alleluját mondgyúnk. Alleluja hála legyen az Istennek, Alleluja hála legyen az Istennek, Trombita Dob szóval Eööröm hír lövéssel áldgyuk Istent, és dicfirjúk Szent György Vitézt. Áldgyuk Istent, és dicfirjúk Szent György Vitézt. Amen.

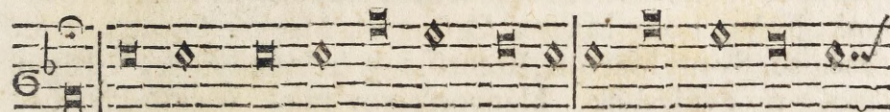
Cantio de Sancto Martino.

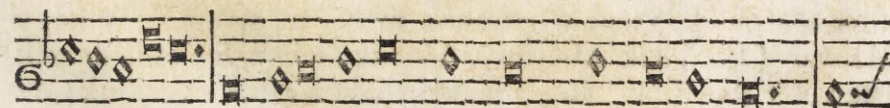
Yermekek ma vigadgyatok, nagy Eűnepet tar-

cfatok: Sz. Márton dicfíretit, szép éneklő szóval mondgyá-

tok, Jőjön, hogy Magyar Orfzágnak, magyar orfzágnak,

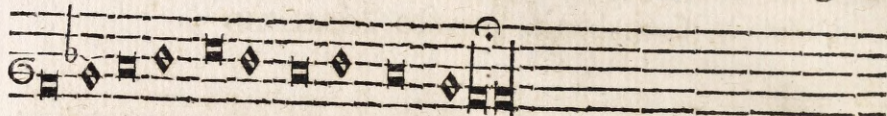

segítségire, Eűfedezzék értűnk menyben kérjetek, Hogy

igaz hitben megmaradgyúnk: Csendes légyen Országúnk

Effedezzék Isten előtt érettünk.

Ti-is minnyájan Keresztények, Iffiak, és jámbor vénék, Ar-
tatlan kedves Szűzek, Szent Mártonról meg emlékezetek, Jö-
jön hogy Magyar Országának, Magyar országának segítségire
Ahitatos könyörgéssel kérjétek, Hogy mi-is szentül élhefsünk,
Szent példáját követhesük, Effedezzék Isten előtt érettünk.

Ugy, mint Szent Márton cselekegyünk, Szeginyeken szána-
kozzunk, Ma kedves vendégeket, sok szükölködő szegint hívas-
sunk, Jőjön, hogy Magyar Országának Magyar Országának se-
gítségire, Syent Marton, Istentül így érdemellyünk, Világon
kincset ne gyűjcsünk, Menyországot rajta vegyünk, Szegé-
nyeknek véle kedves jót tégyünk.

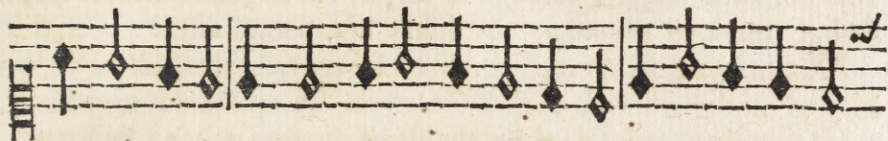
Dicsíret légyen Istennek, Atya Fiú Szent Léleknek, Es tú-
lunk adattasék, Szent Mártonnak méltó tisztetéség, Jőjön hogy
Magyar Országának Magyarországnak segítségire, Effedezzék
Isten előtt érettünk, Hogy menyországot mi-is nyerjünk, Az
Istent mi-is úgy tisztelyük, Szent Mártonnak Szent életit vis-
felyük. Amen.

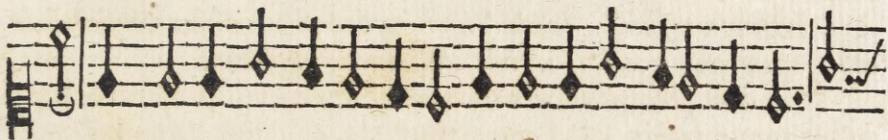
Cantio Secunda de Sancto Martino.

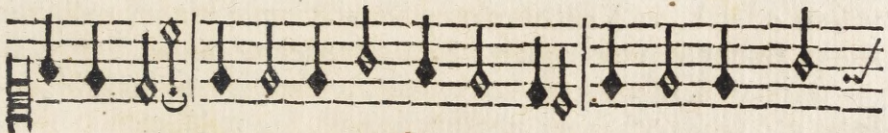
Zent Mártonnak ünnepnapja, Ki Francziá-

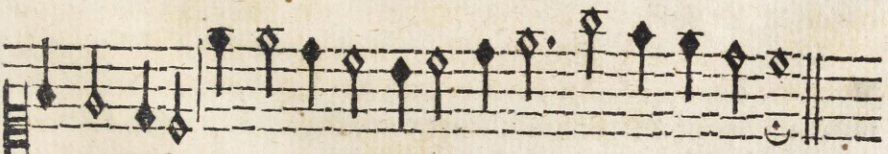
nak fő papja, Krístusnak vólt jó illattya, Istennek Barát-

tya: Szenteltetésék, áldattásék, az Úr Isten dicírtetésék, az

ő Szentekben, Ki annak ád oly malasztot, a' kit magá-

nak választot, Az Úr Isten dicírtetésék az ő Szentiben.

Születteték Szombathellyen, Magyar Országí fő helyen, Vitéz kedék az Romai Császár Seregében, Testnek kívánsági ellen, Mint jó vitéz Fejedelem harczolt Ördög ellen. Dicsőséges győzelem, test ördög, és Világ ellen, Ki nagy jutalma Isten től vagyon magosmenyben.

Szegényeken szánakodó, Bőv kezű, adakozó, Szent Márton vala mindenhez, jó, és kegyes szívű, Meztelent midőn látta, Ruhát magárul szagatta, Istenért koldúsnak adta.

* Szenteltessék áldatassék, Isten fel-magasztaltassék, Földön Mennyen dicírtessék az ő Szentiben, Ki annak ad malasztot, a' kit magának választot, Az Ur Isten dicírtessék az ő Szentiben.

Hitres versiculi à stehula * incipiendo, post quemlibet versum deinceps repetuntur, excepto ultimo, ubi aliter suppletur.

Christus Jesus másod napra, Meg jelenvén az étfzaka, Azon ruhát maga testin néki meg mutatta. O drága almisnálkodás! szegényeknek adakozás, mely kedves Krístusnak. Krístus nevében adatik, és Krístuson meg láttatik már Menyországnak záloga, Szent Márton ruhája. Szenteltessék, *ut supra*:

Miként Krístus szolgainak, szolgála Tanyitványinak, Mosogatván ő lábokat, hagyá nekünk példát, Szent Márton is szolgainak, Szolgált mint maga Urának, magát meg alázván. Szenteltessék, *ut supra*.

Vitéz kedő sok seregít, Világnak kedves életit, El hagyáot Márton: Istenért önön háza népit: Krístus kedves szolgájának Hilarius Szent Püspöknek lőntanítványa, Pápságra föl Szentelteték, Es Püspökké választaték, Turonis nevű városnak Francia Országban. Szenteltessék, *ut supra*.

Kalaftromba Barátokat, Szent Eletre sok Papokot, Igaz hitre pogá-

pogányokat térítet tanyitot. Halottat, hármat támasztot, Es
 iök egyéb csudákat tött Isten erejével, Kristusnak nevében.
 Szenteltesék. *ut supra.*

Sok fáratságos munkában, Szüntelen imádságokban, Ebren,
 józan, állapotban végeze Eletit, Szüzességben tisztaságban
 Istennek szolgálattában Meg marada végig. Kövessétek ti-is
 népek, Kik még e' Világon éltek, üdvöséges éltit. Szenteltes-
 sék. *ut supra.*

Eő Szent teste hólta után, Első Szinbűl meg változván, Tel-
 lyes vala mint szép virág, mennyei illattal: Csudállya ezt egész
 világ fénlik, valamint szép csillag az ő Szent Orczája.
 Igy dicsőiti az Isten, Mennyékben és földön itten, öröke meg
 koronázza, ki az ő szolgája. Szenteltesék &c.

Tarcsuk Szent Márton ünnepit, Es kövessük Szent éle-
 tit, ha így akarjuk éltünknek nyerni boldog végét: Kik élünk
 még így élhetünk, Holtunk után nem térhetünk, bűnből, sem
 pokolból. Istentől lesz nagy félelmünk, Es nem ilyen becsü-
 letünk, jaj örökké való kárunk, ha világnak szolgálunk. Szen-
 teltesék. &c.

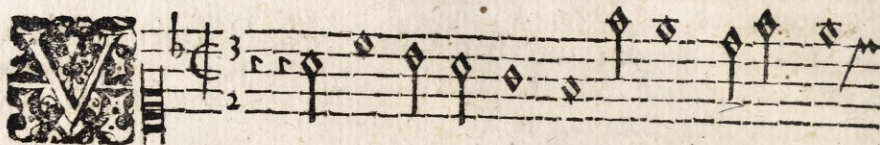
Teremtő Szent Atya Isten, Véle meg válto Fiu Isten, Vi-
 gasztaló, erőfitő, és Szent Lélek Isten: Szenteltesék áldattas-
 sék, Földön Mennyen dicsírtesék, Háromság egy Szent Isten.
 Ki annak ad oly malasztot, a' kit magának választot, Dicsírtes-
 sék, az Ur Isten, az ő Szentiben, mind örökké Amen.

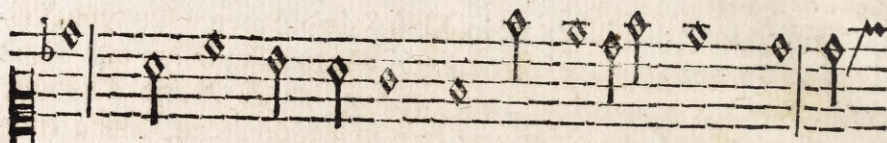

SZ. MIKLOS RUL VALO EN EK.

Cantio de S. Nicolao.

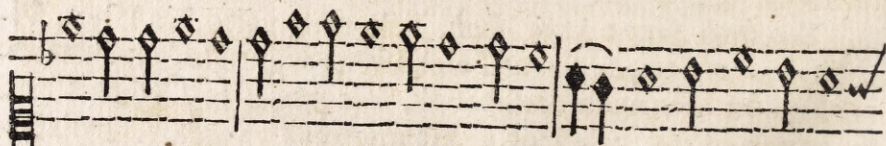
Nep napot tartván, az Urban vigad-

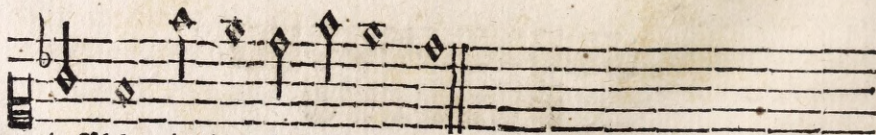
gyunk, Sz. Miklós Püspöknek tiszteletet adgyunk, Kin,

hogy ma dűcsőségben ment, örvendez Angyali fereg, és

dicfir az Istent, Alleluja legyen hála az Istennek, kit meny

és föld mind örökké áldgya.

Szent

Szent Miklóst az Isten magának választá, Még kised korában, rá száll ő malasztja: Az főösztése idein, Szen Lélektől emelkedvén, talpára föl álla. Előbb szándékkal, mint szóval, Szent igyekezetek szerint, az Istent imáda.

Istennek szentelte magát lanyargatá, Nem testit hizlalván, bőjtöt gyakorlotta, Még kicsinded korában-is, minden szerdán, Pintekin-is Dajkát be nem vévé, Magát azzal fogytatván, és Istennek áldoztatván, szerelmiben égvén.

Szokék édesdeden gyakor Imádságra, Ejel nagyobb korra Templomokban jára, kiért Isten nagy Csudával, Püspökség koronájával, őtet meg tisztelé, Így dicsőíti az Isten; földön Mennyen magasztallja ki az ő szolgálja.

Püspökségnek tisztit erőssen viselé, Gonoszokat feddvén, a jókot kedvelé: Hamis Birak Törvényétől, igazakat szabadita, s helyekben állita, Lelki szelidsége közöt, nagy Uraktól nem irtozott, jóra őket birta.

Magát ő mindené tevé mindeneknek, Ehségben eledelt szörze szegényeknek, Inségben három leányát szegén attya hogy nem tarthat, sem férhez nem adhat, Ne jussanak szegénységre, Szent Miklós három Erfénben pénzt ablakon be hajit.

Igaz közönséges Apostoli hitet, Sok jó téte közöt őltalmaz és hirdet, Midőn Éretnek ellenség, konkolyt hintet, kitől veszély sok lelkeknek támadt; Papok Gyülekezetében, Anya Szentegyház képében akadált el hányat.

Csuda tételiben leg fő-képpen halhat, Világ vizeiben kiki nagy hatalmat, Mert sokakat nagy szél-vésztől, fel háborodott haboktól meg mentette mindgyárt, Innen őt Tengeren járók, kereszttyének, és Pogányok, segítségül hívják.

Hasznos sok munkában be tölté ideit, Bóldog nyugodalom

löm követé Eletit, Már Szent Miklós békeségben, vigad ör-
vend Dicsőségben, vagon nagy hatalma: Neve földön tisztel-
tetik, Teste fok Csudákkal fénlík, illy az ő jutalma.

Ünnep napot tartván, az Urban vigadgyúnk, Szent Miklós
Püspöknek tiszteletet adgyúnk, Kin hogy ma Dicsőségben
ment, örvendez Angyali fereg, és dicfir az Istent. Alleluja le-
gyen hálá, Ur Istennek, kit meny, és föld mind örökké áld-
gya. Amen.

Cantio de S. Stephano Rege Hungariæ.

*) *Ad Notam*: Gyönyörködgyél Szűz Maria, Istennek Sz. Anya.

Sz. István Magyar Országnek leg első Királ-

lya, Kit pogányság irtójának ugyan ez ország vallya, Es

hogy igaz hitre nemzetünket vitte, mindenik ötet áldgya.

Lón világra Eztergamban, Isten ígretibül, Gejza Attyá-

*) *Ad it edgyet enek, Gyönyörködgyél sat. hoz*
nimen e könyvben.

hoz és Annjához lön szózat az Egből, Hogy Fiok léfzen, Ki népet ki vészzen Poganyság sötétségiből:

Nevelkedék Szent Albert Püspök szép oktatásában : Es szokást vön éjel és nappal Isten imadásában : s' ugy naponként jobban részesüle az Isten malasztjában.

Már hogy Attya után rá nézendő volna az Ország Királysága : Maga erkölcsére többeket-is vinnilön nagy kívánsága : Hogy a' Nemzetinek, 's lenne kinek kinek menybéli bóldogsága.

De erős Fegyveres Pokolbéli Sátan félti vala prédáját : Fegyverre kelni köllöt Szent Istvánnak, és fel venni standárját ; Kupa Herczeg Hada, még meg szalada, és csak meg alázá magát.

Akkor menybéli hatalom által meg győzvén Elenségit : Kristus törvényire kényszeríti vala Magyarok nemzetségit ; Es keresztség után rájuk jutatá Isten ósméretségét.

Szent Benedek szerzetesinek mindgyárt első Kalasztromot, Epített Szent Márton nevire, melléje szép Templomot : Hogy ott éjel nappal Istent dicfírnének, téven sok szent Aldozaot.

Ennek utánna egész Országban sok szép külömb Tempolomokat, Epítete es fundála tiz egész Kaptolomokat ; Püspököket-is annyit fel alitta, mint Hit-béli Ofzlopokat.

Ily cselekedetit Romai Pápa meg dicfíré 's meg áldá : Angyal intéséből szent Koronát néki Királyi Nével ada : 's onnan Hitnek jellül Czimerin Orzágnak kettős kereszt marada.

Ez meg lévén, nagy Szentegyházat Kristus Sz: Szűz Annjának, Fel állíta fundamentomúl Ország Patronájának, Kit Fehér Várot meg szenteltete tiszteletére annak.

Sót Romában Constantinopolyban, és a' Jerusálemben ,
S mint

mint e' Világnak leg fellyeb való tekintetes Helyeiben, Aldá's dicsőíté felséges Istent Templomok épületiben.

Szegényekhez könyörülő szívit vóltaképpen meg mutatá; Kiknek éjel-is Templomok körül bőven a' pinzt osztogatta: Kiert hólta után irgalmas kezének a' rothadás nem arthata.

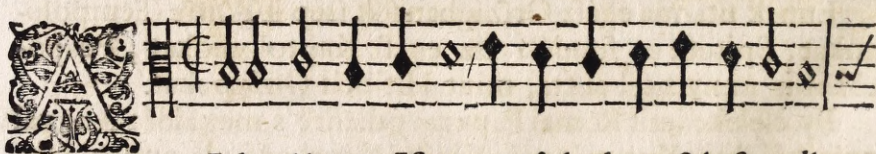
Ejel, 's reggel korán, nappal dólga után, a' Szent elmél-kédéseket, Gyakorlá nagy szív buzgóságával Istenes könyörgéseket, Hogy Isten szerelme gyuladozván benne, tónbóldog égéseket.

Fáradtságos élete terhit údvősféges munkáját, Hogy meg jutalmazná igaságos Isten el jutató oráját; Kiben el vévé menyország-béli más boldogab Koronáját.

Mi Nemzetünknek Szent Apostola, dicsőséges Sz. István: Imádg érettünk: hogy Menyországba mi-is utánnad jutván, Örök boldogságban dicírnjuk Istent, Kit egyedül szívünk kíván. Amen.

Cantio de Sancto Ladislao Rege.

Ad Notam. Dicsőült helyeken menyei Paradicsom.

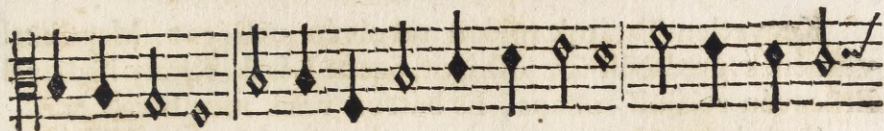

Ldot légyen Isten az ő kedves fok szentiben,

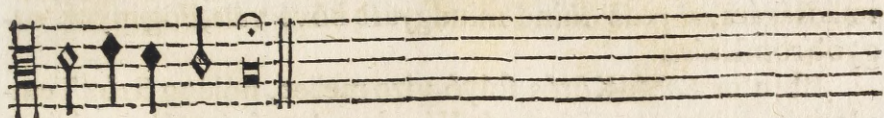

Kiket fel magasztal menybéli dicsőséében, Es részeitetett
itt e'

itt e' földön, Krisztusnak Szent kereftében, üldözések

szenvedésében.

Bóldog illy Szentek közül az Szent László Király vala: Kia' Szent Istennek életében kedvet talál, Az Angyali Szent koronának, Magyar Nemzetnek, és országnak, Második Szentséges Királya.

Tiszta Szűz életről fogadást Istennek téve: Ki szeretetésből, házas társat nem-is véve, Sőt élete veszedelmére, Egy fogoly szűz Leány kértére, A' pogány ellen harczra méne.

Bátor és fzerencsés vitéssége olyan nagy volt, Hogy ő idejében senki nem látott hasonlót. Mert az ő tiszta Szent élete, Erdemes volt, hogy Angyalok-is, Még meg harcolnának mellette.

Hadakat viselvén mindenkor bizék Istenben, Es azért fzerencsés dolga vala mindenkben, Mert maga javát nem keresé, Hanem mi lenne nép javára. Es csak mi volna, Isteneisé.

Innen az Ur Isten Tábora szorúltságában, Gyakran meg fegité ötöt több fele csüdákban, Száraz kősziklaból vizekkel, Hadait tartá pufztaságban, Szarvas bial, hús ételekkel.

Kegyetlen Tatárok midőn rabolván országot, Magokkal vinnének predabéli fok jőszágot, Szent László Király hadaival Erkeztvén rejájok rohana, Es bátron vélek meg harczola.

Szaladván fok szép pinzt magok után el-hintének, Kapozó kergetőktől ők hogy meg menekednének. De Szent László imádságára, a' pinz mind mindgyárt kövé vála, Pogányok nagyobromlására.

Isten intéfiből Kőrös folyó vize mellet, Bóldog Szűz Templomát epitetett és fel emelt, Várodon; 's másutt több egyházot Fundála, és Püspökséget, Adván hozzájuk nagy jőszágot.

Oly lelki örömmel és szívbéli buzgóságal, Istenhez vonódik fel, fel nagy szeretet által, Hogy az égre-is emelkedék, Es menyői világozsággal, Dicsőült teste fényeskedék.

De hogy már állandó örök boldogságban jussón, Dicsőült Karok közt ülyön menyői Thronuson, Meg vetvén világnak hiuságát, Lelke testétől el-válván, Meg nyeré bóldog kívánságát.

'S már hogy Várad felé testet tetemét vinnének, Es egy helyt úttýokban tovább nyugovást tennének, Szent testel szekér, lovák nélkül El-ragadtaték, 's helyre juta, Hol több csuda-islón az égből.

Mint szerette légyen egész Ország az Szent Lászlót, Meg teczik, mert fel von három esztendeig gyászot, Senki addig musikát nem hallott, Mert kinek kinek édes kedvét, Szent László maga után el-vont.

Edes Királyúknak drága nemes Szent erkölcsét, Kövesűk Magyarok látván élte illy győmölcsét: Hogy hozzá szívünk kiyánságát, Istent dicfirvén meg nyerhesűk, Miis menyőrszág boldogságát. Amen.

Cantio

SZ: ANGYALOKRUL VALO ENEK.

135

Cantio de Sanctis Angelis.

Ad Notam: Ergo si Patiendum Lubens patiar.

Ilencz Angyali Kar, Meny dicsőségében, Vi-

gadnak szüntelen, az Isten sziniben: Az Istent imádgják

dicfirik, és áldgák, Egek felségiben. Az Istent imádgják &c. *Rep.*

Szent, Szent, Szent Nagy Isten, Világ alkotója: Minnyájúnknak Ura, és boldogítója: Te mindenben föllül, méltó vagy egyedül áldásra végnélkül. Te mind: &c.

Igy Istent dicfirvén Angyali seregek, Nékünk-is kik vagyunk itt gyarló emberek, Minden ügyeinkben, és szükségünkben, gondunkat viselnek.

Tobiásnak Angyal vala úti társúl, Kit úton meg mentet haltúl és haláltúl, Kincset, házos tárfot néki, szem világot, az Attyának adot.

Angyal által Judit Holofernes fejét, Vévé, 's meg futamtá tabora

tábora sok népét, Angyal egész tábort egy éjel le vágot, Senakerib idét.

Judas Makabeust a' feregeivel, Győzedelmesé tön Angyal fegyverivel, Kis Jéfust Betlemből, és veszedelemből, el-viteté éjel

Angyal Sidrak Misák, és Abdenagot, Tűzes kemenczéből fēretlen ki hozot, Es hogy a' Danielt Orofzlány el nem nyelt Angyal oltalmazot.

Sodoma, Gomorra tűz veszedelmiből, Angyal ki vit Lothot, nem erőszak nélkül: Istrásálok ellen, Szent Pétert hirtelen, ki menté tömlőczből.

Az Isten Angyali testi dolgainkban, Ha készek szolgálni sok nyavalyáinkban, A' Lelkünk javára, 's annak oltalmára, még készebbek arra.

Kornelius Pogány, más sok jó tétivel, Ne veszne, Hit nélkül testivel lelkivel, Meg jelenék Angyal néki fényes nappal, hitre intésével.

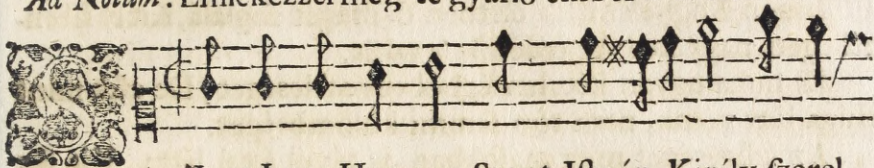
Szent Fülőpet Angyal el küldé meszire, Eunúkuft hogy hozná a' Krisztus hitire: A' Magyar Nemzetet az Angyal vezette Isten hívségire.

Méltó tehát midőn veszünk ennyi jókat, Angyaloktól, mi is tisztellyük azokat, Az Ur Istent áldgyuk, és fel magasztaljuk, illy jók elsőokát. Amen.

Cantio de Sancto Emerico.

Ad Notam: Emlekezzél meg te gyarló ember a' te Istenedrűl:

Zent Imre Herczeg, Szent István Király szerel-

metes Fia: Eő nagy érdeme Dicfiretire minnyájúnkat hija.

Dávid mondása, hogy a' Szentekkel más-is Szenté léfzen,
Szent Imre Herczeg ebben példája azt igazzá téfzen.

Mert ennek vala Szent Gerárd Püspök bölcs szent tani-
tója, Es önön Attya a' Szent életben példa mutatója.

Szoktaték ilyen, Tanítóitúl gyakor imádságra, Hogy
még kis korban érdemes lenne Isten malasztyára.

Ejel-is azért fok édes álmát gyermek meg szakasztá 'S inkáb
Isteni dicfiretekben ollyankor virasztá.

Imadságiban ha bujdosónak elméjét ősméré, Soltárok vé-
gin alázatosón bocfánatot kére.

Igy midőn mások nemes Iffiak, Szent Imre szolgái, Kedve-
ket tölték álomban ejel, mint világ fiai.

Edes Teremtő Mennyei Attyát Szent Imre tisztelé, Fél étsza-
kákon Szent Soltárokat ébren énekelé.

Beszprimben egykor ejel le méne Szent György Templo-
mába, Kérvén az Istent, mi lenne inkáb, kit túle kívánna.

Hát

L. pag. 159.

Hát szép Menyei nagy fényességből adaték illy szózat,
Hogy a' szűzeség ő tüle lenne leg kedvesb áldozat.

Innen Angyali tiszta életben ő magát foglalá, Kiért Isten-
nél igen nagy kedvet érdemle 's találá.

Es noha ugyan kételenségből véve feleséget, De csak mint
Húga lótt volna, nem tön semmi külömbséget.

Az szűzeséget még másokban-is távúl által látta, Kit Sz:
Mauruban sok külömb édes csókokkal mutata.

Királyi Fiu drágagyönyörű virágzó korában, Szentül szű-
zen élt, és nem részesült e' világ javában.

Kiért lön hamar, hogy jöve immár végső bódlog Ora, Ki-
ben Szent Imrét Isten emelé véghetetlen jóra.

Az Angyali szép Istent dicfíró éneklés hallaték, Hogy ő
Szent lelke bódlog életre Menyékben viteték.

Oh mely szép dolog kis éltünk-korig Istennek szolgálni,
Jobb hogy sem minden Világ kincseit keresni 's találni.

A' világ dolga csak álom módra hamar el enyészik, Es Po-
kol kinnya érkezik reá, ki világban bízik.

Jobbhogy Szent Imrét mi-is kövessük, és világ hívságát, It-
ten meg vessük, hogy meg nyerhessük lelkünk bódogsá-
gát.

Dicsőség legyen a' Mindenható Felséges Istennek, Ki oly
malasztot 's adot örök jót Szent Imre Herczegnek.

Cantio de S. Agnete Virg. & Mart.

Ancta Agnes, ejus Festum hodie celebramus:

Dum ipsam persequeretur infidelis Tyrannus,   Se se Deo
Se se Deo

dedicat, Solum sponsum prædicat, o o o Jesum ex animo.
dedicat, Solum sponsum prædicat, o o o Jesum ex animo.

Dicens: cum hoc casta sum, Hunc tangendo munda sum,

Cum hoc vivens Virgo sum, Casta sum, munda sum, Virgo sum.

T

Abi

Abi à me o Tyranne, abi pabulum mortis, Nam Amator alter suæ me fecit esse sortis: & Cujus pulchritudinem stupent Celstitudinem; e, e, e, Sol, luna, & stellæ.

Repetuntur semper similes tres versiculi usq; ad Quem exclusive,
Quem cùm amavero casta sum, cùm tetigero munda sum,
cùm accepero Virgo sum. Casta sum, munda sum, Virgo sum.

Ipli soli servo fidem, & totam me committam, In vultu qui me signavit, Alterum ne admittam & Cujus servi Angeli, sunt & Archangeli i, i, i, servi sunt Angeli. Quem cùm amavero casta sum, cùm tetigero munda sum, cùm accepero Virgo sum, Casta sum, munda sum Virgo sum.

Me cyclade auro textâ pretiosâ ornavit; Et ut sponsam, me coronâ fulgidâ decoravit: & Cujus Mater est Virgo, Et sine consortio, o, o, o, Pater Famineo. Quem cùm amavero casta sum, cùm tetigero munda sum, cùm accepero Virgo sum, Casta sum munda sum, Virgo sum.

Collo Dextrâ, datos gero lapides pretiosos, Margaritis Aures edunt sonos deliciosos. & A Jesu vernantibus, gemmis coruscantibus; a, a, a, sum sum circumdata. Quem cùm amavero casta sum, cùm tetigero munda sum, cùm accepero Virgo sum, Casta sum, munda sum, Virgo sum.

Sensuales voluptates jam detestor ut octo, Vivo Deo & pro eo mori, mori, exopto. & Illi cor & anima, Uni soli gloria a, a, a, cedat per sæcula. Quem cùm amavero casta sum, cùm tetitigero munda sum, cùm accepero Virgo sum, Casta sum, munda sum, Virgo sum.

Amen.

Eadem

Cantio Eadem Ungaricè.

Szüz Szent Agnes a' kit tisztel minden féle Tartomány: A' Smidón ötet üldezné kegyetlen gonosz Pogány: &c. Csak Ur Jé-
sus! áld vala, 's neki magát ajánlá, ajánlá és e' képpen monda.
*Hic ultimus sensus circiter 9. verbis constans seu tribus parvis versicu-
lis ubique in quo libet versu repetitur.* Ezt szeretvén Szent vagyok,
illetvén tisztá vagyok, hozzá menvén Szüz vagyok: Tisztá
vagyok, Szüz vagyok, Szent vagyok.

Eredgy Pogány távúl tülem, eredgy halálnak étke: Mert
más engem már el jegyzet, és magának el-vette, &c. A' kinek ő
szépségit, és az ő nagy Felségit, Eg napja méltán csodállya
Kit szeretvén Szent vagyok, illetvén tisztá vagyok, hozzá
menvén Szüz vagyok, Tisztá vagyok, Szüz vagyok, Szent va-
gyok.

Csak néki magam ajánlom, és meg tartom hitemet, A' ki
mást, hogy bé ne vegyek, meg jegyezet engemet: &c. A' kinek
az Angyalok, szolgálattýára valók, Angyalok és az Arkangya-
lok. Kit szeretvén &c. *ut supra.*

Fényes arany vont ruhában engemet öltöztetet: Es mint
Jegyesérereám Koronát fel-tétetet: &c. Ki Szüz Leány magzat-
tya, Aszont nem ősmér Attya, Az Aszonyt nem ősmér az At-
tya; Kit szeretvén Szent vagyok, &c. *ut supra.*

Csillagzó drága kőveket nyakamra 's job kezemre, Adot meg
bócsúlhetetlen gyöngyöket füleimre: &c. Eppen környülvet en-
gem, Jésus lelki Jegyessem, szépekkkel, és drága kővekkkel,
Kit szeretvén &c. *ut supra.*

A' Testi gyönyörűséget mindenestül útálom; Elni Isten-
nek, és érte csak meg halni kívánom: &c. Légyen lelkem életem

SZ. ERSEBETRŰL VALÓ ENEKEK.

a' ki meghólt érettem, kedvére és dicsőségire. Kit szeretvén
Szent vagyok &c-*ut supra*. Amen.

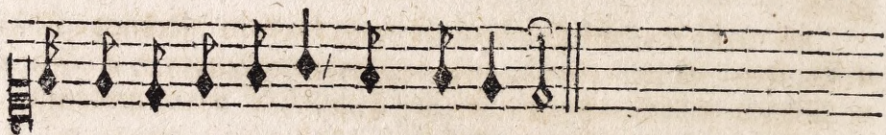
*) Cantio de S. Elizabetha Hungariæ Regis Filia.

Zent Őrsébet Afzony életirűl, Emlkezzűnk

fok jó tételérűl : Mi-is őtet kővefűk azon légyűnk, A,

mit benne dicfirűnk, cselekedgyűk.

Születék Őrsébet jó órában, Királyi Atyátűl Székes Vár-
ban : Nevelkedvén hogy el-kezde szóllani ; Jesűt Jesűt tűle
vólt cfak hallani.

Szokék imádsághoz el annyira, Hogy egyéb mulatság va-
la kinnya : A' játék kőszt gyakorta kápolnában, Be-szalada,
hogy imádkoznék abban.

Nagyobkorra minden szive kedve, Az Istenhez vala fel-
emelve : Hogy cfak alig imádságtűl, Templomtűl, Vitethetet
űnalmas Udvarlókűtűl.

*) Ugyan e' melodia áll pag. 178.

Isten

Isten dicfiredi gyakorlását, Meg tartá mind végig Szent szokását: Férje oldala mellől szokat kelni, Titkon éjjel 's tén-den Istent tisztelni.

Szegényekhez vala kegyes, és jó, Könyörülő szível adakozó: Még kis korban asztali falatkákat, Ehezőknek gyakor-ta osztogatot.

Egyfzer ki vitt volna köténykében, Olly alamisnácskát téli időben: Király Attya Kit elő találá, Rosácskákká Szent alamisnája vála.

Az után fok számú Ezereket, Aranyat, ezüstöt; 's több Kéncseket: Nagy éhségben Csűrőkből gabonáját, El osztotta, sőt a' maga ruháját.

Ehez nagy Ispitált építetett, A' kiből fok szegényt hel-heztetett; Kezeivel étette betegeket, Tisztogatta fekélyesrűt sebeket.

Mindent el osztá fok koldulókra, Maga-is szegénnyé lón utó-lra: Ki vetteték özvegységben jószágból, Es élt 's jót tött másokkal fonásából.

Nem magának való volt Őrsébet, Másokhoz mutatot em-berséget: Istenihez buzgó nagy szeretet, Kinek éppen szentelé az életit.

Isten is illy maga szolgálóját, Am meg dicsőíti éltit, hól-tát: Bőjttől fonnyat orcája mások előtt, Midőn a' szép Angyalhoz hasonló lőtt.

Boldog Szent halálán örülének, Angyalok, és szépen ének-lének: Templom felet fok szép madár képiben, Istent dicfírvén illy kedves szentiben.

Hólta után sem szűnt könyörölni, Sőt jó tété kezdet ö-

regbűlni ; Mert halottak életre vív a juttak ; Sánták, vakok általa meg gyógyultak.

Mi is e' nagy Szentnek példáiára, Allyünk testünk sanyargatására : Teliyes szível a' másoknak javára, Igyekezzünk, és Isten áldására.

Mert jobb a' Lázárral itt szenvednünk, Szenteket kis-korig úgy követnünk : Hogy ő vélek lehessünk boldogságban, Eörök dicső életben menyországban. Amen.

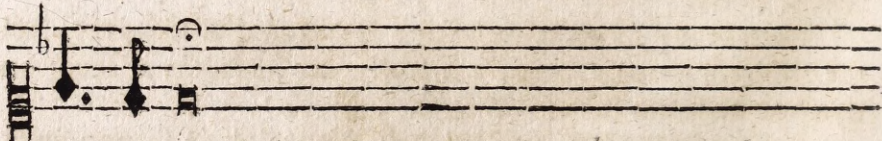
Cantio pro Festo Dedicationis Ecclesiæ.

Enyei Város Jerusalemben, Kivánatos boldog

helyem, Ki magasra élő kövekből, Naponként épül és

öregbül.

Mint szeretőnek ő Jegyesse, Van környül véve nagy ékessén : Ezerni sok ezer Angyalall, Mint dicső szép koronával.

Sze-

Szerencsés Jésus mátkája, Kit bódogit ő malasztya, Gazdagit felséges Attya, Szent Lélek örömben tartya.

Eleven szép drága kővek, Falai kibúlépülnek, Mind Isten képű személyek, Kik e' földön szentül éltek.

Kik Krisztus szeretetiért, Tűrik ha őket ki meg sért, Sok útésszel faragtatnak, Szent Sionra úgy rakatnak.

Menyei Város Jerusalemben, Kívánatos boldog helyem, Ki telyes vagy dicsőséggel, Csillágozol szép fényességgel.

Szent Békeségnek te várossa, Kapud annak nyitva tagosán, Kit követi győzelem, Harczaitán, a' bűn ellen.

A' kő-falak ékes rendi Mind csak sok Szentek seregi, Csillagoknál, drága kőnél, Fénylik jobban minden személy.

Szent, Szent, Szent, áldot Ur Isten, Kiáltnak szűneti nincsen : Ott éneklés Lant szó zengés, Örömben van Város egész.

Midőn e Várost szemlélem, Magamot ott lenni vélem : Engedd oh édes Istenem Valósággal veled lennem. *Rep.*

Engedd oh édes Istenem Valósággal veled lennem Amen.

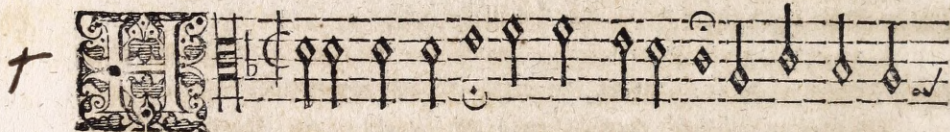

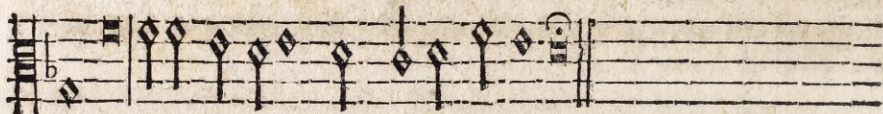
Psalms 117. Confitemini Domino.

Novi quendam, qui ex hoc Psalmo aliquot versus in gravi & longiori infirmitate sua casualiter menti incidentes, sapius postea usurpabat, & identidem repetebat, uti sunt: Castigans castigavit me Dominus &c. & Non moriar sed vivam &c. tandem adveniente mediâ nocte Resurrectionis D. ex desiderio evadit ad templum dum surgere conaretur, in ipso conatu repente viribus receptis, totaliter sanus surrexit. Ideo hic idem Psalmus pro plurimum commoditate diligenter est a me in suo literalis sensu in Canticum redactus.

Ad Notam: Követi vala népnek foksága &c.

Alát adgyatok kegyes Istennek és Urnak, mert

ő jó: Irgalmafsága mert örökké való.

Mondgya 's vallya meg mostan Izraël, mert nagy ő jósa-
ga, Es mert örökké ő Irgalmafsága.

Mondgya 's vallya meg most nevezetes egész Aron háza:
Mert örökké az ő Irgalmafsága.

Mondgyák 's vallyák meg mostan mind azok, kik az Urat
félük, Mert irgalmasnak örökké ösmerik.

Az Urat hívám én segítségül a' háborúságban: Es meghal-
gata engem szorúltságban.

Hatal-

l. 110 lapon.

Hatalmas Isten nékem segitőm, mitt mivellyen nékem :
Ember akar ki, nem félhetek éppen.

A' nagy Ur Isten ő én segitőm, ő Ki meg őrizzen : Elensé-
gimet én csak föllül nézem.

Jobb bizodalmat hogy kiki vessen hatalmas Istenben : Hogy
sem mint gyarló akar mely emberben.

Sokkal hasznosab 's volta képpen jobb bizni az Istenben :
Hogy sem világi nagy Fejedelmekben.

Környülem jártak, 's engem sarkaltak minden Nemzetsé-
gek de az Ur által nem volt tehetségek.

Köröslén körül engemet vettek magok környékiben :
De boszút vettem rajtok Ur Neviben.

A' méhek gyanánt mind környül vevén engem, felgerjed-
tek : mint tűztővis közt, de csak boszút nyertek.

Taszigáltatván el hanyatlottam, hogy már csak el esném,
és fel vőn engem menyei Istenem.

En erősségem, és dicshiretem nem más Isten kívül : Hogy
szabadulék ő lőn segítségül.

Vigaságrúl és szabadulásrul szót nem halhat másut : Hanem
Igazak hajlékában ki jút.

Az Ur hatalmas job keze erőt, nagy erőt vit végben : Felma-
gasztalván engem erejében.

Nem halok meg én, hanem élek, és fen szóval hirdetem :
Miket Ur Isten cselekedet nékem.

Ösztorozván csak meg östorozot, engem én Istenem : Es
a' halálnak nem engedet engem.

Az Igazságnak kapuit nékem, nékem meg nyílsátok : Bé-
menyén az Urnak én halát adok.

Ez az Urnak az ő kapuja a' kin az Igazak : Bé mennek, és nem a' gonosz hamisak.

Hálakot adok néked, engemet mert Te meg halgattál: **S** szabadulásomban segitőm voltál.

Az építőktől a' mely kő vala éppen meg vettette: Szeglet fejének az lőn bé tétette.

A' jó irgalmas's egyyűt hatalmas Istentől lőn meg ez: Es ugyan csudát szemünk előtt szerez.

Ez a' nap, melyet Felséges Isten szerzet önnön maga: Ör-vendezzünk mind, és vigadgyunk abba.

Uram szabadics, oh Uram segics jó előmentemben: Aldot a' ki jó Uram Te nevedben.

Az Isten az Ur az ő házából meg áldánk titeket : Es ő meg világoftotta minket.

Rendellyetek vig nagy ünnep napot sűrű zöld ágakkal: Szép legyen Templom oltórig azokkal.

Istenem vagy Te, és hálát adván, Tégedet én áldlak: En Istenem vagy, és fel magasztallak.

Hála adó lészek hozzád, engemet mert Te meg halgattál: Es én szabadulásomat Te adtál.

Hálát adgyatok kegyes Istennek és Urnak, mert ő jó : Ir-galmafsága, mert örökké való.

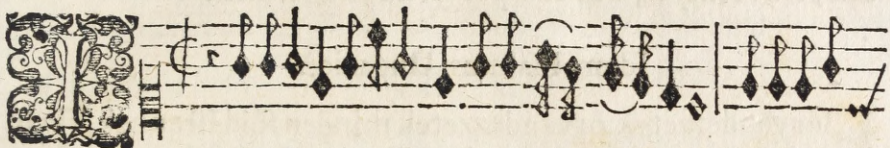
Atya, Fiu, Szent Lélek Isten legyen dicsősége: Kezdetben mint volt, ugy most és öröké, Amen.

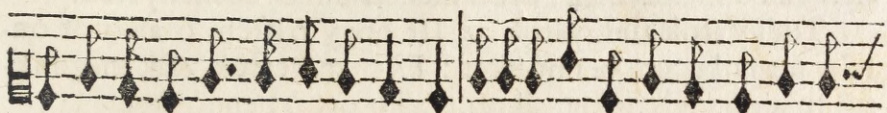

Vcl. Phokoly
SZAZ KILENCZVENKILENCZEDIK SOLTAR 149

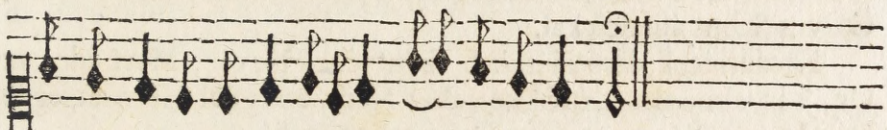
Psalmus 99 in hanc Melodiam Latinè & Ungaricè redactus.

Ubilate, Jubilate DEO omnis terra, Et servite

& servite Domino lætantes: Introite in conspectu ejus

exultantes, lætantes lætantes, exultantes.

Scitote quia Dominus est est ipse Deus, Ipse ipse nos, & omnes fecit & creavit: Neque ullus nostrum à se ipso promanavit, Fecit nos Deus, nos nos creavit.

Populus ejus, populus ejus & oves pascuæ, Introite portas ejus in confessione: Ejus atria in hymnis & laudatione, in laude, laude, laudatione.

Celebrate, celebrate laude nomen ejus, Quia clemens in æternum Dominus & suavis: Et progenies in omnes summæ Veritatis, est suavis, & summæ Veritatis.

Laus gloria, laus & gloria Sanctæ Trinitati, Cum Filio & Spiritu

Spiritu Sancto, DEO Patri : Sicut trino, sic in esse veræ Unitati, laus semper, laus semper Trinitati. Amen.

Idem Psalmus Ungaricè.

Eörvendezzetek,örvendezzetek minden föld Istennek,Vigan szolgálatok néki minden féle népek : Eörömmel ő színe eleiben bé mennyetek , örömmel örömmel, bé menyetek.

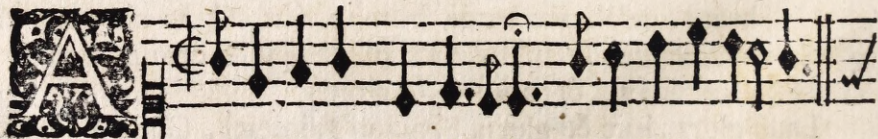
Tudgyátok tudgyátok az Ur hogy ő Isten, ő alkotot önön maga képeire bennünket : Es nem vettük csak magunk-tul tulajdon lelkünket: alkotott alkotott ő bennünket.

Ti népei,ti népei ő legelt juhait,mennyetek bé ő kapuin hálá adásokkal: Es ő háza pitvariban kedves áldásokkal,kedves Szent,ekdves Szent áldásokkal.

Dicsérjétek,dicsérjétek ő szentséges Nevét, Mert édes az Ur, 's irgalma mert örökké való : Nemzetségről Nemzetségre igazakot szőlő, mert édes, és igazakot szőlő.

Nagy dicsőség,nagy dicsőség légyen az Istennek, Az Atyának, és Fiúnak,és a' Szent Léleknek : Három személyben egy élő és örök Istennek, dicsőség Istennek az Istennek, Amen.

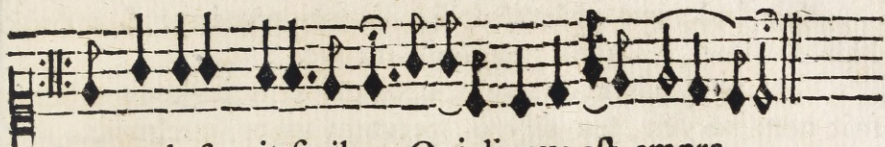
Cantio de puro amore Dei, ab aliquo, ut credere fas est, pientissimo Religioso Compolita, & nunc recenter Typis edita, notis musicalibus expolita, & in linguam etiam vulgarem Hungaricam translata.

Mo Deum, sed liberè, Amo, sed hoc amore

Quem

Quē corde sŕeuit ŕcribere, Qui dignus eŕt amore.

Amo, ŕed hæc incendia, Vos aŕtra non paratis, Non appetit ŕtipendia, Qui vult amare gratis.

Non me movet cœleŕtibuŕ Locata ŕpeŕ in hortis; Nec hiŕ adurunt æŕtibuŕ perennis antra mortis.

Amor coëmptuŕ nulluŕ eŕt, Amabo nil petendo, Nam cruciatuŕ nulluŕ eŕt, Amabo nil timendo.

Iŕtiŕ amoris ignibuŕ Menŕ tota concaleŕcit, Dum mortis ex inŕignibuŕ, Te cognituŕ ŕtupelcit.

Extingue cœli Lumina, adhuc adhuc amabo, Extingue ŕtigis flumina, adhuc adhuc amabo.

ŕpeŕ nulla ŕit ŕi diligam, Adhuc adhuc amabo, ŕtiŕ nulla ŕi non diligam, Adhuc adhuc amabo.

Nil deŕ, adhuc amaberis, ŕpeŕ nulla me titillat; Damnaŕ, adhuc amaberis, Nec ŕic amor vacillat.

Ruente cœli Culmine, orcoque deŕlagrante, Solo amante Numine, Amabo ŕicut ante.

Eadem Cantio Hungaricè & ad eandem Notam.

Szeretvén Iŕtent, ŕzeretem: De nem máŕ ŕzeretettel, Ha nem menyébi Iŕten kit ŕzivembe rekeŕztettel.

Tűzeŕ nap tőb cŕillagokkal, E ŕzeretet Lángjának Nem lehettek ti ezkőzi, ki ŕzeret ingyen, annak.

V. 2

Nem

Nem indít arra gyönyörű Parádicsom reménye, Sem örök halál félelme, szörnyű pokolnak mélye.

Vett, vagy vásártól szeretnem nem oly annyira kedves, Semmit nem kérvén, sem félvén, szeretem mert szerelmes.

Szeretnem Lángiától elmém Olvad, oh boldog élet! Midőn téged én Istenem holtá után szemlélhet.

Am bár a' Pokolnak tüze, Egi világozsággal, El óltassék; még-is fogok szeretni valósággal.

Ne adgy semit, még-is túlem Isten fogsz szerettetni, Kárhoztass bár, még-is túlem nem fogsz meg gyűlöltetni.

Szakadgyanak le az egek, Pokol meg emészteszék, Még-is túlem szerettetni fog drága Szent Istenség.

Szeretvén Istent szeretem, De nem más szeretettel, Hanem az ingyen szerető szivben kit keresztett-el. Amen.

Sequentes quatuor Cantiones sunt magis ad Catholicum stilum reductæ.

Cantio Post Concionem.

Mondgyatok dicfirtet az Ur Istennek hív keresztyének; Szentséges tiszteletet adgyatok ő Nevének.

Isteni félelemmel Ur Krisztusnak örvendgyetek; Mert Anyaszentegyházban lakozik ti veletek.

Manna helyet minket tért drága Oltári Szentséggel; Biztat Szent Igéjével, édes igiretivel.

Szent, Szent, Szent, Te Neved Ur Jéhus magas menyekben: Sz. Sz., és dicsőséges minden Nemzetségeken.

Hála legyen Te néked, hogy Szent Igédnek Hirdetőitül A' büntül retentetünk, jóra ébresztettetünk.

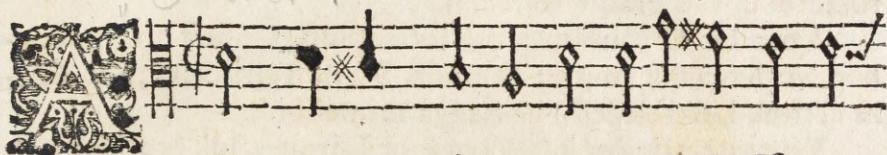
Téged

Téged menyébéli Isten illet Oltári mi Al dozatunk; Innepi
szentelésünk, minden hálá adásunk.

Dicsfret és dicsőség Neked az Egi magasságban; Aldás és
hálá adás itt Annaszentegyházban. Amen.

*Alia similis Cantio in elegantiore Notam & methodum redacta uti
hic subjicitur.*

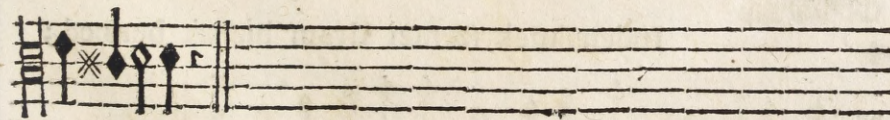
Ldgyon meg minket Sz. Atya Ur Isten;

Aldgyon meg minket kegyes Fiú Isten, Aldgyon meg

áldgyon Szent Lélek Ur Isten, Harom személyben az egy

való Isten.

Atya Ur Isten, Ki Te Szent Fiadat, Menybülle küldéd, hogy
bűnös

bűnös Adámost, és ő fiait büntül meg mentené's ujonnan nálad kedvesfleké tenné.

Fiu Ur Isten Ki magof's Keresztfán, Magadat mi érettünk feláldozvan; Eleget tél Mennyei Atyádnak 's véget vetettél az ő Haragjának.

Szent Lélek Isten, a' Ki mind ezekben, Ezköz lé embernek üdvösségében; Mert Te a' Krisztust bódog Szűz méhében, öltöztetél ugyan ember testében.

Azon Ur Krisztus hogy több jót-is tenne Velünk hogy menyben Sz: Atyához méne; Eönnön Szent Testit verit, Kit áldozza értünk, Lelki eledelül itt hagyja mi nekünk.

Végtire pedig örök boldogságot, Igire nekünk és a' Menyországot; Ha ő Szent Nevének térdünket meg hajtyuk, 's Evangeliumi tanitást meg tartjuk.

Azért Atyának hozzánk Szent kedviért, Es Fiu Istennek ő engedelmiért; Szent Lélek Istennek nagy szeretetiért, Hálá és dicsőség legyen mind ezekért. Amen.

Hæc Cantio potest cantari tempore Conviviij.

Indeneknek szemei Uram biznak benned;

Mert Te adcz szükségekben azoknak eledelt.

Ki nyi-

Ki nyitod kezeidet 's mutacz jó vóltodat ; Es bé töltesz áldással mindenállatokat.

Etellel, és itallal táplálsz mindeneket, Te ruházod számtalan ennyi embereket

Egi szárnyas madarak, és erdei vadak, Szántás, és vetés nélkül tőled el tartatnak.

Mezei virágoknak sok szép liliomnak, Szebb ruházatnyok vagyon, hogy sem Salamonnak.

Menyivel inkább kiket képedre alkottál, Szent kezéd minket ruház, és étellel táplál.

Szállyon reánk tovább-is, Isten Szent áldásod, Mint Izraél népére mannával tartásod.

Mint hogy nem tartasz minket csak testi étellel, Hanem Sacramentomban önnön Sz: testeddel.

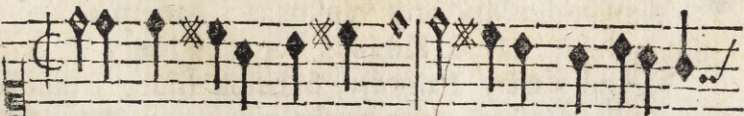
Méltó hogy illy nagy némű sok jökért áldásfál, Tőlünk Dicsíretekkkel föl magasztaltásfál.

Szent Sz: Sz: vagy Nagy Isten, és vég nélkül áldott, A' kitől illy bő áldás minnyájunkra szállott.

Add hogy, kik tápláltatunk tőled ez életben, Örök életre jussunk tehozzád Menyekben.

Hogy téged dicsírhefsünk, itten és az Egben, Ki csak egy való Isten vagy három személyben. Amen.

Cantio de Nativitate Christi.

Z Istennek Sz: Angyala, magos menybűl alá szál-

X

la, éjjel

la, Ejjel és a' Pásztoroknak mezőben imigyen szőlla.

Menyből jővők most hozzátok, és imé nagy jó hirt mon-
dok, Nagy örömet majd hirdetek, mellyen örvend ti szive-
tek.

Ezen éjjel egy kis Gyermeke, szép szűztől születék néktek,
a' Gyermeke szép, és olly ékes, vigasságra kellemetes.

Le hozta örök életet, melly Istennél volt készített, hogy
ti-is véle éljétek, Boldogságban örvendjétek.

Ez léfz néktek a' jegy róla, imé fekszik a' jázsolba.
Ott meg találjátok őtet, kitől Meny, föld, teremtetett.

Pásztorok ezeket halván, és Bethlehemben bé jutván, meg
találák az Ur Kristust, mondának szivben vigadván.

Nyilly meg szivünk, lásd meg jobban, ki fekszik itt a' Já-
szolyban, Ez a' Gyermeke bizonyára, A' szép Jézus Isten Fia.

Mi-is tehát mind örvendjünk, Pásztorok után bé men-
nyünk, Láffuk Messiást Ur Jesust, ki büntől mentő Istenünk.

Ah Allatok Teremtője! miért vagy illy nagy szegénység-
ben, Hogy fekszel az aszú szénán; szamar, s ökör közt aluván.

Nincs-e senki e' világon, ki tégedet bé fogadgyon, Nincsen-
é meleg helyesked, sem gyengén rengő bölcsőcskéd.

Nem fekszel bársony vankoskán hanem a' helyt aszú szé-
nán, noha Királyok Királya vagy, és Nagy Uraknak Ura.

Néked Király Palotája, barmok hideg Istállója, Nincsen
más Udvarló fereg, hanem szamar, és az ökör.

Oh

Oh kedves vendég nálam szállj, bűnőmtől ne ízfzonyodgyál, jőj-bé jobbúló szolgádhoz Szent kegyelmet Menyégbűl hozz.

Oh én szerelmes Jესűsom, drága meg váltó Krіstusom, őnnön szívemben szép szállást, tégy bődög kedves nyűgovást.

Sőt a' tulajdon lelkemben, lakozzál illőb helyedben, Hogy az élő Templomodban, áldgyalak őnnön magamban.

Az Mennyei magas Egben, Istennek Dicsőség légyen. Ki Szent Fiát küldé hozzánk, hogy Menyországban bē jutnánk. Amen.

Cantio novissima de Nativitate Christi.

Ad Notam: Dicsőség a' magosságban pag. 65.

HOgy kedves álmod szerzeneszűlöttinek, így énekel a' Szűz Anyakisdedinek: Alugy gyönyörű gyermekem Isten Fia, alugyalugy én szerelmem, Világ Dija.

En gyermekem, én Istenem és Tenemtőm, én örömem minden kedvem, üdvezitőm, Agyacskádnak violákat szedegetném, édes szívem kiben téged helyheztetném.

Szűzefségemnek Liliom koronája, Angyalok öröme és nagy vigasága, Paradicsombeli drága kedves virág, Alugy tégedet o-hajt az egész világ.

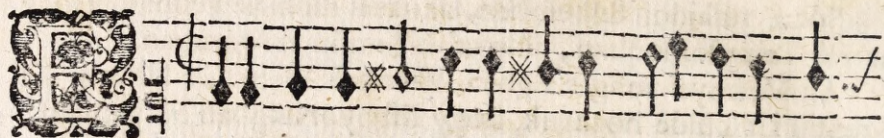
Egi mannát, világ minden édes étkit, néked adnám, de Szűz Anyád emlő tejét, inkább kedvelsz örömem égi kenyerem, Ki által emberek örök éltit nyerem.

Most egek harmatos mézet csöpögetnek, Isteni malasztot nekünk leeresztnek, Adám vétkit Eva átkát meg szűntetik, midőn Jესus szűztől világra születik.

Egek, világ, minden állat vígadgy. Örülly, látván hogy Isten mi rajtunk így könyörül: hálát adgy élő Istennek magoságban, mert már mi-is jutunk hozzá menyországban. Amen.

Cantio post Concionem, aut aliàs cantanda.

Mlekezzél meg te gyárló ember a' te Istened-

rül, Hálá adatlan te soha ne légy az ő jó vóltáról.

Lám az madarak mely igen reggel énekelni kezdenek, az mire Isten őket teremté el-nem feletkeznek.

Te pedig ember vagy éppen Isten képire teremtvé, ön-nön magábúl mert beléd vagy on a' lélek eresztve.

Azért meg áldot téged az Isten nyelved szollásával, okos elmével, és minden föllül lelki malasztával.

Az imádságban ne ted tunyává elmét és nyelvedet: mind éjel napal szép buzgó szókkal dicfird Istenedet.

Az Fülemlé lám meg nem fárad soha szollásában, mint Isten hadta igazán el-jár mindenkor dolgában.

Még eifélkor-is hozzája serken a' szép énekléshez, keresztény ember tennen magadat te-is szabjad ehez.

Tele

C. pag. 137.

Tele fektedben, és fel-költötben el-ne felejtkezzél, mire Istentől te teremtetél arrúl elmélkedgyél.

Istenes és szent jámbor erkölcsben magadat foglallyad, és úgy szép példát; házad népnek jó életre adgyad.

Hogy ha igazak Isten 's emberhez léfznek téteményid, úgy 's nem külömben meg halgat Isten szíved könyörgésit.

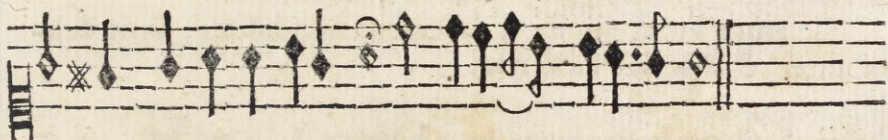
Te gyermekidet, és házad népet Isten félelmére, tanits és incsed mindenkor az ő Szent dicséretire.

Az Isten adgya, hogy úgy ő nevét minnyájan áldhadssuk, itten: hogy hozzá bódog és örök életre juthassunk. Amen.

Jesu dulcis memoria. ad Notam subsequentem.

Jesu dulcis memoria, dans vera cordis gaudia,

sed super mel & omnia, ejus dulcis praesentia.

Nil canitur suavius, auditur nil jucundius, nil cogitatur dulcius, quam Jesus Dei Filius.

Jesu dulcedo cordium, fons vivus, lumen mentium, excelsus omne gaudium, & omne desiderium.

Amor Jesu dulcissimus, & verè suavissimus, plus millies gratissimus, quam dicere sufficimus.

Jesu mi bonè sentiam, amoris tui copiam, da mihi per præsentiam, tuam videre gloriam.

Tua Jesu dilectio, grata mentis refectio, replens sine fastidio, dans famem desiderio.

Qui te gustant esuriunt, qui bibunt adhuc sitiunt, desiderare nesciunt, nisi Jesum quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat, novit quid Jesus sapiat, quàm foelix est quem satiat, non est ultra quod cupiat.

Jesu decus Angelicum, in aure dulce canticum, in ore mel mirificum, in corde nectar Coelicum.

Bonum mihi diligere, Jesum, nil ultra quærere, mihi prorsus deficere, ut illi queam vivere.

O Jesu mi dulcissime, spes desperantis animæ, te piæ quærunt lachrymæ, & clamor mentis intimæ.

Jam quod quæsi video, quod concupivi teneo, amore Jesu langveo, & corde totus ardeo.

Jesus cum sic diligitur, hic amor non exstinguitur, non tepescit, nec moritur, plus crescit, & accenditur.

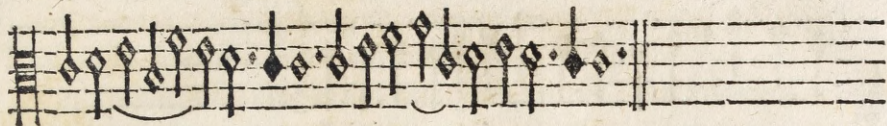
Hic amor ardet jugiter, dulcescit mirabiliter, sapit delectabiliter, & delectat foeliciter.

Denuò aliqui versus excerpuntur ad Notam subsequentem; ità ut pro devotione quisq; sua, etiam integrum Hymnum hunc S. Bernardi ad quàmlibet ex prædictis notis decantare valeat.

beatum incendium! & ardens desiderium, O
dulce

dulce refrigerium, amare Dei Filium.

Hic amor missus Cœlitus, hæret mihi medullitus, mentem accendit penitus, hœc delectatur Spiritus.

Jesu flos Matris Virginis, amor nostræ dulcedinis, tibi laus, honor, Numinis; regnum Beatitudinis.

Jesu sole serenior, & balsamo suavior, omni dulcore dulcior, præ cunctis amabilior.

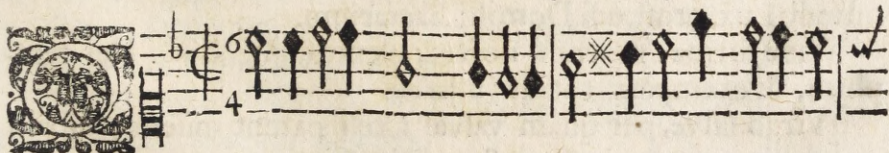
Cujus gustus sic afficit, cujus odor sic reficit, in quo mens mea deficit, solus amanti sufficit.

Jesus in pace imperat; quæ omnem sensum superat, hanc mea mens desiderat, & illâ frui properat.

Jesus ad Patrem redijt, Cœleste regnum subiit, Cor meum à me transiit, simul post Jesum abiit.

Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus, Ut nos donet Cœlestibus, secum perfrui sedibus. Amen.

Hymnus Sancti Casimiri, Omni die: aliis duabus notis accomodatus habetur interim in Cantionali Tyrnaviensi.

Mni die dic Mariæ mea laudes anima :

ejus

ejus Festa ejus gesta, cole devotissima.

Contemplant & mirant ejus celsitudinem : Dic felicem genitricem, dic beatam Virginem.

Ipsam cole, ut de mole criminum te liberet : Hanc apella, ne procella, vitiorum superet?

Hæc persona, nobis dona contulit Cœlestia : Hæc Regina, nos divinâ illustravit gratiâ.

Lingua mea, dic trophæa Virginis Puerperæ; Quæ inflictum maledictum, miro transfert germine.

Sine fine, dic Reginæ mundi Laudum Cantica : Ejus bona semper sona, semper illa prædica.

Omnes mei sensus ei personate gloriam : Frequentate tam beatæ Virginis memoriam.

O cunctarum foeminarum decus, atque gloria ; quam electam & eVectam, scimus super omnia.

Clemens audi tuæ Laudi quos instantes conspicias ; munda reos, & fac eos, donis dignos Cœlicis.

Virga Jesse, spes oppressæ mentis & refugium ; Decus mundi, Lux profundi, Domini Sacrarium.

Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ ; Dei templum, & exemplum totius justitiæ.

Virgo salve, per quam valvæ Cœli patent miseris ; Quam non flexit, nec allexit fraus serpentis veteris.

Generosa, & formosa David Regis Filia: Quam elegit Rex, qui regit, et creavit omnia.

Gem-

Gemma decens, rosa recens, castitatis Liliū ; castum chorū ad polorū quæ perducis gaudium.

Actiōis, & sermonis facultatem tribue, Ut tuorum meritorū Laudes canam strenuè.

Opto nimis : ut imprimis des mihi memoriam ; ut decenter & frequenter tuam cantem gloriam.

Ad aliam Notam : Ūdvöz légy ô Szűz Maria pag. 112.

Virgo gaude omni laude digna, & præconio: Quæ damnatæ libertatis facta es occasio.

Semper munda, & facunda Virgo tu Puerpera; Mater alma, velut palma florens & fructifera.

Pulchra tota, sine nota cuiuscunque maculæ: Fac nos mundos, & iucundos te laudare sedulè.

O beata, per quam data nova mundo gaudia; Et aperta Fide certâ, Regna sunt Cœlestia.

Per te mundus lætabundus novo fulget Lumine, Antiquarum tenebrarum exutus caligine.

Mundi Luxus, atque fluxus, docuisti spernere: Deum quæri, carnem teri, vitijs resistere.

Mentis cursum tendi sursum, pietatis studio: Corpus angimotus frangi, pro Cœlesti præmio.

Pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar : Ne tormentis comburentis stagni miser obruar.

Quod requiro, hoc suspiro, mea sana vulnere : Et da menti te poscenti, gratiarum munera.

Ut sim castus, & modestus, dulcis, blandus, sobrius ; Pius, reclusus, circumspectus, simultatis nescius.

Eruditus, & munitus divinis eloquijs, Timoratus, & ornatus sacris exercitijs.

Constans gravis, & suavis, benignus amabilis, Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.

Corde prudens, ore studens, veritatem dicere: Malum nollens, Deum colens, pio semper opere.

Esto tutrix, & adjutrix Christiani Populi, Pacem præsta, ne molesta, nos perturbent sæculi.

Salutaris stella maris: summis digna laudibus. Quæ præcellis, cunctis stellis, atque luminaribus.

Tuâ dulci prece fulci, supplices & refove: Quidquid gravat, vel depravat, mentes nostras, remove.

Virgo gaude, quod de fraude dæmonum nos liberas. Dum in vera, & sincera Deum carne generas.

Commendare me dignare, Christo tuo Filio: Ut non cadam, sed evadam de mundi naufragio.

Fac me mitem, pelle litem, compesce lasciviam, Contra Crimen, da munimen, & mentis constantiam.

Non me liget, nec fatiget sæculi cupiditas, Quæ indurat, & obscurat mentes sibi subditas.

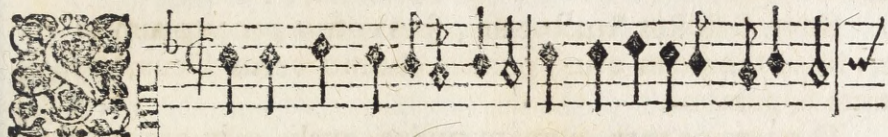
Nunquam ira, nunquam dira me vincat elatio, Quæ multorum fit malorum, sæpius occasio.

Ora Deum, ut cor meum, suâ servet gratiâ: Ne antiquus inimicus seminet zizania.

Da Levamen, & juvamen tuum illis jugiter, tua festa, tua gesta, qui colunt alacriter. Amen.

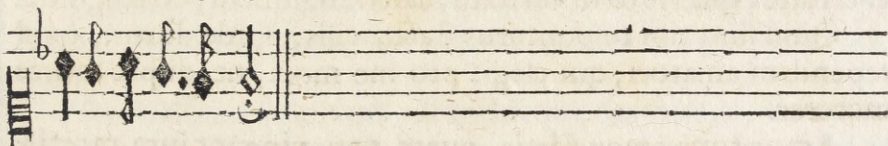
Pars Cantionis S. Bernardi de Passione Domini ad duplicem notam accommodata.

Alve Mundi Salutare, Salve, Salve Jesu chare,

cruci tuæ me aptare, Vellem, verè tu scis quare ; Da mi-

hi tui copiam.

Ac si præsens sis accedo, imò te præsentem credo, O quàm nudum hic te cerno ! ecce tibi me prosterno, sis facilis ad veniam.

Clavos pedum, plagas duras, & tam graves impressuras, circumplector cum affectu, tuo pavens in conspectu, tuorum memor vulnerum.

Grates tantæ charitati, nos agamus vulnerati ; O amator peccatorum, reparator confractorum ; O dulcis Pater Pauperum.

Plagas tuas rubicundas, & fixuras tam profundas, cordi meo fac inscribi, ut configar totus tibi, te modis amans omnibus,

Dulcis JESU, pie Deus, ad te clamo licet reus : Præbe mihi te benignum, ne repellas me indignum, à tuis Sanctis pedibus.

Salve Jesu Rex Sanctorum, spes votiva peccatorum ; Crucis ligno tanquam reus, pendens homo verus Deus, caducis nutans genibus.

O quàm pauper, o quàm nudus, qualis es in cruce ludus? derisorum jocus factus, spontè tamen, non coactus, attritus membris omnibus.

Sanguis tuus abundanter, fusus fluit incessanter, totus lotus in cruore, stas in maximo dolore, præcinctus vili tegmine.

O Majestas infinita ! ô egestas inaudita ! quis pro tanta charitate, quærit te in veritate, dans sanguinem pro sanguine.

Quid sum tibi responsurus ? actu vilis, corde durus, quid rependam amatori, qui elegit pro me mori, ne duplâ morte morerer.

Amor tuus amor fortis, quem non vincunt jura mortis; O quàm pia me sub cura, tua foves in pressura, ne morsu mortis vulnerer.

Ecce tuo præ amore, te complector cum rubore, me coopto diligenter, tu scis causam evidenter, sed suffer, & dissimula.

Hoc quod ago, non te gravet, sed me sanet, & me lavet, inquinatum & ægrotum, sanguis fluens hic per totum, ut non supersit macula.

Salve, Jesu summè bonus, ad parcendum nimis pronus, membra tua macilenta, quàm acerbè sunt distenta, in ramo crucis, torrida.

Salve latus Salvatoris, in quo latet mel dulcoris, in quo patet

patet vis amoris, ex quo scatet fons cruoris, qui corda lavat
fordida.

Odor tuus supra vinum, virus pellens serpentinum; po-
tus tuus, potus vitæ; qui sititis huc venite, te dulce vulnus
aperi.

Plaga rubens aperire, fac cor meum te fitire, sine me in
te transire, vellem totus introire; pulsanti pande pauperi.

In hac fossa me reconde, infer meum cor profundè, ubi
latens incalescat, & in pace conquiescat, nec prorsus quen-
quam timeat.

Horâ mortis meus flatus, intret JESU, tuum latus, hinc expi-
rans in te vadat; ne hûc Leo trux invadat, sed apud te permaneat.

Dulce JESU Christi pectus, tuo fiam dono rectus, abso-
lutus à peccatis, ardens igne charitatis, ut semper te recogni-
tem.

Tu abyssus es Sophiæ, Angelorum harmoniæ, te collau-
dant; ex te fluxit, quod Joannes cubans fluxit, in te fac ut
inhabitem.

O cor dulce prædilectum! munda cor meum illectum, &
in vanis induratum, pium fac & timoratum, pulso torpenti
frigore.

Per medullam cordis mei, peccatoris, atque rei, tuus a-
mor transferatur, quo cor totum rapiatur, languens amoris
vulnere.

Salve caput cruentatum, totum spinis coronatum, con-
quassatum, vulneratum, arundine verberatum, facies spitis
illita.

Salve cujus dulcis vultus, immutatus, & incultus, immu-
tavit suum florem, totus versus in pallorem, quem Coeli tre-
mit curia.

Morti tuæ tam amaræ, grates ago Jesu chare, O mi Clemens, pie Deus! fac quod petit tuus reus, ut absque te non finiar.

Dum me mori est necesse, noli mihi tunc deesse; in tremenda mortis hora, veni JESU absque mora, tuere me & libera.

Cùm me jubes emigrare, JESU chare, tunc appare, O amator amplectende, temetipsum tunc ostende, in cruce Salutifera. Amen.

Hæc superior Cantio potest etiam ad Notam subsequenter cantari.

Alve mundi salutare, Salve, Salve Jesu chare,

Cruci tuæ me aptare, vellem verè, tu scis quare; da mihi

tui copiam, da mihi tui copiam.

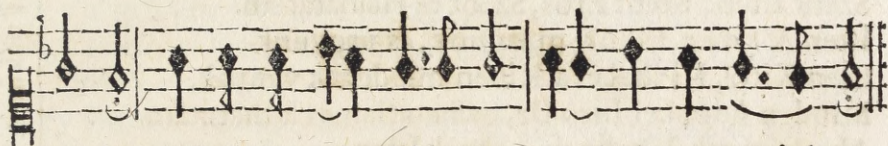

LITANIÆ DE SANCTISSIMA TRINITATE,

In Processionibus unum versiculum præcinit Cantor, & eundem repetit Populus.

Ram Irgalmazz nékünk, Kristus kegyelmezz

nékünk, O Bóldog Sz: Háromság, halgafs meg minket

O imádandó egység, meghalgafs, halgafs meg minket.

Menybéli Atya Isten, Irgalmazz minékünk.

Világ meg váltó Fiú Isten, Irgalmazz minékünk.

Szent Lélek Ur Isten, Irgalmazz minékünk.

Sz: Háromság Egy Isten, Irgal: minékünk.

Valóságos Háromság és Egység, Irgal: minékünk.

Egy és nagy Istenség, Irgal: minékünk.

Szent és oszlohatatlan Egység Irgal: mi nékünk.

Egygyefségállatlyában, és Háromság a' személyekben.

Egy, és egy aránt való hatalmafság.

Egy, és egy aránt öröktől való Felség.

Egy, és egyenlő Dicsőségű Atya, Fiú, Sz. Lélek Isten.

Egy Istenségbéli Háromság.

Teremtő, meg váltó, és vigasztaló Atya, Fiú, és Sz. Lélek Isten.)

Irg: mi nékünk.
Nem

Nem születet Atya.

Az Atyától Egyetlen egy szülőt Fiú.

Mind kettőtől származó Sz: Lélek.

Mindeneket teremő, tartó, és igazgató Szent Háromság.

Végzetetlen Nagy Hatalmú Atya Isten.

Meg vizsgálhatatlan nagy bölcsességű Fiú Isten.

Nagy hatható Jóságbeli Sz: Lélek Isten.

Egyedül egy Istenség.

Szent, Sz: Sz: Seregeknek Ura, Istene.

Szent Isten, Szent Erős, Szent és Halhatatlan.

Isten, A' kiben Elünk, mozgunk, és vagyunk.

Isten, Kitől, Ki által, és a' Kiben mindennek vannak.

Minden üdökkel bíró Ur, halhatatlan, és láthatatlan.

Abrahámnak, Jakobnak, Jsáknak Istene.

Isten, a' ki mindenkor voltál, vagy, és örökké lélsz.

Atya, az Igé, és Sz. Lélek együtt egyedül egy Isten.

Sz. Háromság egy Isten. Irgal. minékünk.

Sz. Háromság Egy Isten. Halgass meg minket.

Minden gonosztól.

Minden büntől.

Minden kevélységtől, és vakmerőségtől.

Fősvénységtől, és a' világi jók kívánásától.

A' torkosságtól, és világ szertetétől.

Minden irégységtől, és gyűlölségtől.

A' haragtól, és minden rossz akarattól.

A' bujaságtól, és minden tisztátalanságtól.

Minden jóra való restségtől.

Az örökké való átoktól.

A' te mindenható Hatalmadnak Ereje által.

Irgalmazz mi nekünk.

Ments meg minket Sz. Háro: a

SZ: HAROMSAGRUL LITANIA.

171

A' te dicsőfséges Felséged által.
 A' te fokaságos irgalmafságod által.
 A' te jóságodnak bővsége által.
 A' te meg foghatatlan nagy szereteted által.
 A' te ítéletidnek mélysége által.
 A' te dicsőséged és bődogságod nagy-vólta által.
 Az ítéletnek napján.

Ments meg minket
 Sz: Haromság

Hogy tégedet a' mi Urunkat Istenünket imádgýünk, és e
 gyedűl te néked szolgállýunk.

Hogy a' te Szent Nevedet soha hejába ne vegýűk.

Hogy se elménkel, se testűnkkel semmi tisztátalan bűnt ne
 cselekedgýűk.

Hogy semmit másét hamissán magúknak ne tulajdonit-
 csűnk, se senkit az igazság ellen meg ne károsítcsűnk.

Hogy Felebarátűnk ellen hamis tanúságot, vagy hazugsá-
 got soha ne mondgýűk.

Hogy Felebarátűnknek javait soha ne kívánnyuk, se ne i-
 réglyűk.

Hogy tégedet tellyes szível, tellyes Lelkűnkkel, és minden
 erűnkkel keresűnk.

Hogy Felebarátűnkkel te éretted, mint őnnűn magúnkat,
 igazán szerezűnk.

Hogy a' te dicsőfségednek színe látására minket jutatni mél-
 tóztasál.

Szűlű Atya Isten, szűletet Fiű Isten, és mind kettűtűl szár-
 mazű Szent Lélek Isten.

Isten Báránya, Ki el vészed e' Világ bűneit. Tedd nekűnk ke-
 gyelmesnek Szent Atyádot.

Z

Isten

Téged kérűnk halgats meg minket.

Isten Báránya, Ki el vészed e' Világ bűneit. Légy irgalmas nekünk bűnösöknek.

Isten Báránya, Ki el-vészed e' világ bűneit. Adgyad nekünk Sz. Lélek Isten malasztját.

O dicsőséges boldog Szent Háromság: Halgass meg minket.

O imádandó Szent Háromság, Meg halgass, halgass meg minket.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Mi Atyánk, &c.

Ű. Es ne vigy minket a' kísértetben.

℞. De szabadicsa' gonosztúl.

Ű. Aldott vagy a' mi Atyáinknak Ura Istene.

℞. Es dicsérendő, és dicsőséges mind örökké.

Ű. Aldot vagy Uram az Egek erőségén.

℞. Dicsérendő és dicsőséges, és fel-magasztaltatott mind örökké.

Ű. Algyának tégedet a' te minden Angyalid és Szenteid.

℞. Dicsérjenek és dicsőítsenek mind örökké.

Ű. Algyának tégedet az Egek, a' Föld, és Tenger, és mindenek a' mik azokba vannak.

℞. Dicsérjenek és dicsőítsenk téged mind örökké.

Ű. Aldgyuk az Atyát, a' Fiút, és a' Szent Lélek Istent.

℞. Dicsérjük és fel-magasztalljuk mind örökké

Ű. Uram halgass meg az én könyörgésemet.

℞. Es az, én kiáltásom jusszon elődbe.

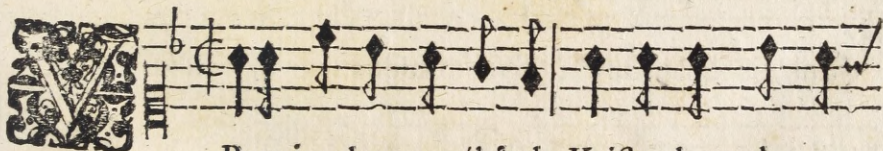
KÖNYÖRŐGJÜNK.

Eőnök mindenható Isten, a' ki a' te hivednek az igaz Hit vallásába a' Szent Háromságnak Dicsóságát adtad meg ősmérni, és a' Felségnek Hatalmatságába az Egységet imádni, kérünk: hogy azon Hitnek erősségével mindenkor minden ellenkezőinktől meg menekedgyünk.

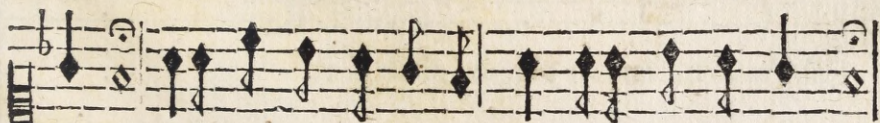
Ur Isten, az ártatlanságnak meg térítője, és szeretője, igaz-gasd magadhoz a' te hív szolgáid szívét: hogy a' te Szent Lelked malasztjától gerjedezvén, mind a' Hitben állandók találtafsúnk, mind a' cselekedetben tehetségefek.

Eőnök mindenható Isten, adgyad nekünk a' Hitnek, Remén-ségnek, és a' szeretetnek őregbűlését, és hogy meg nyer-hetsük a' te ígértidet, add hogy mind azokat, a' miket paran-ciolsz szerethetsük. A' mi Urunk Jesus Krisztusnak Erdemi által, ki te veled és a' Szent Lélekkel egygyút él és uralkodik Isten mind örökkön örökké. Amen.

LITANIÆ DE NOMINE JESU.

Ram írgalmaz nekünk Krisztus kegyelmezz

nekünk. Urã halgass meg minket. Krisztus halgass meg minket.

Z z

Meny-

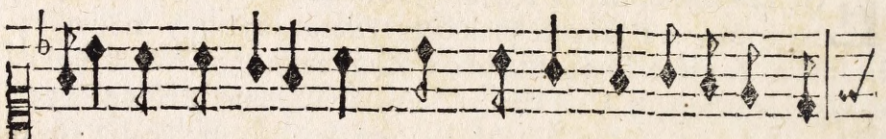

Menyébéli Atya Isten, Irgalmazz mi nekünk.
 Meg váltó Fiú Isten, Irgalmazz minékünk.
 Szent Lélek Ur Isten, Irgalmazz minékünk.

JESUS élő Istennek Fia. Könyörül mi rajtunk gyönyö-

rúséges szép Jéhus, Ad hogy bűnünkűl te hozzád tér-

jünk, Es örömnünkűl földön mennyen téged dicfíjünk.

Földön és mennyen tégedet dicfíjünk.

JESUS NEVERŰL LITANIA.

175

Jésus Dávidnak Fia.
 Jesus Szűz Mariának Fia.
 Szentséges János.
 Hatalmáságos János.
 Erőséges János.
 Tökéletességes János.
 Dicsőséges János.
 Csuda tévő János.
 Kedveséges János.
 Szerelmetes János.
 János tisztább az verőfénynél.
 Jesus szebb a' Hóld világnál.
 János fényesb a' csillagoknál.
 Csudálatos János.
 Gyönyörűséges János.
 Bocsúlendő János.
 Alázatoságos János.
 Nagy szegénységű János.
 Szelidséges János.
 Engedelmeséges János.
 Tisztaságos János.
 János tisztaságnak szeretője.
 János békelességnek szeretője.
 János mi szerelmünk.
 János Eletünk Tüköre.
 János Lelki jószágok Példája.
 János jó erkölcsök ékessége.
 János Lelkünk buzgó szeretője.
 János mi bátorságos gyámolánk.

Z 3

Irgalmazz minékünk Gyönyörűséges szép Jesus, Ad hogy bűnünk-
 bul te hozzád térjünk, Es örömünkbul földön mennyen téged di-
 csiünk. R. földön és mennyen téged dicsiünk.

Jesus

Jézus mi oltalmunk.
 Jézus szegények Attya.
 Jézus nyomorodtak vigasztalása.
 Jézus Hívek Kincse.
 Jézus Drágálatos gyöngy.
 Jézus tökéletesség tárháza.
 Jézus juhaidnak jó Pásztor.
 Jézus Tengeren evezők fényes csillaga.
 Jézus bizony világosság.
 Jézus örök bölcsesség.
 Jézus véghetetlen jóság.
 Jézus Angyalok őrmé.
 Jézus Patriarchák Királya.
 Jézus Prophéták világosítója.
 Jézus Apostolok Mestere.
 Jézus Evangélisták Tanítója.
 Jézus Martyrok Erőssége.
 Jézus Confessorok világa.
 Jézus Szűzek Vő-Legénye.
 Jézus minden Szentek Koronája.

Subsequentia cantentur uti initium harum Litaniarum.

Isten irgalmazz nekünk, Jézus kegyelmezz mi nekünk.
 Isten irgalmazz nekünk, Jézus halgass meg minket.
 Minden gonosztól, Ments meg minket Jézus.
 Minden bűntől. Ments meg minket Jézus.
 A' te haragodtól. Ments meg minket Jézus.
 Az ördög incselkedésétől. Ments meg minket Jézus.
 Dög halaltól, éhségtől, és hadaktól. Ments meg minket Jézus.
 A' te Parancsolatidnak meg szegésétől. Ments meg minket Jézus.
 Minden

Irigalmaz mi nekünk gyönyörűséges szép Jézus
 Add hogy bűnünk bűl te hozzád térjünk,
 és örömünk ből földön &c. *ut supra.*

Mindennémű gonosztúl.

Meg testesülésed által.

Ez világra jövedeled által.

Születésed által.

Környűl metélkedésed által.

Sok fáradságid 's éhezésid által.

A' te fájdalmid által.

Ostorozásid által.

Szent Halálod által.

Feltámadásod által.

Menybe meneteled által.

A' te örömid által.

Dücsöséged által.

Edecséges Szűz Szent Anyád által.

Minden Szentek Efedezése által.

Isten Báránya, Ki el-vészed ez világ bűneit. Jézus kegyelmezz nekünk.

Isten Báránya, Ki el-vészed ez világ bűneit. Jézus halgass meg minket.

Isten Báránya, Ki el-vészed ez világ bűneit. Jézus Irgalmazz minékünk,

Jézus Krisztus halgass meg minket, Jézus Krisztus halgass meg minket.

Uram irgalmazz minékünk, Krisztus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Mi Atyánk, &c.

✠. Es ne vigy minket a' kísértetben.

✠. De szabadíts minket a' gonosztúl.

✠. Algyad én Lelkem az Urat.

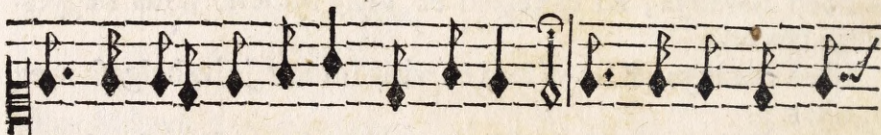

- ℞. Es mindenek a' mik én bennem vannak az ő Sz.nevét.
 ✕. Légyen áldott az Urnak Neve.
 ℞. Mostantúl fogva mind örökké.
 ✕. A' mi segítségünk az Ur Nevében.
 ℞. Kia' Menyet és a' földet teremtetete.

*) LITANIÆ DE. B. VIRGINE MARIA.
 Ex Sacra Scriptura collectæ.

R Isten irgalmas légy minékünk.
 Ur Krisztus irgalmas légy minékünk.

Irgalommal vigasztald meg szívünket, Es meg halgás, hal-

gás meg kérésünket.

(Ezen módra és ezen nótára énekeltek az egész Litania)
 Menyéli Atya Isten, mi Teremtők: Kúnyörűly mi rajtunk,
 O Istenünk: Dicsőítéssel örökké, O Teremtők; Szent Sz.
 Sz. végetlenül, O Istenünk. Világ

* Nyíran e' melodia áll pag. 142

Világ meg váltója Fiú Isten, könyörűly mi rajtunk kegyes
Isten, Dicsőítesél örökké mi meg váltónk; Szent, Sz.
Sz. végetlenül téged áldunk;

Szent Lélek Ur Isten élet adónk, könyörűly mi rajtunk vigasz-
talónk, Dicsőítesél örökkön meg szentelünk, Szent Sz.
Sz. végetlenül ô Istenünk.

Istennek Sz: Annya ô Maria, imádgý Istent értünk Krisztus Annya
vigadgy Szűzek virága ô Maria; Efedezzel érettünk Isten
Annya.

Szűzeknek Sz: Szűze ô Maria; Könyörűgi érettünk ô Maria; vi-
gadgy Szűzek virága Krisztus Annya, Efedezzel érettünk ô Maria.

Eletnek Fája.

Az Előknek Annya.

Szép szeretetnek Annya.

Egő clipke Bokor.

Virágzó Ááron veszfzeje.

Jesének veszfzeje.

Myrha Fűstinek veszfzöcskéje.

Szépen illatozó ballámum.

Sámsonnak Lépes méze.

Lybanus hegyének Cedrus Fája.

Fel magasztaltatott Pálma Fa.

Noénak Bárkája.

Frigynek Ize krénye.

Gedeonnak Gyapja.

Illés Felhőcskéje.

Egi Felhők szivárványa.

Myrhának kötéseke.

Tövis közöt való Lilium virág szál.

A a

O Maria, könyörűgi érettünk ô Maria. Vi-
gadgy Szűzek virága Krisztu An-
nya: Efedezzel érettünk ô Maria.

Minden-

Mindenkor bé zárlott nap keleti Ajtó.

Bé rekeizte tett kert.

Bé pecsételtetett kút.

Elő vizeknek kúttya.

Gyönyörűségnek Paradicsoma.

Zöld Olajfa agácskát hozó galamb.

A' Libanus Dicsősége.

Karmelus hegyinek ékesége.

Oltalomnak városa.

Az Istennek Szent Helye.

A' Felségesnek kegyelem Táblája.

Jerusalemnek Dicsősége.

Az Istennek szerelmese.

Egészen szép, mocskok nélkül.

Istennek Báránya, Engedelmes, Nékünk bűnösöknek légy kegyelmes, Ki hogy bűnt távoztadnál e' világtúl, áldozatra adattál Szent Atyádtúl.

Istennek Báránya, Engedelmes; Nékünk bűnösöknek légy kegyelmes, Bocsd meg vétkeinket kegyes Jéhus, Ki meg váltottál minket, Drága Jéhus.

Istennek Báránya, Engedelmes; Nékünk bűnösöknek légy kegyelmes; Ki hogy bűnt távoztadnál e' világtúl, Aldozatra adattál Szent Atyádtúl.

Per modum repetitionis medij versûs Adjunctim cantetur.

Légy irgalmas, Irgalmazz Isten nekünk.

Légyen töled meg halgatva kérésünk. Amen.

O Maria könyörögi éretük, O Maria vigadgy Szűzek virága Kriptus Anya, Eledézéértünk, O Maria.

LITANIÆ DE. B. V. MARIA. LAURETANÆ

Ad Notam: ut sequitur pariter alternatim cantanda.

R Isten igalmazz. Krisztus Kegyelmezz
Hozzánk bűnösökhez, Isten légy kegyes.

Ur Isten halgas meg beűnket, Űdvezics meg Jéhus lelkűnket
Irgalmazz minékűnk, Menyébéli Atyánk. Fiú Isten Jéhus légy
kegyes hozzánk, O Szent Lélek mi jó Istenűnk, légy ke-
gyelmes irgalmas nekűnk.

Szentséges Szűz Maria.
Istennek Szent Anyja.
Szűzeknek Szent Szűze.
Krisztusnak Sz. Anyja.
Isteni malasztinak Anyja.
Tisztaságnak Anyja.
Szeplőtelen Szűz Anya.
Macula nélkül való Anya.
Szűz virág Szent Anya.
Szeretetre méltó Anya.
Teremtőnk Szent Anyja:

Szép Liliomfial, ki minden-
kor fényen úgy virágoztál:
hogy Szűz Lévén meg-gyű-
mölcsöztél: imádd éret-
tűnk Jéhusa kit telfűttél.
Meg

See pag. 116.

Meg váltónk Szent Annya.
 Nagy okoságú Szűz.
 Tisztelendő Szent Szűz.
 Nagy hatalmas Szent Szűz.
 Kegyes, és irgalmas Szűz.
 Hűséggel tellyes Szűz.
 Igaságnak Tüköre.
 Bölcsétségnek Királyi széke.
 Örömnünknek oka.
 Isteni ajándékok edénnye.
 Bőcsülletes edény.
 Aitatoságnak jeles edénnye.
 Titkos értelmű Rósa.
 Dávid Királynak Tornya.
 Elefánt csontból való Torony.
 Aranyból építetett Ház.
 Békeségnek szekrénnye.
 Menyországnak Ajtaja,
 Hajnali szép Csillag.
 Betegeknek egészsége.
 Bűnösök oltalma.
 Nyomorúltak vigasztalója.
 Keresztények segítsége.
 Magyar Ország óltalmazója.
 Angyalok Királynéja.
 Patriárkák Királynéja.
 Profeták Királynéja.
 Apostolok Királynéja.
 Martyrok Királynéja.

Szép Lilium fal, ki mindenkor szépen úgy virágoztál, hogy Szűz Léven meg
 gyümölcsöztél, imádjgy érettnök Jéfust, a kit te szűlél.
 Con-

PROCESSIONA VALO REGI LITANIA.

183

Confessorok Királynéja. Szép Liliom szál. &c.

Szűzek Királynéja. Szép Liliom szál. &c.

Minden Szentek Királynéja. Szép Liliom szál.

Ki bűntől világot meg szabadítál, midőn mint egy Bárány fel áldoztattál: Engedd meg kérünk hogy vétkeztünk: Ur Jé-
sus halgass meg's kegyelmez nekünk.

Hic versus potest bis repeti.

Ur Isten irgalmazz, Krisztus kegyelmezz, hozzánk bűnösökhöz
Isten légy kegyes, Ur Isten halgass meg bennünket, üdvözítsed
Jesús lelkünket.

Processiora való Régi Litania Minden Szentekről.

Uram irgalmazz nekünk. Krisztus kegyelmez nekünk.

Uram halgass meg minket. Krisztus halgass meg minket

Er mi kérjük a' Menybéli Atya Istent *Popul.* Né-

künk meg bocsássa bűneinket. Engedelmes légyen Jésus.

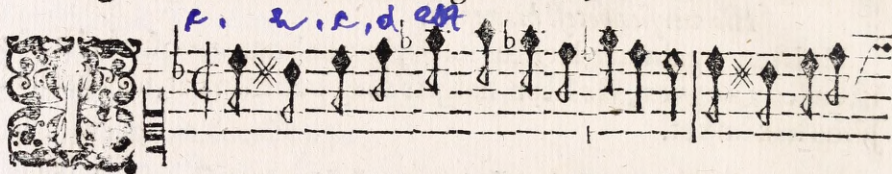
hozzánk Sz: haláláért. Uram Irgalmazz, Krisztus kegyelmezz.

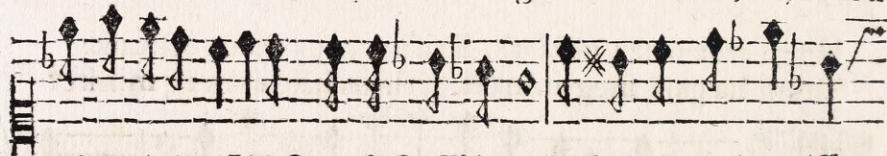
Jer mi kérjük a' Fiú Szent Ur Istent: *Pop.* Nékünk meg bocsássa bűneinket, engedel &c. *ut supra.*

Jer mi kérjük a' Sz: Lélek Ur Istent. *Pop.* Nékünk meg bocsássa bűneinket, engedelmes &c.

Jer mi kérjük a' Szent Háromság egy Istent. *Pop.* Nékünk meg bocsássa bűneinket engedelmes, &c.

Er mi kérjük Szentséges Szűz Mariát, kérje azon

mi Urúnkat Jéstust az ő Sz: Fiát: Nékünk meg bocsássa

bűneinket. Engedelmes légyen Jéstus hozzánk Sz: ha-

láláért. Uram irgalmaz: Kriřtus kegyelmezz.

Jer mi kérjük az Istennek Szent Annyát. *Pop.* Kérje azon mi Urúnkat Jéstust az ő Szent Fiát. &c.

Jer

Jer mi kérjük a' Szűzeknek Szent Szűzét. *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt a' ő Szent Fiát, &c.

Jer mi kérjük a' Sz: Mihály Archangyalt. *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt Maria Szent Fiát: nekünk meg bocfáslla bűneinket, engedelmes legyen. &c.

Jer mi kérjük Szent Gabriel Archangyalt. *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt Maria Szent Fiát: nekünk meg bocfáslla &c.

Jer mi kérjük Szent Raphaël Archangyalt. *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt Maria Szent Fiát. &c.

Jer mi kérjük mind a' Szent Angyalokat, *Pop.* Kérjék azon mi Urunkat Jésumt Maria Sz. Fiát &c.

Jer mi kérjük a' Szent Archangyalokat, *Pop.* Kérjék azon mi Urunkat Jésumt Maria &c.

Jer mi kérjük mind a' dicső Szenteket. *Pop.* Kérjék azon mi Urunkat Jésumt &c.

Jer mi kérjük a' Keresztelő Szent Jánost, *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt Maria, &c.

Jer mi kérjük a' Szent Patriarkákat, *Pop.* Kérjék azon mi Urunkat &c.

Jer mi kérjük mind a' Szent Profétákat. *Pop.* Kérjék azon mi Urunkat Jésumt. &c.

Jer mi kérjük a' Szent Péter Apostolt. *Pop.* Kérje azon mi Urunkat Jésumt &c.

Jer mi kérjük a' nagy Szent Pál Apostolt. *Populus* Kérje azon mi Urunkat Jésumt Maria Szent Fiát: nekünk meg bocfáslla bűneinket, Engedelmes legyen Jésum hozzánk Sz: haláláért.

Uram irgalmazz, Krisztus kegyelmezz. *Et ubiq; sic respondetur. Reliqua vide in Cancionali Hungarico Tyrnaviensi pag. 264. aut alibi passim.*

Quoniam juxta antiquam consuetudinem, apud bonos Catholicos circa Gyöngyefinum & alibi, moris est, ut singulis diebus in quadragesima, Parochus cum Scholæ Magistro, & studiosis circa Vesperum, Completorium decantent, cum aliqua cantione in fine, de passione Christi. Singulis autem Sabbatinis diebus per Annum Vesperas cum hymno aliquo tempori conveniente aut Vespertinum. Ideo pro commoditate illorum subjunguntur Hic octo Toni Psalmorum, & omnes Psalmi Vesperarum etiam pro singulis Festis celebrioribus per annum, ac pro Dominicis & Sabbatis, uti Completorii, ac etiam Tonus Responsi ad diversa Ite Missa est vel: Benedicamus Domino.

Sequuntur Vesperæ, in Dominicis, & Festis diebus
per Annum.

S A B B A T H O.

Ad Vesperas, Antiphona. Benedictus, Tempore autem Paschali dicitur, Antiph. Alleluja. Psalmus 145.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas
ad prælium: & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea, & refugium meum: susceptor meus, &
liberator meus.

Protector meus, & in ipso speravi: qui subdit populum
meum sub me.

Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius ho-
minis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra
prætereunt.

Domi-

Domine inclina cælos tuos, & descende : tange montes,
& fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos : emitte sagittas
tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de
aquis multis : & de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum, dex-
tera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi : in psalterio deca-
chordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus, qui redemisti David servum tu-
um : de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os lo-
cutum est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filij sicut novellæ plantationes: in juventute sua.
Filix eorū compositæ: circumornatæ, ut similitudo Templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fætosæ, abundantes in egressibus suis: boves
eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus: neque clamor
in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus popu-
lus, cujus Dominus Deus ejus.

Anna. Benedictus Dominus Deus meus.

Antiph. Per singulos dies. *Psalmus 144.*

EXaltabo te Deus meus Rex : & benedicam nomini tuo in
sæculum, & in sæculum sæculi.

Bb

Per

Per singulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dominus & laudabilis nimis : & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua : & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur : & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt : & justitia tua exultabunt.

Miserator & misericors Dominus : patiens, & multum misericors.

Suavis Dominus Universis : & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua : & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent : & potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filijs hominum potentiam tuam : & gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum : & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis : & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt : & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine : & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manū tuam : & implez omne animal benedictione.

Justus

Iustus Dominus in omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

Antiph. Per singulos dies benedicam te Domine.

Antiph. Laudabo. *Psal.* 145.

Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: psallam Deo meo quam diu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob auditor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: qui fecit cælum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: dateſcam eſurientibus.

Dominus ſolvit compeditos: Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos: Dominus diligit juſtos.

Dominus cuſtodit advenas, pupillum & viduam ſuſcipiet: & vias peccatorum diſperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion: in generationem & generationem.

Antiph. Laudabo Deum meum in vita mea.

Antiphona. Deo nostro. *Psal.* 146.

Laudate Dominum, quoniam bonus est plasmus: Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Edificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israël congre-
gabit.

Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum: & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus: & sapientiae ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cælum nubibus: & parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum: & herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum: & pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est super timentes eum: & in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Antiph. Deo nostro jucunda sit laudatio,

Antiph.

Antiphona Lauda. *Pſalm.* 147.

Lauda Jeruſalem Dominum : lauda Deum tuum Sion.
 Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum : benedixit
 filijs tuis in te.

Qui poſuit fines tuos pacem : & adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquium ſuum terræ : velociter currit ſer-
 mo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam : nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : ante faciem frigoris
 ejus quis ſuſtinebit ?

Emittet verbum ſuum, & liquefaciet ea : habit ſpiritus e-
 jus, & fluent aquæ. (Iſrael.

Qui annuntiat verbum ſuum Jacob : juſtitias & judicia ſua

Non fecit taliter omni nationi : & judicia ſua non manife-
 ſtavit eis.

Antiph. Lauda Jeruſalem Dominum. *Tempore Paſchali* Alle-
 luja, alleluja, alleluja. *Capitulum.*

O Altitudo divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei, quàm
 incomprehenſibilia ſunt judicia ejus, & inveſtigabiles viæ
 ejus. R. Deo gratias.

Hymnus.

O Lux beata Trinitas,
 Et principalis unitas,
 Jam Sol recedit igneus,
 Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
 Te deprecemur veſpere:

Bb 3

Te no-

Te nostra supplex gloria
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit gloria, &c.

℣. Vespertina oratio ascendat ad te Domine.

℞. Et descendat super nos misericordia ejus.

Ad Magnificat, Antiph. Suscepit Deus Israël puerum suum: sicut locutus est ad Abraham, & semen ejus; exaltare humiles usque in sæculum.

Magnificat anima mea. *vide infra fol. 197.*

Loco Hymni etiam poterit cantari Cantio temporis, vel Festo conveniens. Et hoc observandum in alijs quoq; Vesperis.

DOMINICA AD VESPERAS.

Pater noster, Ave Maria &c.

℣. Deus in adjutorium meum intende.

℞. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc & semper: & in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona. Dixit Dominus.

Tempore Paschali, Antiph. Alleluja. Sub sola Antiphona dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis, quàm in feriis. Psal 109.

Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.

Juravit

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in Nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Antiph. Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis.

Antiph. Fidelia. *Psal.* 100.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio justorum & congregatione.

Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors, & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate, & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiph. Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæ-

Antiph.

Antiphona In mandatis. *Psal.* 111.

BEatus vir qui timet Dominum : in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : misericors, & miserator, & justus,

Jucundus homo, qui miseretur, & commodat, disponet sermones suos in judicio : quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus : ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit dedit pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi : cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet : desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. In mandatis ejus cupit nimis.

Antiphona. Sit nomen Domini. *Psal.* 112.

LAudate pueri Dominum : laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum : ex hoc nunc & usque & in sæculum.

A Solis ortu usque ad occasum : laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus : & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat : &
humilia

humilia respicit, in cœlo & in terra?

Suscitans à terra inopem: & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: Matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri & Filio &c.

Antiph Sit nomen Domini benedictum in sæcula.

Antiph. Nos qui vivimus. *Psal.*

IN exitu Israël de Ægypto: domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus: Israël potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare, quod fugisti: & tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes: & colles sicut agni ovium?

A facie Domini mota est terra: à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum: & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, & veritate tua: ne quando dicant gentes, Ubi est Deus eorum.

Deus autem noster in Cœlo: omnia quæcunq; voluit fecit.

Simulacra gentium, argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt

Cc

Manus

Manus habent & non palpabunt, pedes habent, & non ambulabunt : non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël speravit in Domino : adjutor eorum, & protector eorum est.

Dominus Aaron speravit in Domino : adjutor eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum speraverunt in Domino : adjutor eorum, & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri : & benedixit nobis.

Benedixit domui Israël : benedixit domui Aaron. (bus.

Benedixit omnibus qui timent Dominū: pusillis cum majori.

Adjiciat Dominus super vos: super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino: qui fecit cælum & terram.

Cælum cœli Domino: terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te Domine: nequē omnes qui descendunt in in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino: ex hoc nunc, & usque in sæculum. Gloria.

Antiphona. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Loco Hymni, Cantetur Cantio Tempori, vel Esso conveniens.

CANTICUM B. M. VIRGINIS.

Magnificat : anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus : in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen ejus

Et misericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit

Fecit potentiam in brachio suo : dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede : & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis : & divites dimisit inanes,

Suscepit Israël puerum suum : recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros : Abraham, & semini ejus in sæcula.

Gloria Patri, & Filio &c.

In primis & secundis Vesperis Majorum solemnitatum, & Festorum, uti de Apostolis, Martyr. Confessor. &c. ultimus Psal. variatur & ordinariè solet esse: Laudate Dominum omnes gentes. qui hic subjicitur.

Laudate Dominum omnes gentes : laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : & veritas Domini manet in æternum. Gloria.

De Angelis. In secundis Vesperis, ultimus Psalmus.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo : quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua : quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te, exaudi me : multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Domini: quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit & alta à longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias. Gloria.

In secundis Vesperis Apostolorum,

Primus Psalmus Dixit Dominus pag. 197.

Secundus Psalmus: Laudate pueri &c. pag. 194.

Tertius, Credidi, ut sequitur.

Psal. 115.

Credidi propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: Ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen Domini invocabo.

Vota

Vota mea Domino reddam, in conspectu omnis populi
ejus: in atrijs domus Domini, in medio tui Jerusalem. Gloria.

Quartus. Psalmus 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus
sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra
exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus [facere
cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus
lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram: sicut torrens
in Austro.

Qui seminant in lacrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: portantes ma-
nipulos suos. Gloria Patri.

Quintus. Psalmus. 138.

Domine probasti me, & cognovisti me: tu cognovisti
sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam,
& funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in
lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima & antiqua:
tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : confortata est , & non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo ? & quo à facie tua fugiam ?

Si ascendero in cœlum , tu illic es : si descendero id infernum , ades.

Si sumptero pennas meas diluculo : & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me : & tenebit me dextera tua.

Et dixi, Forsitan tenebræ conculcabunt me : & nox illuminatio mea in delitijs meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te , & nox sicut dies illuminabitur : sicut tenebræ ejus , ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi , quia terribiliter magnificatus es : mirabilia opera tua , & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te , quod fecisti in occulto : & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui , & in libro tuo omnes scribentur : dies formabuntur , & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus : nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos , & super arenam multiplicabuntur : exurrexi , & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate civitates suas.

Nonne qui oderunt te Domine , oderam : & super inimicos tuos tabescebam ?

Per.

Perfecto odio oderam illos : & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus , & scito cor meum : interroga me , & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est : & deduc me in via æterna. Gloria.

Ultimus Psalmus , de uno , vel Pluribus Martyribus , in secundis Vesperis : Psalmus. Credidi ut habetur pag. 198.

De Confessoribus , & Pontificibus , in secundis Vesperis , ultimus Psalmus.

Psalm. 131.

MEmento Domine David : & omnis mansuetudinis ejus. Sicut juravit Domino : votum vovit Deo Jacob. Si introiero in tabernaculum domus meæ : si ascendero in lectum strati mei.

Si dederò somnum oculis meis : & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis , donec inveniam locum Domino : tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : adorabimus in loco , ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiẽ tuam : tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam : & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum : non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem , & non frustrabitur eam : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si cu

Si custodierint filij tui testamentum meum : & testimonia mea hæc , quæ docebo eos.

Et filij eorum usque in sæculum : sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion : elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi : hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David : paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea. Gloria.

De Confessore non Pontifice, in utrisq; Vesperis, ultimus Psalmus.
Laudate Dominum omnes gentes. pag. 197.

De Beata Virgine. Item de alijs Virginibus, Et non Virginibus, Primæ & Secundæ Vesperæ.

Primus Psalmus. Dixit Dominus. pag. 192.

Secundus. Laudate pueri. pag. 184.

Tertius. Psal. 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri : in atrijs tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas : cujus participatio ejus in id ipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus tribus Domini : testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.

Quia

Quia illic federunt sedes in iudicio : sedes super domum David.

Rogatæ quæ ad pacem sunt Jerusalem : & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos : loquebar pacem de te.

Propter domum domini Dei nostri : quæsiui bona tibi.

Gloria.

Quartus. Psal. 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum : in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem : frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : surgite postquam federitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : ecce hæreditas Domini filij, merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : ita filij excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Gloria.

Quintus. Lauda Jerusalem Dominum. Pag. 191.

AD COMPLETORIUM. ✠.

Converte nos Deus salutaris noster.

✠. Et averte iram tuam à nobis.

✠. Deus in adiutorium meum intende.

✠. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri & Filio &c.

Dd

Ant

Antip. Miserere. Psal. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequò gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irafcimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui Domine: dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idpsum: dormiam, & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe: constituisti me.

Gloria.

Psal. 30.

In te Domine speravi, non confundar in æternum: in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij: ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis. Gloria.

Psal.

Psalms 99.

Qui habitat in adjutorio altissimi : in protectione Dei
cæli commorabitur.

Dicet Domino, susceptor meus estu, & refugium meum:
Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium : & à
verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore
nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tene-
bris : ab incurfu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis:
ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : & retributionem
peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea : altissimum posuisti
refugium tuum.

Non accedet ad te malum : & flagellum non appropinqua-
bit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandavit de te : ut custodiant te
in omnibus vijs tuis.

In manibus portabunt te : ne fortè offendas ad lapidem
pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis : & conculcabis
leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : protegam eum,
quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum. Gloria.

Psalms 145.

Ecce nunc benedicite Dominum: omnes servi Domini. Qui itatis in Domo Domini: in atrijs domus Dei nostri. In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum & terram. Gloria. *Antiph.* Miserere mihi Domine, & exaudi orationem meam.

Hymnus.

TE lucis ante terminum
Rerum creator poscimus,
Ut pro tua clementia.
Sis præsul, & custodia.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata,
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta pater piissime,
Patrique Compar Unice,
Cum spiritu Paraclyto,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum.

TU autem in nobis es Domine, & nomen sanctum tuum invocatum est super nos: ne derelinquas nos Domine Deus noster.

℟. In

R. In manus tuas Domine, Commendo spiritum meum. *In manus tuas.* *V.* Redemisti nos Domine Deus veritatis. *R.* Commendo. *V.* Gloria. *R.* *In manus tuas.* *V.* Custodi nos Domine ut pupillam oculi. *R.* Sub umbra alarum tuarum protege nos. *Antiphona.* Salva nos.

Canticum Simeonis.

Nunc dimittis servum tuum Domine : secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei : salutare tuum.

Quod parasti : ante faciem omnium populorum.

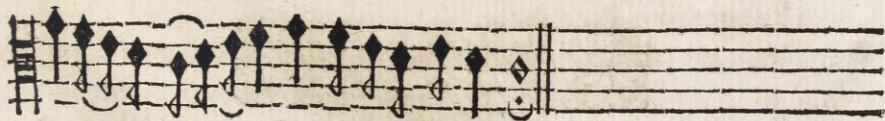
Lumen ad revelationem gentium : & gloriam plebis tuæ Israël. Gloria Patri.

Antiphona. Salva nos Domine, vigilantes, custodi nos dormientes : ut vigilemus cum Christo & requiescamus in pace.

Cantio Vespertina.

Espera jam venit, nobiscum Christe maneto:

Extingui lumen, ne patiare tuum.

Estve mar bé érkezék, Ur Kristus maradgy meg velünk.
Hogy világossággal mindenkor tündököljünk.

Köz-gyónatban lelküntől szorgalmatozzan 's jól számot
vegyünk, Meg bánván vétkeinket, Istennek könyörögjünk.

Könyörüllyön rajtunk és meg bocsátván vétkünket Ból-
dog örök életre vigye bé mi lelkünket.

Csendes álmod azonban adgy kegyes Isten a' mi testünk-
nek, Es kedves boldog végit keferves életünknek.

Józan és ébren legyünk, mert az ördög elenségünk, Mint
kegyetlen Oroszlány, környülünk jár orditván.

Keresvén kit meg ejtcsen, és a' bűnre tántorithasson, Hogy
Isten Sz: malasztját, tölünk el távoztasson.

Ennek mi erős hittel és bátor szível ellene álljunk, Test
gonosz kívánságát Istenért megutállyuk.

Ur Jesus légy mi velünk, és ugy léfzen győzedelmünk:
Környül végy Angyaliddal, menyei hatalmaddal.

Tisztátalan álomtúl 's ördög incselkedésétül, Ments meg
minket Ur Isten ő nagy késértésétül.

'A te Szent kezeidben ajánlyuk a' mi lelkünket, Ki minket
meg váltottál, és poklot meg rontottad.

Aldgyon téged Eg és Föld, és mind a' mik benne vannak,
Szent Sz. Sz. vagy nagy Isten: szüntelen kiálcsának. Amen.

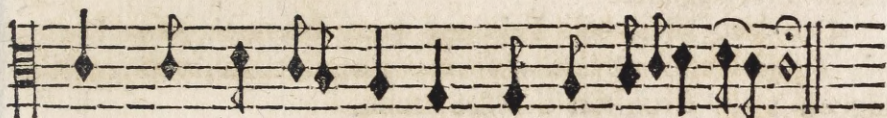

Estvéli Completabili 90. Soltár.

I lakik a' Felséges segítségében. Bizván az Ur-
Oltalma lészén menyébeli Istenében.

ban, mond én oltalmom vagy, Es én segítségem nagy.

Mert ő szabadított a' vadászok töréből, Engem : és a' gonosz szidalmazó igétől, az ő vállaitól meg arnyékoztatol, Tollaí alatt bízol.

Ő igaz mondása tégedet vészén környül, Paízzal: nem félz éjeli félelemtől, röpülő nyiltól, sötétben járótól, és a' déli őrdőgtől.

Ezeren hullanak el oldalad mellől, Es tiz ezeren a' te job kezéd felől: Te hozzád pedig semmi veszedelem 's nem közelget félelem.

Mind azon által te szemeiddel nézed, Es meg ládd bűnösök jutalmok mi légyen, Mert te vagy reményem, a' Felséget tettet, hogy légyen szegétségem.

Veszedelem, bízzál, hogy te hozzád nem járul, Es az ostor lészén a' hajlékoddól távul, Mert az Angyalinak van parancsolatban, őrizték útaidban.

Keze-

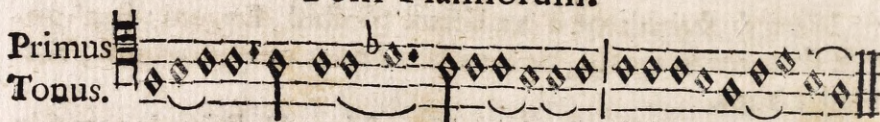
Kezekben hordoznak tégedet hogy ne talám, kőre való
sértés esék a' te labodban, Aspis, Basiliskus kigyókon jársz,
farkányt, Orofzlányt meg tapodod.

Mint hogy bennem bizott, meg szabaditom őtet, Oltalma-
zom mert meg ismérte én nevemet, Hozzám kiált és meg hal-
gatom őtet, nyavalyából ki mentem.

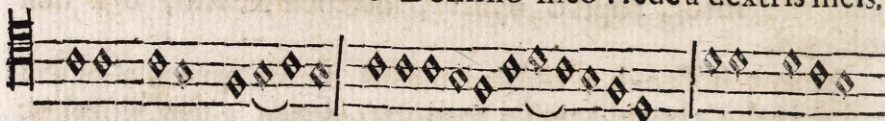
Véle vagyok midőn van a' fanyargatásban, Meg mentem
őtet, s' jutatom boldogságban, hofzszú napokkal be töltem őtet,
láttya údvességemet

Dicsőség Menybéli Felséges nagy Istennek Atya Fiu és
vigasztaló Szent Léleknek, Mikippen kezdetben, vala most-is
légyen 's ugy örökkön örökké Amen.

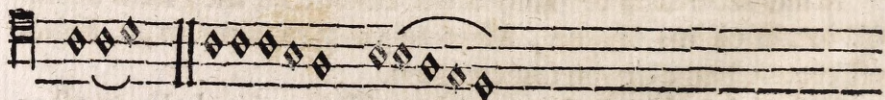
Toni Psalmorum.

Dixit Dominus Domino meo : sede à dextris meis.

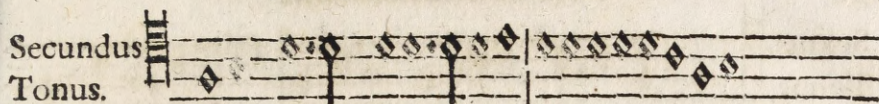
Sede à dextris meis : Sede à dextris meis Sede à dextris

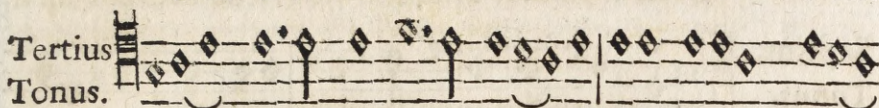
meis. Sede à dextris meis.

Dixit

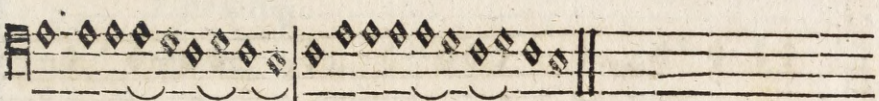

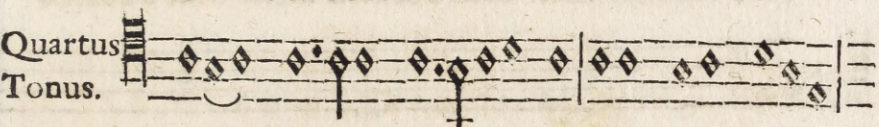
Dixit Dominus Domino meo : sede à dextris meis.

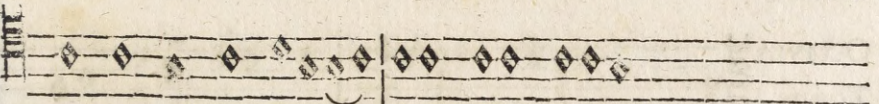
Dixit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

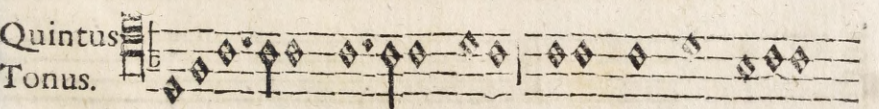
Sede à dextris meis. Sede à dextris meis.

Dixit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

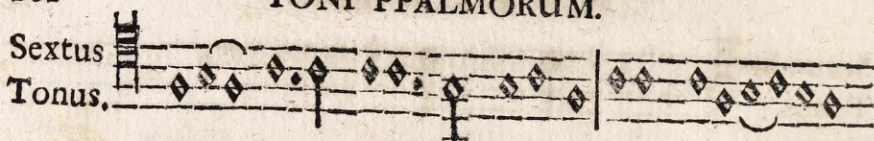
Sede à dextris meis. Sede à dextris meis.

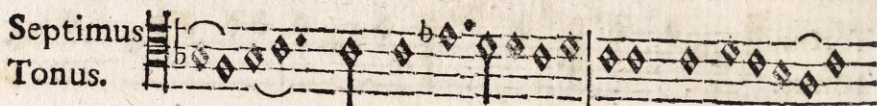
Dixit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

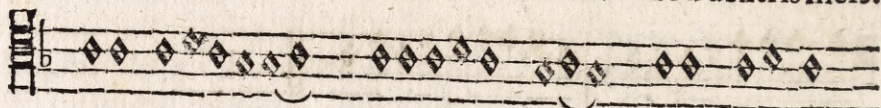
TONI PPALMORUM.

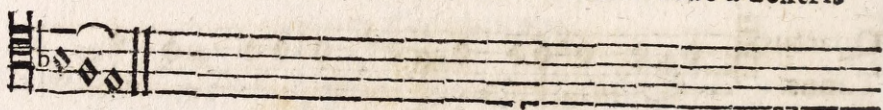
Dixit Dominus Domino meo : sede à dextris meis.

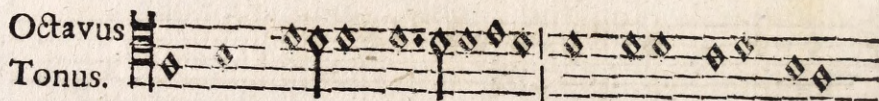
Dixit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

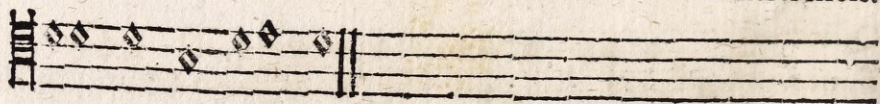
Sede à dextris meis. Sede à dextris meis. Sede à dextris

meis.

Dixit Dominus Dômino meo : Sede à dextris meis.

Sede à dextris meis.

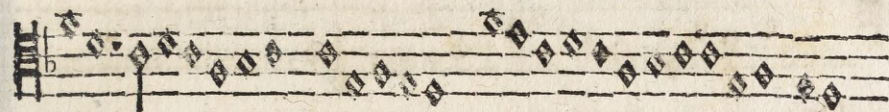
In exi-

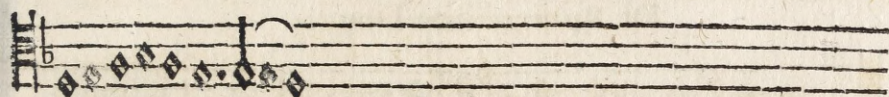
TONI PSALMORUM

213

Ad Ite missa est, & Benedicamus Domino Responsorium
DEO Gratias in Festis Solemnibus.

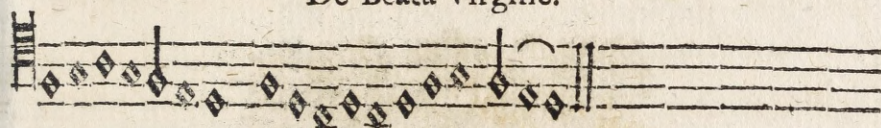

De o o o o

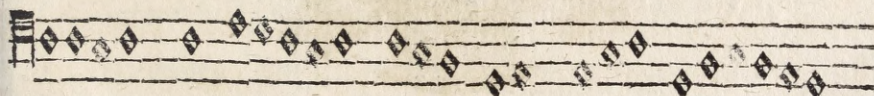
o gratias

De Beata Virgine.

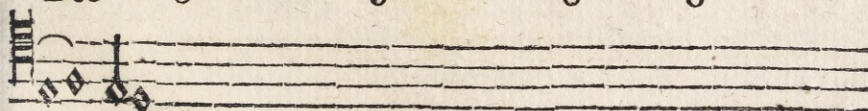

De o o gratias

De Apostolis & in Festo Duplici.

Deo o o o o

gratias.

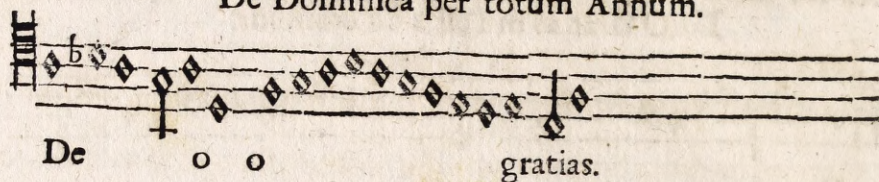
Ee 2

De

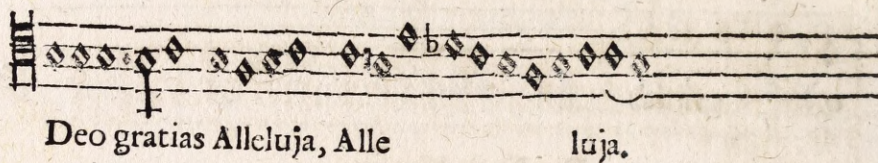

TONI PSALMORUM.

De Dominica per totum Annum.

De Resurrectione Domini.

Appen-

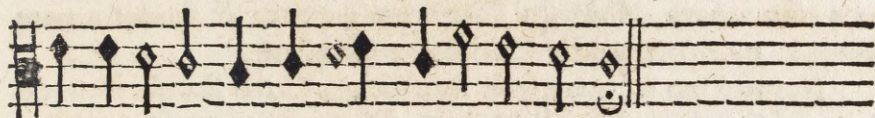
A P P E N D I X.

In qua habentur 4. Cantiones extra Eccle-
siam in privato pro placito aliquorum usurpandæ

Cantio de Sacerdotibus noviter composita, & jam quidem
prius Anno 1692 primâ vice in paucis exemplaribus
typis expressa.

Os qui Clericali togâ vosmet induistis.
Sacrum Præbiterium quoque suscepistis.

Munus Apostolicum grande assumpsistis.
Consummate turrin hanc, à qua destitistis.

Christum olim sic loquentem vobis, nunc audite, Vestra
de re agitur, spernere nolite, Legem Evangelij sanctè custodite,
quæ dicuntur ea factis exequi satagite.

Omnibus quæ possidetis abrenuntiate, Mundi hujus la-
queis vos eliberate, Liberos totaliter sic Deo vos date, Cru-
cem vestram tollite, vosmet abnegate.

Sic Christi discipuli eritis, & estis, Quos vocavit talibus

sub pactis honestis, Sed plerisque (proh dolor!) jam vita terrestris, Sola est præ oculis, non illa Cœlestis.

Christi Evangelio, quod sic honoratis, Cur factis contrariis, sit ut illudatis, Hoc ipso intuitu Clericam amatis, Pauperes ut aliàs, divites fiatis.

Vestra sit intentio hæc sola, & pura; Inservire populo Dei, summâ curâ, Ministrare media pro vita futura, Ne per vos sit anima ulla peritura.

Contemptus, pericula, mortem sustinere, Esse prompti velitis non fiētē sed verē, Si vestro officio vultis respondere, Discite non homines, sed Deum timere.

Providentes omnibus Zelo charitatis, Omnibus æqualiter dona date gratis, Divitem præ paupere ne respiciatis, Membra Christi, omnes sunt, nullum contemnatis.

Placere hominibus nolite curare, Si velitis Christi vos servos nuncupare, Nam qui Christum sequitur & studet amare, Nequit cum contrariis Christo, concordare.

Nemo Deo militans se se implicare, Curis sæcularibus debet, sciens clarē, Quòd duobus Dominis nequit militare, Divinum oraculum sciat non errare.

Proventus, & prædia ampla concupire, Nolite, vel sæculi honores ambire, Hæc spes est gentilium, filiorum iræ, Vos decet pro gloria cœlesti servire.

Cum detonlis crinibus vos hæc abjecistis, Christi ministerium quando suscepistis, Curæ vobis aliæ non desunt præ istis, Alimento, vestibus, his contenti sitis.

Nolite solliciti esse quid edatis, Ista gentes quæritant: vos respiciatis, Cœli volatilia, qualiter vivatis, Cura Deo major est de vobis, sciatis.

Regnum

Regnum Dei quærite | sedulo in primis, Dabit Deus Cætera, & hic peregrinis, Et si vesci dapibus non semper opimis, Quia pati expedit hic vobis in vivis.

Epulonem ideo, cum Christo damnatis, Quod jam bona recepisset hic hæreditatis, Lazarumque pro portatis in hoc mundo malis, Ideo jam gloria decet immortalis.

Licet membris in vestris, sæpius & satis, Repugnantem legem, legi mentis, sentiat; Tamen cum Apostolo summè caveatis, Christi membrum, meretricis ut non faciatis.

Reus Christi Sanguinis cum Juda peribit, In sinceris oculis Christum qui constringit, Pollutusque Calicem ejus quando bibit, Quem sacrare debuit, Christum crucifigit.

Nam vel conjugali thoro abstinere debuit, David, & sic sacros panes manducare meruit, Sociatus concubinæ quomodo non metuit, Pertractare Christi corpus, quod magis non congruit.

Oza reus, quod indignus Arcam Dei tetigit, Ipso loco moriens, tunc punitus cecidit, Quis in crimen vos putatis non in majus incidit, Cum pollutâ Christum manu in altari dividit?

Sacerdotes sacræ dotes Christo dedicatæ, Quod vovistis Domino, hoc non revocate, Facta carnis, spiritu comortificate, Carni, mundo, dæmoni jam vos denegate.

Arduum est hoc fragili, hoc non allegate, Quanta Sancti passi sunt; ast recogitate, Quantæ magis impijs pœnæ sunt servatæ, Hoc respectu molliciem à vobis fugate.

Cælum nam vim patitur, oportet certare, Luctando cum hostibus cursum consummare, Coronam justitiæ Deus solet dare, His, quos virtus juverat Hostes superare.

Hoc vobis remedium sit unum & charum, Fugere confortium

fortium muliercularum, Mensa sit frugalior, non deliciarum,
In vino est luxuria qui non bibit parum.

Mœnia quod faciunt arcibus, & muri, Hoc facit jejunium
ut sitis securi, Et cùm hostes venerint feroces impuri, Nil no-
cere valeant vestro sancto juri,

Ducite memoriam in Antecessores, Unde quondam san-
cti tot erant sacerdotes, Quòd membrorum jejunorum erant
portatores, In hoc pio studio sint vestri doctores.

Pijs cum affectibus sæpiùs orate, Confortantem Cælitùs
spiritum rogate, Aderit conantibus nihil dubitate, Curis sæ-
clì modò vos priùs spoliare.

Sentietis primò tunc jugum Christi svave, Quòd servire
Deo sit reverâ regnare, mundi præ delitijs cælum suspirare,
Erit omne studium pia cogitare.

Svavis Christi unio in mensa Altaris, Sapiet præ omnibus,
dicet homo talis, Quàm est svavis Dominus, Deus immorta-
lis! O beata functio hæc sacerdotalis!

Non venit hic nausea super pane levi, Plus hic est quàm
manna sit datum Israëli, Est in hoc convivio animæ fidei, Bre-
vis hora, dulcis mora, chara pars diei.

Sacerdotes Domini, & Ministri DEI, Charitatis geminæ
fidei ac spei, Dona vobis tribuat Dominator Cæli, Et videre
Gloriam suæ Faciei. Amen.

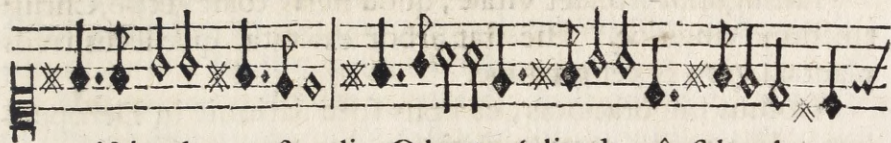

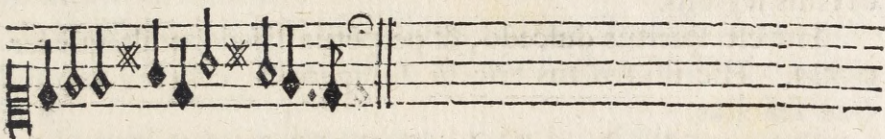
Vitæ solitariæ laus, Cornelio Musio Delpho Illustri hujus sæculi poëtâ, theologo ac martyre Encomiaste. Nunc magis in compendium redacta, ac notis musicis substrata.

Solitudinem cantamus, Et ad vitam invitamus,

priscis claram sæculis. O beata solitudo, ô sola bea-

titudo, pijs eremicolis.

Huc Urania serena, Ades, & cœlesti venâ, lauda solitudinem. Lauda benè, lauda sanè, lauda plenè, lauda planè, hanc beatitudinem.

Lauda viros barbâ canos, lauda sophos Christianos, Duces abstinentiæ. Lauda juvenes præcinctos lumbis, atque sacre cinctos balteo militiæ.

Lauda simplices, tenellas, multas integras puellas, claras castimoniâ. Lauda fœminas adultas, factas propter Christum stultas, raras sanctimoniâ.

Ff

Lauda

Lauda firma Dei castra, quæ virtute tangunt astra, effugant Dæmonia. Lauda solida exempla, ipsa viva Dei templa, Dei ædificia.

Solitudo divinarum est thesaurus gratiarum, Sæculo absconditus. Solitudo optimorum, & donorum perfectorum ager est reconditus.

Nusquam est in mundo tantum commodarum rerum, quantum datum solitudini: Hic enim tranquillus portus, hic deliciarum hortus, Paradisus Domini.

Hic lignum frondet vitale, quod nefas tollit lætale, Christi tinctum sanguine. Hic stat arbor exaltata, quæ secus rivos plantata, vivo floret germine.

Domus hic orationis, campus speculationis in Dei operibus. Hic mons contemplationis, hic fons meditationis in divinis legibus.

Hic est spiritus dulcedo, & perpetua viredo, multaque fertilitas. Hic illi fructus triceni, sexageni & centeni summæque felicitas.

O beata solitudo, ô sola beatitudo, pijs Eremicis. Quàm beati candidati, qui ad te volant allati, pravis à mundicis!

Solitudo spiritalis quamvis desit corporalis, Dulcis est possessio. Solitudo corporalis, si non adsit spiritalis, vana est professio.

Nam quid foris profit ritè, absque turbis, absque lite, in speluncis degere. Si intus perturbatarum vermes concientiarum, vetant conquiescere.

Castitas hic exaltatur, Rigor ordinis servatur, cum perseverantia. Regula disciplinaris, disciplina regularis, viget observantia.

Quic-

Quicquid jubet venerandus, atque pater observandus, fit cum reverentia : Nam ad nutum obeditur, & ad jussum statim itur, absque resistantia.

Hic submissio perfecta, dicta rata, vota recta, sancta conversatio : Hic mandata sunt discreta, hic obsequia sunt læta, nulla excusatio.

Quæ sunt fratris, quærunt isti : Non quæ sua, sed quæ Christi : Abest hinc proprietas : Mutuus hic animorum, & consensus studiorum ; una est societas.

Hic doctrina observatur, Orthodoxis quæ probatur, profligatur falsitas : Libri pravi non leguntur, nec quidem hic admittuntur : Sic stat verbi veritas.

Hic paupertas opulenta, vita modicis contenta, nota spiritualibus : Hic mœroris est solamen, hic laboris est levamen, Abditum carnalibus.

Quisquis agit in secessu, isthoc potitur successu, quod nunquam deseritur, Si ægrotat, visitatur : Si tentatur, confortatur : Si famescit, pascitur.

Si quid grave frater portat, frater hic fratrem supportat : Fraurem frater sublevat : Si quis mergitur peccatis, aut involvitur erratis, est qui illos allevat.

Vis te Christo consecrare ? Carnem vis mortificare ? Locus hic aptissimus. Vis offerre gratum munus ? locus hic est oportunus, locus commodissimus.

De peccatis vis dolere ? vis ex corde pœnitere ? vitam vis corrigere ? Hic securè possis flere, omnem culpam abolere, & post lapsum surgere.

Vis te rursus oblectare ? mœstam mentem recreare ? nusquam

nusquam potes rectius. Spiritum vix excitare? animum exhilarare? nusquam ages lætuis.

O beata solitudo, o sola beatitudo, pijs Eremicolis! Quam beatificandati! Qui ad te volant alati, pravis à mundicolis.

E quibus licet Abbates eligantur, & primates, omnium suffragio; Pedum tamen non captatur, nec mitra desideratur: non est hic ambitio.

Quin plerique si cogantur, si vi multâ adigantur, uti fiant Præsules; Si non possunt detrectare, neque onus excusare, esse malunt exules.

Terra mensa, & cubile: terra scamnum est sedile: terra oratorium: Herba cibum, unda potum, arbor vestem, antra notum præbent domicilium.

Ab externis se avertunt, se introrsum prorsum vertunt, se in Deo colligunt: Si secunda nunc immittat, nunc adversa Deus mittat, æquè ipsum diligunt.

Nihil sunt (hoc primum discunt) Nil habent, nil concupiscunt, solum Deum ambiunt: Ipso solo sunt contenti, cuius bona piæ menti, assatim sufficiunt.

Viri Dei, & electi, à mundanis sunt rejecti, ac si essent stolidi: Verum pijs deamati, sunt ab ipsis reputati viri valde providi.

Illi ipsi Deo chari, digni à cunctis amari, sunt invisi sæculo: Et à stulto eminentes, ac miraculis pollentes, deluduntur populo.

Verum qui sic sublannantur, & ut fatui putantur, qui hic potant flumina: Speculum sunt imprudentum, & sunt sal insipientum, sunt & mundi lumina.

Adde qui sic contemnuntur, deprimuntur, exploduntur, & qui hic sunt minimi: Postea exaltabuntur, gloriâ coronabuntur, habebuntur maximi.

Quos

Quos si forte Pharaones persequuntur, aut Neronēs; abdundant se latibulis. Si jubet Deus prodire, pro fide mortem subire; obviant periculis.

Post enim afflictiones, duos post mortis agones, certum est resurgere: Et per Christi passionem, mortem, resurrectionem, sperant semper vivere.

Charitate radicati, & fide corroborati, ambulant intrepidi: Cœlum terræ misceatur, fractus orbis illibatur, permanent impavidi:

Quam humiliter incedunt, si quando foras procedunt, ad fratrum subsidia! Quam sunt rerum negligentes, quam sunt rursus diligentes, in sui custodia.

Paci student & quieti, velunt agni sunt mansueti, omnibus amabiles: Modo Deo sint amici, nil curant si inimici mundo sint odibiles.

Mundus amat adorari, per fas nefas dominari, & quod jubet agere: Isti mundo nec placere, didicerunt nec timere, sed palam contemnere.

Mundus floret, saltat, ridet, nec se ipsum satis videt multa præsuperbia: Interim sancto sanctorum, Grex abjectus monachorum, psallit cum lætitia.

O beata solitudo, ô sola beatitudo, pijs Eremicis! quam beati candidati, qui ad te volant alati, pravis à mundicis.

Psallunt mane absque mora, primâ tertiaque horâ, ante solis aditum: Sextâ nonâ, vespertinâ, psallunt horâ sed divina complent sub occubitum.

Sed & carnis sauciata Et subinde vitiata ut petant remedia: Sæpius evigilantes, & ad preces festinantes nocte surgunt mediâ.

Quos si videas plorantes, si psallentes, si orantes, suis pro creatibus : Mirum si non ipse plores, si non psallas, si non ores, pro tuis criminibus.

Adeò se se submittunt, se prosternunt, se demittunt, ut si essent infimi : Tam profusè lachrymantur, sic vindictam deprecantur, ut si essent pessimi.

At non frustra plurimarum, rivos fundunt lachrymarum, nec sunt frustra supplices: Nam humilibus addictus Deus, acvelut obstrictus, semper audit simplices.

Hei ter quater infelices nos, sed illos ô felices, qui hic curant ardua ! Sic enim fas invenire, gratiam, & pervenire, ad regna perpetua.

Sed non semper soli mœrent Monachi, nec semper hærent, intra oratoria : Sed ob causas convenire illis licet, & exire, ad pia colloquia.

Quando autem congregantur, non de frivolis nugantur, nec enarrant somnia. Sed de summa majestate, Et Christi humanitate, prima est materia.

Mox de culpis extirpandis, & silentijs servandis, de Dei justitia : De æumnis inferorum, de triumphis superiorum, multa tractant seria.

Post hæc de tentatione, & exercitatione, gravis sermo oritur : Multum & Dei narrandis, & donis enumerandis, Temporis impenditur.

Quàm de gratijs agendis, & de laudibus canendis, hilares definiunt ? At diem illum supremum, & judicium extremum, quo fletu discutiunt ?

Interim in cruce Christi, ac in morte ejus tristi, lætaque victoria, Inter istos servos Dei, fide firmos, plenos spei, Tota est memoria.

Jam

Jam quum sacris operantur, aut dum sacra celebrantur, & sacris communicant: Quo affectu se adornant, vel quo mundo se exornant, quibus se purificant?

Qualia tum meditantur, qualia tunc speculantur, quæ tunc mente agitant? Dices quod Christo immerfi, & à cunctis, quod averfi, extra sese volitant.

Tali veneratione, tali trepidatione, hanc ad coenam adeunt: Tali exultatione, tali modulatione, ab hanc menia abeunt.

Sed huc quoties accedunt, ne offendant quum recedunt, aut huc quando properant: Prius per contritionem, & veram confessionem, se culpis exonerant.

Sic demum se immortalis Christi pane, ac vitali corpore communiunt: Sic demum Christi cruore, quem nostri fudit favore, sese totos fulciunt.

Et sicut hoc testamentum, Hocque curant Sacramentum, ut degustent candidi: Ita postquam sunt nutriti, cavent, ne sacris muniti, rursus fiant sordidi.

Hi sunt qui non infoderunt, sed talenta expenderunt, ad quæstum ditissimum: qui & agros rigaverunt, vineam excoluerunt, ob lucrum certissimum.

Qui & rete ad capturam mittunt; mnasq; ad usuram credunt numulario: Qui & cuncta vendiderunt, proque unius dederunt margaritæ precio.

Hi sunt jugum qui suave, & illud portant non grave onus evangelicum: ut quietem possidere, utque fructum obtinere valeant salvificum.

O servos Dei beatos, quos cum venerit, paratos Dominus inveniet: Qos & idem vigilantes, ac pie negotiantes, rediens reperiet.

Ecquid

Ecquid tale profert mundus, mundus nil minùs quam mundus, mundus imundissimus : Qui nunquam non fuit bonis acrae vineae colonis, Jure indignissimus.

Rara avis est in urbe, (ne mendaci crede turbæ) vir absolutissimus : Sed perfectus in deserto, In secessuque pro certo, vir est frequentissimus.

Nec enim mundanos dicam, qui vel unam mundi micam in se habent minimè : Sed ad sanctum illi gregem, qui sanctorum servant legem, pertinent æquissimè.

Ubi ubi sis locorum, si piorum normam morum exprimis legitimè : Semper eris Deo gratus, & cum justo computatus, populo certissimè.

Sodoma quid inquilino, licet reprobis vicino, quid impura nocuit ? Et lucifero funesto, Deo cum suis infesto, quid cœlum, quid profuit ?

In mente est solitudo, & vera perfectitudo, ubicunq; habites : Interim præstat, securus, quo magis agas, obscurus, si seorsim latites.

O beata solitudo, ô sola beatitudo pijs eremicolis, Quàm beati canditati, qui ad te volant alati, pravis à Mundicolis.

Nullus locus, ut videmus, priùs ducit quàm eremus, ad cœli palatia : Nullus mundus sic ditare, nullæ urbes sic beare, nulla potest regia.

Age verò qui hæc audis, cui hujus carmen laudis, nil puto displicuit : Cui nullus blandiendo, pollicendo, largiendo mundus nimis placuit.

Age ex his excitatus, & huc toties vocatus, surge veni propera : Hic suavius sedebis, hic tranquillius mannebis, excute tot onera.

Linque

Linque mundo suos nummos, gloriarum sperne fumos,
fuge innotescere : Et postquam inemptus bolus, dulcè sapit
vive solus, ama delitescere.

At pater (inquis) oblitit, & mater nunquam desistit, re-
vocare fletibus : Sed & liberi subinde, me demulcent hinc &
inde, dulcibus amplexibus.

Fuge derelicto patre, & invitâ perge matre ; non est hæc
impietas : Sed si per tot moras rumpis, si hæc vincula disrum-
pis, hæc demum est pietas.

Nam licet sit concedendum, & parenti obsequendum, si
quid tibi jusserit : An non magis auscultandum, & Christo
obtemperandum, quo te cunq̃ue traxerit.

Quid cunctaris ? quid excusas ? quid causaris ? quid recu-
sas ? ô infelix anima. An nescis quòd tempus fluit ? & præ-
ceps quòd dies ruit ? quòd hora novissima ?

Nil est cur te ita turbes, felix est qui fugit urbes : fuge, &
beaberis : Fuge, tace, & quiesce, carnis remoram compesce,
in morte salvaberis.

In turba stare illæsum, & tibi videre Jesum, valde est dif-
ficile : Sed in sycomoro verè, ipsum spiritum videre, admo-
dum est facile.

At tu tristior hortantem, & gemens audis laudantem,
huius vitæ seriem : Nempe aliam externam, hic fortassis vel
internam, somniasti requiem.

Ut vis, sed quùm ægrotabis, Justis lachrymis damnabis,
omnes mundi infulas : Et quùm morti propinquabis, tunc,
sed serò provocabis, ad beatas cellulas.

O beata solitudo, ô sola beatitudo, pijs Eremicolis ! Quàm
beati candidati, qui ad te volant alati, pravis à Mundicolis.

CANTIO DE MONACHIS

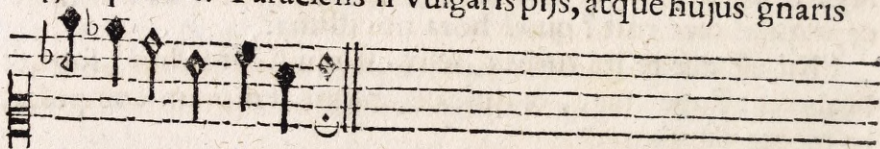
Eodem Authore, quo laus vitæ solitariae est descripta, describitur etiam vita veri Monachi pariter compendiatâ, & in cantum redacta.

I laudata solitudo ejusque beatitudo evul-

gata placuit. Paraclesis si vulgaris pijs, atque hujus gnaris

viris non displicuit.

Iterum doctis confidens, candidisque non diffidens, paracletus prodeoque. Et prototypum verorum, speculumque monachorum, eliminare studeo.

Hic tu musa nuper prona, illectantem venam dona, dulcis consonantiæ. Inter ut Catholicissimum, atque verum Monachissimum, nil sit discrepantiæ.

Sunt qui monachi dicuntur, & exercent, quod dicuntur, hi sunt veri monachi. Sunt rursus qui sic dicuntur, sed non præstant quod dicuntur, hi sunt pseudo Monachi.

Mona-

Monachismum si agrestem, esse putas, non cœlestem, nescis quid sit Monachus. Si eundem vis carnalem, & non esse spiritalem, vivis, sed non Monachus.

Monachismus si externus, plus arridet quàm internus, non es verè monachus. Si te attrahunt sculpturæ, & magnificæ structuræ, non es verè Monachus.

Si fumosa plus culina, allicit quàm res divina, non es verè Monachus. Si te certus huc amictus, & inemptus traxit victus, non es verè Monachus.

Si omnino expers curæ, vivere vis hic securè, non es verè Monachus. Si hic vitam delicatam, aut si quæris honoratam, non es verè Monachus.

Si hic expetis honorem, & omnem fugis laborem, non es verè Monachus. Si es mitræ admirator; aut galeri affectator, non es verè Monachus.

Si ut præsis hic, secedis, non ut prosis huic accedis, non es verè Monachus. Si non pio venis motu, sine numine pro metu, non es verè Monachus.

Si non raptus es fervore, aut Dei actus amore, non es verè Monachus. Si per desperationem, curris ad religionem, non es verè Monachus.

Si (qui magnus est abusus) à quibusdam es intrusus, non es verè Monachus. Si invitus irrepisti, nec te spontè devinxisti, non es verè Monachus.

Votum si non distinxisti, sed confusè extruxisti, non es verè Monachus. Ore si rectè dixisti, mente aliud sensisti, non es verè Monachus.

Si non veterem exutus, vitam novam es indutus, non es
Gg 2 vere

verè Monachus. Si pectus non est apertum, sed fucis latet opertum, non es verè Monachus.

Si es nova creatura, cultus tantum & tonsura, non es verè Monachus. Si figuram crucis portas, non tamen ullum supportas, non es verè Monachus.

Nomini si non concordat, vita, sed tota discordat, non es verè Monachus. Simplici cucullo tectus, si non simplex es, & rectus, non es verè Monachus.

Si praelato non obedis, sed responsans retrò cedis, non es verè Monachus. Si tu discutis mandata, aut expendis imperata, non es verè Monachus.

Contumax si inveneris, dum à sene erudiris, non es verè Monachus. Si non studes puritati, & jam votæ castitati, non es verè Monachus.

Si quam singularitatem, quæris aut proprietatem, non es verè Monachus. Si concordas in amictu, sed discordas in convictu, non es verè Monachus.

Literas si accepisti, & acceptas suppressisti, non es verè Monachus. Si quod datur à cognato, inscio capis praelato, non es verè Monachus.

Nisi tuam voluntatem, abdicasque facultatem, non es verè monachus. Si non prorsum te dimittis, si non omnibus submittis, non es verè Monachus.

Si non te abjectiorem, sed putas præstantiorem, non es verè Monachus. Si scientiâ inflaris, & exultas cum laudaris, non es verè Monachus.

Si es stultè gloriosus, aut nimis ambitiosus, non es verè Monachus. Si novos captas rumores, & aspiras ad honores, Non es verè Monachus.

Si psal-

Si psalmodiam accedis, & cùm visum est recedis, non es verè Monachus. Si te subtrahis à choro, & est animus in foro, non es verè Monachus.

Si cùm bonum operaris, sancti nomen aucuparis, non es verè Monachus. Si bonis pulchrè affvescis, sed ut tuis insolescis, non es verè Monachus.

Si non es pervigilator, nec assiduus orator, non es verè Monachus. Si in prece facis moras, numerans elatus horas, non es verè Monachus.

Nisi mundo inimicus, Uni Deo sis amicus, non es verè Monachus. Si vis crebrò salutari, & à multis visitari, non es verè Monachus.

Mundi pompis si arrides, & non potiùs derides, non es verè Monachus. Si vis Deo militare, & te multis implicare, non es verè Monachus.

Nisi mundum supplantâsti, vitiaque conculcâsti, non es verè Monachus. Si de frivolis libenter, fabularis & frequenter, non es verè Monachus.

Si tu pauperes excludis, Christo januam occludis, non es verè Monachus. Si per te scandalizantur, simplicesve depravantur, Non es verè Monachus.

Si non es fratri benignus, non es patris regno dignus, non es verè Monachus. Si non gaudes cum gaudente, si non luges cum lugente, non es verè Monachus.

Si non fers morositates, & fratrum infirmitates, non es verè Monachus. Si non arguis peccantes, si non revocas errantes, non es verè Monachus.

Si plus quàm necessitati, tribuis gulositati, non es verè

Gg 3

Mo-

Monachus. Cibo ventrem si distendis, sic ut Deo non intendis non es verè Monachus.

Odium si non repellis, nec ejus stirpes evellis, non es verè Monachus. Si non totus es serenus, & ab ira alienus, non es verè Monachus.

Si contingit admoneri, & culpam non vis fateri, non es verè Monachus. Si non curas custodire, fratrem quem vides perire, non es verè Monachus.

Si convitiis gravatus, non condonas mox placatus non es verè Monachus. Fratri statim ut peccâris, si non reconciliaris, non es verè Monachus.

Si à fronte benedicis, & à tergo maledicis, non es verè Monachus. Si ingratus es benignis, & tuo favore dignis, non es verè Monachus.

Senibus si adularis, aut si viduas venaris, non es verè monachus. Si incumbis testamentis, & abuteris inventis, non es verè Monachus.

Si non animam exponis, & pro Christi sponsa ponis, non es verè Monachus. Præter Deum si quid amas, Monachum te frustra clamas, non es verè Monachus.

Habitu qualem vis geras, si non mente perseveras, non es verè Monachus. Si non pergis in hoc statu, solo spiritûs afflatu, non es verè Monachus.

Si non es humanæ fortis, & instantis memor mortis, non es verè Monachus. Si tu quando es ægrotus, non te sursum tollis totus, non es verè Monachus.

Si plus fidis medicinis, quàm antidotis divinis, non es verè Monachus. Corporis de sepultura, si te vana tangit cura, non es verè Monachus.

Si non

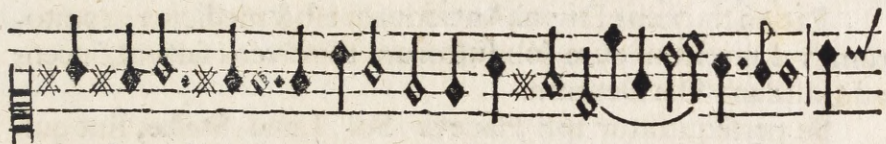
Si non moreris fidenter, & concedis hinc libenter, non es verè Monachus. Nisi mundo crucifixus, totus Deo es affixus, non es verè Monachus.

Age nunc & bonâ fide, hoc in speculo te vide, qui vocaris Monachus. Etsi censor es sincerus, hic expende, anne verus, An sis falsus Monachus.

Cantio de Patientia.

Patientia vincit omnia, non est hic ludus,

nec sunt somnia. Ubi certa est de cunctis victoria, quàm

ut cernitur semper sequitur, summa gloria.

Limatur ferrum Patientiâ, erit Pulchrius in essentia, vim scindit hortulanus patientiâ, erit in sua sic utilior essentia.

Ignitur Aurum patientiâ, mundiùs erit carens scoriâ, pluit, dies

it dies obscuratur, patientia, Cœlum flens fructum dat, pone
luctum, canta gloria.

Patientia Rosas colligit, mala perpeſſis ſerta porrigit, Oh
beata ſorte natus quis quis patitur! per Anguſta ad anguſta
felix graditur.

Vita Monachi, patientia, ſalus populi pœnitentia, utro-
rumque una virtus, quàm ingentia, confert dona his in cœli
Reſidentia.

Agere, pati, ineſt omnibus, & ſumus nati in doloribus: oe,
oa, vox eſt prima lamentatio, in morte, vita, eiſ æquè ſita
tribulatio.

Nec bonum, niſi ſorte variâ, experti ſcimus per contraria,
ut tenebræ monſtrant ex ſe quid lux innuit, ita nec felix eſt,
infelix qui nunquam fuit.

Patientia pœna Divina Antidotum eſt, & medicina peccato-
rum, vel meritum cum Job Juſtorum removens ſaſtum, ducens
ad Caſtrum Dei Deorum.

Se perſequuntur ipſi Planetæ, Sol, Luna, Stellæ, ſine qui-
ete, Cœlo regnans Luna ſæviti dirâ hyeme: ſed dum accedit
Sol, Luna cædit, æſtus imminet.

Aves mutuò ſe deprædantur, & feræ feras æſtu venantur,
piſces Maris pleno gerunt bellum agmine, muſca nec cullex,
vermis pulex tuta putantur,

Et elementa ipſamet rerum, Luſtamen habent ſecum ſe-
verum, grave pellit leve ſuſum, neque patitur humidum
ſiccum, calore victum gelu labitur.

Non eſt qui vitet patientiam, quamcunq̃ue habet ſit po-
tentiam, boni mali ſubit quiſque experientiam: prædixit Evæ
Dæmon hoc væ væ, hanc ſcientiam.

Felix

Felix infelix, Rex, Agricola, Dives, egenus ista, vincula, portat omnis status, ætas per sæcula quilibet prodit, malum quod odit voce quærolâ.

Vides divitem durum immitem, habere rixas, texere litem, nocte die inquietum, curis obrutum, spinis conpunctum, triftari multum præcisam vitem.

Vides egenum mœrore plenum, patientiæ mordere frænum, se quocunque miser vertat, sentit venenum, quod vellet non est, quod nollet adest, vacuum merum.

Etii felix, es invidos habes; si plus possides, quisque petit des: non est dies, non est quies, quisquis qualis es, is, vel sedes, bonus, malus es, pati debes.

Qui timet Deum multa sustinet, nam propter eum blandis abstinet, Caro, mundus, dæmon illi semper insidet, ita ut mori, ducat decori si hoc obtinet.

Quamvis cunctis sit necesse pati, non tamen omnes erunt beati, malis malaccedunt male, bonis in bonum cedit totum, qui supra votum sunt premiati.

Malî tolerant impatienter, nolunt quod debent, ferre libenter, pro mercede pœnam augent insipienter, in se morosi, cunctis exosi sunt vehementer.

Patientia Virtus bonorum, sed tormentum est, vita malorum, dextrâ, levâ ire debes, viâ cunctorum, vide quâ vadis, at non evadis aliquod horum.

Adversa quævis suscipienda, ex causa pia ad amplectenda, decet bonum esse primum: & quidquid venit id ita velle, ut unctum melle, vel quod non lædit.

Bonorum virtus Patientia, sola triumphat cum decentia, non lamenta vel tormenta vehementia, quævis malorum, armis dolorum sævientia.

Hh

Feli-

CANTIO DE S. JOSEPHO.

Fœlicem ergo inire sortem, hanc decet velle quemlibet fortem, ubi regit Patientia cohortem, ubi triumphat semper exultet, non timens mortem.

Eja Nobiles insignes chari, mascula Virtus quos celebrari facit dignos auro, gemmis coronari, passi gaudete, decet quiete vos jam donari.

Momento transit tempus malorum, succedit nimbo lumen decorum, palma myrtus vos coronet, eja gaudete, plus sole, stellis; in Cœlo, terris, clari fulgete.

Patientum dux victoria est ipse Christus summa gloria, O beati in adversis veri probati amici Dei Martyres mei Laureati.

Exultet tellus hymnis jubilet, dura perpeffos laude celebret, corregnare Deo dignos Cœlum sublevet, flos omnis vernus, honor æternus vos condecoret. Amen.

Ultimo subjungitur Cantio de S. Josepho, Sponsi B. M. V. recenter occasione Ejusdem Festi composita, ac fere ex hymnis Breviarij translata.

Ofeff menybéli tób szentek dicsősége: Eltünk

reménye, világ ékessége: Hogy dicfirtidet vígan ének-
kellyük.

CANTIO DE S. JOSEPHO.

237

kellyük, tégy bódog jót velünk.

Tégedet Sz: József Angyali seregnek, téged dicfirjenek a' földi emberek; Ki Sz: szövegségből Szűznek Férje lóttél, és szűzen éltél.

Terhesnek hogy láttad lenni Szűz Mariát, Csudálva, gondban estél azon miat, Jéstől Sz. Lélektől fogantotnak lenni, Angyal beszéli.

Születet Jéssal Egyiptusban szaladcz; Kit Jerusalemben, kerefvén meg találsz; Majd örökre okot, és majd siralomra, ily dolgok közt látcz.

Proféták által jövendőt MESSIÁST, Te szemmel nézed, 's tédén imádod azt; Királyok Királya, Poklon győzedelm es, néked engedelmes.

Boldog halál után Mások, Istent láttyák; Erdemlet Pálmákat csak akorra várják; De József földön-is boldogab többinél, Istennel egyűt él.

Ez kinek a' szép dicsős győzedelmét; Jó keresztények mindenűt éneklik, Mai nap József érdemlet életre, jutni örökre.

O igen boldog, igen ő szerencsés; Kinek utolsó óráján Jéss, és: A' Szűz Maria, boldogul jelen volt, mind a' míg meg hólt.

Már, mi mennyekben meg dicsőültettett; Kérjük mustafon hozzánk szeretetet, bununk bocsánattyát nyerjen az Istentől, ójon ellenségtől.

Dicfirjük és áldgyuk a' Sz: Háromságot; Ki Józsefnek adot menyben bódogságot; Nyerjük érdemiért mi-is békeséget, 's örök üdvösséget. Amen.

V E G E.

IN.

INDEX CANTIONVM

REGGELI ENEKEK.

P ater noster Mi Atyánk Isten.	pag.	I
Ave Maria Üdvöz légy Maria.		2
Credo Hiszek egy örök élő Istenben.	Ibidem.	
X. Præcepta Dei. Hallya meg minden ember.		3
Confiteor. Gyónom az Mindenható Istennek.		5
Angele Dei. Aldott Istennek te Sz. Angyala.		6
Catechesis. O Gyermekek, gyermek.	Ibidem.	
Menybeli örök Isten.		8
Jésus Maria, dicsőséges nevek.		9
Jesus Krisztus az igaz Hajnal.		11
Dicljárjétek az Urat.		12

ADVENTI ENEKEK

Rorate celi desuper.	pag.	14
Kyrie Patris Unigenite.		15
Idem Ungar. Kyrie Atyának Igije.		16
Gloria Dicsőség légyen.	Ibidem	
Ante Evang. Alleluja. Küldetik.		17
Credo. Hiszek egy Istenben.		19
Sanctus. Szent Sz. Sz.		20
Agnus Dei. Istennek Sz. Báránya.		21
Nemesékes Liliom.		22
Kakas ének szozattyátúl.		23

KARA-

KARACSONI ENEKEK.

<i>Kyrie Deus Pater de Caelis.</i>	24
<i>Idem Ungar.</i> Atya Isten menyekbül.	25
<i>Gloria.</i> Dicsőség a' magoságban.	Ibidem
<i>Idem aliter.</i> Dicsőség a' magoságban.	26
<i>Credo.</i> Hiszek egy élő Istenben.	27
<i>Sandus.</i> Szent Sz. Sz.	29
<i>Agnus Dei.</i> Istennek Báránya.	30
Órüllyetek, vigadgyatok.	Ibidem
Plaudite collatemin.	31
Hæc quæ facis ô mi Deus?	32
Miket mivelsz ô nagy Isten.	34
Vagit Infans, inter arcta.	54
Kisdéd gyermek firánkozik.	56
Az Istennek Sz. Angyala.	155
Hogy kedves álmod.	157

FARSANG NAPOKRA.

<i>Az világi Hivásgrul való Enekek.</i>	
Urunk Kristus, Jesus Isten.	35
Isten hozzád ô jó világ.	39
Egy jó ember egy korban,	42
Akarodé édes Jesusom.	45
Vale mundus, lusum satis.	49
Homo quod sit.	50

NAGY BÖJTRE VALÓ ENEKEK.

<i>Kyrie.</i> Menybéli Szent Atya Isten.	57
<i>Idem.</i> Más Notára.	58
<i>Credo</i>	

<i>Credo.</i> Hiszek egy élő Istenben.	Ibidem
<i>Sanctus.</i> Sanctus, Sanctus, Sanctus,	60
<i>Sanctus.</i> Szent, Sz. Sz.	60
<i>Idem:</i> Szent az Attya.	61
<i>Agnus Dei,</i> Isten Báránya.	62
<i>Planctus B. M. V.</i> Alla Krisztus Keresztinél.	63
<i>Aliter Planctus.</i> Krisztus Anyja Szűz Maria.	65
<i>Passio Dominica.</i> Urunk Jézus.	67
<i>Cantio anima Devota.</i> Magdalena mortuo Jesu.	72
<i>Cantio penitentis anima.</i>	
Világ meg-valtó Jézus.	75

HUSVETI ENEKEK.

<i>Kyrie.</i> Atya Isten menyből.	70
<i>Gloria.</i> Dicsőség a' magoságban.	78
Victimæ paschali.	79
<i>Credo.</i> Hiszek egy élő Istenben.	80
<i>Sanctus.</i> Szent Atya.	76
<i>Agnus Dei.</i> Urunk Jézus Krisztus.	Ibid.
Urunk Jézus.	77

PÜNKÓSDI ENEKEK.

<i>Kyrie Gracum.</i> Kyrie, Kyrie.	79
<i>Kyrie Latin.</i> Pater de cœlis.	Ibid.
<i>Idem Ungar.</i> Menybéli Atya Isten.	80
<i>Gloria.</i> Dicsősége a' magoságban.	Ibid.
<i>Veni S. Spiritus:</i> Jövel Sz. Lélek Ur Isten.	81
<i>Credo.</i> Hiszek egy élő Istenben.	82
<i>Sanctus</i> Szent Sz. Sz. vagy.	84
<i>Agnus</i>	

<i>Agnus Dei.</i> Jēsus Krīstus mi Urunk.	85
Téged kérünk Atya Isten.	Ibid

MAS NAGY ŰNNEPEKRE SZ. MISEHEZ.
Valo Enekek.

<i>Kyrie.</i> Kyrie Deus creator.	87
<i>Ungar.</i> Kyrie Teremtő.	88
<i>Gloria.</i> Dicsőség.	Ibid.
<i>Credo.</i> Hízek egy élő Istenben.	89
<i>Sanctus.</i> Sz. Sz. Sz. vagy nagy Űr Isten.	93
<i>Agnus Dei.</i> Isten Báránya.	94
<i>Ite missa est.</i> Ite, ite benedíci.	Ibid.
<i>Idem Ungar.</i> Menyetek el ő áldottak.	95

KYRIE, GLORIA, CREDO &c.
Pro Dominicis per Annum.

<i>Kyrie græc.</i> Kyrie Kyrie elejzon.	95
<i>Kyrie latin.</i> Deus Pater de coelis.	Ibid.
<i>Idem Ungar.</i> Atya Isten.	96
<i>Gloria.</i> Dicsőség	Ibid.
<i>Credo.</i> Hízek Istenben.	97
<i>Sanctus.</i> Sz. Sz. Sz. Sabaoth.	98
<i>Agnus Dei.</i> Szentséges Jēsus.	99
<i>Ad Elevationem.</i> Áldott Szent Istenem.	100
<i>Alia.</i> Oh édes Jēsusom.	102

SZ. HAROMSAGRUL VALO ENEKEK.

Aldgyuk 's fel magasztallyuk.	104
Aldgyon az én Lelkem.	106
	BOL-

BOLDOGSAGOS SZÜZ MARIARUL Valo Enekek.

Oh Istennek Sz. Anyja.	107
Oh dicsőséges Afzonyság.	108
Fgi csillag Szüz Sz. Anyja.	109
<i>Alma Redemptoris.</i> Üdvözétőnknek szentséges Anyja.	110
<i>Ave Regina.</i> Eüdvöz légy oh szép menyek.	Ibid.
<i>Regina Celi.</i> Menynek királné.	111
<i>Salve Regina.</i> Eüdvöz legy Atya Istennek.	113
Eüdvöz legy Atya Istennek.	113

A' TÖBB DICSŐÜLT SZENTEKRÜL.

A' Szent Angyalokrul.	135
A' Szent Martyrokrul.	117
Keresztelő Sz. Jánosrul.	114
Szent Josophrul.	236
Szent Péter Apostolrul.	116
Szent Györgyrul.	116
Szen Mártonrul.	123
Alia de eodem.	125
Szent Miklósrul.	128
Sz. István Királyrul.	130
Sz. László Királyrul.	132
Sz. Imre Herczegrul.	137
Sz. Agnes Szűzrül.	139
Sz. Erzébetrül.	142
Egyház napjara valo Enek.	414
<i>CXVII. Soltár.</i> Hálát adgyatok.	146
<i>Psalms 99.</i> Jubilate jubilate.	149
	Item

<i>Item Ungar. Örvezdezzetek.</i>	150
Amo Deum sed liberè.	150
Szeretvén Istent, szeretem.	151
Algyon meg minket.	153
Mindeneknek szemei.	154
<i>Cantio post Concionem. Mondgyatok dicfíretet.</i>	252
Emlékezzél meg te gyarló.	159
Jesu dulcis memoria.	160
Omni die dic Mariæ.	162
Salve mundi salutare.	165
Idem ad aliam notam.	168

Processiókra való külön féle Litániák.

A' Sz. Háromságrul.	169
A' Jesus Nevéről	173
A' Boldogságos Szűzrül.	178
Más Litániák ugyan azonrül.	181
Minden szentekrül.	183

Sequuntur Vesperæ, in Dominicis, & F estis diebus per Annum.

SABBATHO.

Ad Vesperas: Benedictus Dominus.	186
DOMINICA	
Ad Vesperas: Dixit Dominus Domino meo.	192
Magnificat:	196
Laudate Dominum omnes gentes.	197
<i>Vesperæ. De Angelis.</i>	197
<i>Vesperæ. De Apostolis.</i>	198
<i>Vesperæ. De Uno, vel Pluribus Martyribus.</i>	201
)o(	Vsp.

<i>Vesp.</i> De Confessoribus, & Pontificibus.	201
<i>Vesp.</i> Confessoribus non Pontificibus.	202
<i>Vesp.</i> De B. Virgine. Item de aliis Virginibus, & Non Virgini- bus.	202
Completorium.	203
<i>Cantio Vesp.</i> Vespera jam venit.	207
<i>Alia.</i> Kí lakik a' Fölséges segítségében.	209
<i>Cantio Matutina:</i> Jeshs Maria: pag. 9. <i>potest etiam cantari vesperi,</i> <i>loco harum dictionum:</i> Im hogy fölkelek, <i>dicendo,</i> Im hogy le fekszem.	
Toni Psalmorum.	210
Responsoria ad Ite Missa est, & Benedicamus.	213

APPENDIX.

<i>De Sacerdotibus.</i> Vos qui Clericali togâ.	215
<i>De Solitudine.</i> Solitudinem cantamus.	219
<i>De Monachis.</i> Si laudata solitudo.	228
<i>De Patientia.</i> Patientia vincit omnia.	233

O. A. M. D. G. & B. V. ac OO. SS. H.

Proemij Errata.

Fol. 2. pag. 4. lin. 12. sapient lege sapiens fol. 2. pag. 4. lin. 25. Ociffimè, ociffimè
fol. 3. pag. 5. lin. 6. videbat, videbas. fol. 3. pag. 5. lin. 19. Boëthius Boëtius fol. 3. p.
5. ab hoc ipfo, hoc ipfo. fol. 3. pag. 6. lin. 4. Sympofiacis, Sympofiacis. fol. 3. pag. 6. lin.
24. pereundem, pereandem fol. 3. pag. 6. lin. 27. minimum neimum. fol. 4. pag. 7.
lin. 2. eliminaliter, præliminaliter. fol. 4. pag. 7. lin. 13. obftrepet, perftrepet.

Pagina.	Linea.	Errata	Correcta
4	18	szegénységben	szegénységben.
17	2	Fiu Ur	Fiu Ur Isten
21	7	egek	az egek.
Ibid.	7	az nagy	a nagy
41	13	intefz	inti.
46	18	Apostorum	Apostolorum.
62	penul.	ketrefz	Kereszt
74	7	ubi	ibi.
76	2	vagy holnap.	vagy csak holnap.
77	5	feltámadtál	és fel támadtal
Ibid.	7	Urunk Jefus	Urunk Jefus Kristus.
78	6	testünkél	testünket.
93	8	mondanak	mondnak.
104	penul.	a' Sz: Lélek Isten	Isten a' Szent Lélek.
108	1	szenteknek vagy	integer verſus omittendus.
129	4	igyekezetek	Igyekezete.
136	19	vtzette	vezetett.
143	8	kitélő.	kit hogy élő.
Ibid.	9	alamisnája	alamisna.
171	20	kereſsünk.	szereſsünk.
75	8	Silág.	Világ.
226	18	morte	monte.
229	16	huic accedis	huc accedis.
Ibid.	17 & 18	ſine numine pro metu	ſine numinis promotu.
Ibid.	25	extruxifti	extruxifti.
230	12	inveneris	inveniris.
Ibid.	20	Monahus	Monachus.
231	14	militate	militare.
234	21	æſtu	aſtu.
Ibid.	23	vermis pulex	vermis nec pulex.
Ibid.	27	habet	habens.
236	2	triumphat	triumphet.

Errata majora in Notis Muſicalibus

Pag. 65. Kristus Annya &c. *Hec nota in fine erronea cantetur ad Normam Note, quæ eſt,*
pag. 168. Pag. 162. *A nona quotta, uſque ad finem, cantetur uno tono demiffius.*

